

Scan

**ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน
ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์**

นางสาวนลินี มีผิว

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
วิชาเอกการพัฒนาครอบครัวและสังคม สาขาวิชานุមัณฑลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2551

**Family Factors Relate to Nutrition Condition of Pre-School Children
in Schools under Nakhon Sawan Municipality, Nakhon Sawan Province**

Miss Nalinee Meephew

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Home Economics in Family and Social Development
School of Human Ecology
Sukhothai Thammathirat Open University
2008

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน
ชื่อและนามสกุล	ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสรนกรสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์
วิชาเอก	นางสาวนันธินี มีพิวา
สาขาวิชา	การพัฒนาครอบครัวและสังคม
อาจารย์ที่ปรึกษา	มนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
	1.รองศาสตราจารย์พูนศิริ วัจนะภูมิ
	2.รองศาสตราจารย์ปาริษัตร์ ช้างสิงห์
	3.รองศาสตราจารย์ ดร. สุกมาส อั้งคูโซติ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

ดร. วนิดา ไทยพาณิชประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วนิดา ไทยพาณิช)

ดร. วิทยากรรมการ

(รองศาสตราจารย์พูนศิริ วัจนะภูมิ)

ดร. ปาริษัตร์กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ปาริษัตร์ ช้างสิงห์)

ดร. อั้งคูโซติกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุกมาส อั้งคูโซติ)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอก
การพัฒนาครอบครัวและสังคม สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ดร. วิเศษสกุลประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ วิเศษสกุล)

วันที่...27.....เดือน.....สิงหาคม....พ.ศ.2552..

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน
ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์
ผู้วิจัย นางสาวนลินี มีผิว ปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (การพัฒนาครอบครัวและสังคม)
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์พุนศิริ วัจนะภูมิ (2) รองศาสตราจารย์ปาริษัตร ช้างสิงห์
(3) รองศาสตราจารย์ ดร.สุกมาส อังศุ秀丽 ปีการศึกษา 2551

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ และเพื่อศึกษาปัจจัยด้านครอบครัว ที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัด นครสวนครรช์

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาครั้งนี้ เป็นเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ จำนวน 310 คน โดยจะให้ผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเป็นผู้ตอบแบบสอบถามแทนเด็ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใน การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การทดสอบ ไค-สแควร์ (Chi-Square) ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ดูแลอาหารของครอบครัวในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 54.84

2. ผู้ดูแลอาหารของครอบครัวในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ ส่วนใหญ่มีเจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 58.06

3. ผู้ดูแลอาหารของครอบครัวในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 66.45 การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารที่มีมากที่สุด ได้แก่ เด็กได้รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ

4. อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ลักษณะของครอบครัว ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหาร เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหาร การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหาร ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์

คำสำคัญ ปัจจัยด้านครอบครัว ภาวะโภชนาการ เด็กวัยก่อนเรียน

Thesis title: Family Factors Related to Nutrition Condition of Pre-School Children in Schools under Nakhon Sawan Municipality, Nakhon Sawan Province

Researcher: Miss Nalinee Meephew; **Degree:** Master of Home Economics (Family and Social Development); **Thesis advisors:** (1) Poonsiri Watjanapoom, Associate Professor; (2) Parichat Changsing, Associate Professor; (3) Dr. Supamas Angsuchoti, Associate Professor; **Academic year:** 2008

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the nutrition condition of pre-school children in schools under Nakhon Sawan Municipality, Nakhon Sawan province and to study family factors related to the nutrition condition of pre-school children in schools under Nakhon Sawan Municipality, Nakhon Sawan province.

The research sample consisted of 310 pre-school children in schools under Nakhon Sawan Municipality, Nakhon Sawan province. Their family food caretakers were asked to provide data on them by responding to the questionnaire. The employed research instrument was a questionnaire. Data were statistically analyzed with the use of the percentage, mean, standard deviation, and chi-square test.

Research findings were as follows:

1. The majority (54.84 percent) of food caretakers of families of pre-school children in schools under Nakhon Sawan Municipality had knowledge on food taking of pre-school children at the good level.

2. The majority (58.06 percent) of food caretakers of families of pre-school children in schools under Nakhon Sawan Municipality had attitudes toward food taking of pre-school children at the very good level.

3. The majority (66.45 percent) of food caretakers of families of pre-school children in schools under Nakhon Sawan Municipality carried out food preparation for pre-school children at the very good level.

4. The age, occupation, educational level, income, family characteristics, knowledge on food taking, attitudes toward food taking, and practice on food preparation of family food caretakers significantly related to the nutrition condition of pre-school children in schools under Nakhon Sawan Municipality, Nakhon Sawan province.

Keywords: Family factors, Nutrition condition, Pre-school children

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรค์ จังหวัดนครสวนครรค์ ฉบับนี้บรรลุผลสำเร็จด้วยดี โดยรับความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์พูนศิริ วัฒนกุณิ รองศาสตราจารย์ประนัตร ช้างสิงห์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุกมาส อังศุ佐ติ และคณาจารย์ทุกท่าน ซึ่งได้ให้ความกรุณาและให้คำแนะนำ อันมีคุณค่าอย่างยิ่ง ต่องานวิจัยฉบับนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้ปกครองเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรค์ จังหวัดนครสวนครรค์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ได้เสียเวลาในการตอบแบบสอบถาม จึงทำให้ผู้วิจัย ได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่การศึกษาวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ บิดา มารดา ที่ได้ให้การสนับสนุนด้านการศึกษา งานงานวิจัยฉบับนี้ บรรลุผลสำเร็จด้วยดี หากผลงานวิจัยฉบับนี้มีคุณค่าให้สมควรเป็นประโยชน์ในการศึกษา ผู้วิจัย ขอขอบคุณแหล่งที่มาที่บรรยายในวิทยานิพนธ์

นลินี มีผิว

พฤษภาคม 2552

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญตาราง.....	๗
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	6
ขอบเขตการวิจัย	6
ข้อจำกัดการวิจัย	7
คำจำกัดความ.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว	9
พฤติกรรมการบริโภค.....	12
โภชนาการเด็กวัยก่อนเรียน	32
การประเมินภาวะโภชนาการ	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	51
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล	53

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัวของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์.....	58
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์.....	60
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหาร ของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์	61
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเขตติดติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหาร ของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์	64
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหาร ของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์	66
ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ ของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์	69
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	77
สรุปการวิจัย	77
อภิปรายผล	82
ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	89

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก.....	93
ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย	94
ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย	103
ค ประวัติผู้ทรงคุณวุฒิ	107
ง แบบสอบถาม	110
ช ตารางแสดงผลคะแนน	119
ฉ กราฟแสดงเกณฑ์แสดงอ้างอิงการเขริญเตบโต	122
ประวัติผู้วิจัย.....	125

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1.1	แสดงสถานการณ์เด็กอ้วนในประเทศไทย เปรียบเทียบรายภาค ในเด็กอายุ 2-18 ปี	3
ตารางที่ 1.2	แสดงผลภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล นครนครสวรรค์	4
ตารางที่ 2.1	แสดงตัวอย่างอาหารสำหรับเด็กวัยก่อนเรียนใน 1 วัน	23
ตารางที่ 4.1	จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัวของเด็ก วัยก่อนเรียนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์	58
ตารางที่ 4.2	จำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์	60
ตารางที่ 4.3	จำนวนและร้อยละของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตามอายุและภาวะโภชนาการ	61
ตารางที่ 4.4	จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตามระดับความรู้ เกี่ยวกับการกินอาหาร	61
ตารางที่ 4.5	จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับ การกินอาหารเป็นรายชื่อ	62
ตารางที่ 4.6	จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตามระดับเขตคติ เกี่ยวกับการกินอาหาร	64
ตารางที่ 4.7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนเขตคติเกี่ยวกับการกินอาหาร ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล นครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตามชื่อ	65
ตารางที่ 4.8	จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตามระดับการปฏิบัติ เกี่ยวกับการจัดอาหาร	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอปครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตามข้อ	67
ตารางที่ 4.10	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์อาชญาของผู้ดูแลอาหารของครอปครัว กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัด นครสวรรค์	69
ตารางที่ 4.11	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์อาชีพของผู้ดูแลอาหารของครอปครัว กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัด นครสวรรค์	70
ตารางที่ 4.12	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระดับการศึกษาของผู้ดูแลอาหารของครอปครัว กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัด นครสวรรค์	71
ตารางที่ 4.13	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์รายได้ของผู้ดูแลอาหารของครอปครัว กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัด นครสวรรค์	72
ตารางที่ 4.14	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ลักษณะครอปครัวผู้ดูแลอาหารของครอปครัว กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัด นครสวรรค์	73
ตารางที่ 4.15	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอปครัว กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัด นครสวรรค์	74
ตารางที่ 4.16	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เขตติภี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอปครัว กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัด นครสวรรค์	75
ตารางที่ 4.17	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์การปฏิบัติภี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอปครัว กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัด นครสวรรค์	76

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมในโลกปัจจุบันเป็นสังคมที่มีการแข่งขันกันสูง ซึ่งในการแข่งขันนี้เกิดขึ้น ในหลายสังคม เช่น สังคมข่าวสารและเทคโนโลยี สังคมเศรษฐกิจใหม่ สังคมการเมือง เป็นต้น ซึ่งล้วนแต่มีผลต่อสังคมที่เด็กที่สูคนั่นคือ สังคมครอบครัว สังคมครอบครัวเป็นสังคมพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อพุทธิกรรมของบุคคลในด้านลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ ทัศนคติ ค่านิยม ความชอบ เนื่องจากครอบครัวสามารถถ่ายทอดการรับรู้สิ่งใดๆ ให้แก่กันได้ตลอดเวลา (ธงชัย สันติวงศ์ 2539: 3) ที่มีสมาชิกภายในครอบครัวเป็นตัวขับเคลื่อนกิจกรรมต่าง ๆ ภายในสังคมรอบข้าง และมีผลต่อ พุทธิกรรมการดำเนินชีวิตด้านต่าง ๆ อาหารเป็นด้านหนึ่งที่มีความสำคัญและถูกจัดว่าเป็นปัจจัย ข้อหนึ่งในสี่ข้อของคนไทยที่มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต และสร้างพุทธิกรรมที่หลากหลาย ก็คือ การบริโภคอาหาร นอกจากนี้หลาย ๆ สังคมเชื่อว่าอาหารใช้เป็นสัญลักษณ์ของพิธีกรรม ต่าง ๆ ได้ ซึ่งอาจจะแตกต่างกันไปในแต่ละความเชื่อของท้องถิ่น กลุ่มนุ俗คล อาชญาค พศ ค่านิยม วีระ ไวทะ และส่ง ตามมาพงษ์ 2541:65-66)

ครอบครัวซึ่งประกอบด้วยสมาชิกวัยต่าง ๆ มาอยู่ร่วมกันมีความต้องการสารอาหาร ที่แตกต่างกันไปทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ เด็กวัยก่อนเรียนซึ่งเป็นเด็กอายุระหว่าง 4-6 ปี ซึ่งเป็น สมาชิกกลุ่มนี้ของครอบครัวที่ต้องการสารอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการ ด้านสมอง เด็กวัยนี้การเจริญเติบโตของร่างกายและสมองจะช้าลงกว่าในระยะแรก แต่ในระยะแรก ของวัยนี้ การเจริญเติบโตก็ยังเป็นไปอย่างรวดเร็ว และค่อนข้างช้าลงเมื่อมีอายุมากขึ้น ดังนั้น จึงต้องการอาหารที่มีห้องปริมาณและคุณภาพเพียงพอที่จะทำให้การเจริญเติบโตเป็นปกติ มีการ พัฒนาทั้งทางร่างกาย สมอง ปัญญา อารมณ์ สังคม เพื่อเตรียมพร้อมที่จะเป็นเด็กวัยเรียนที่มีสุขภาพ แข็งแรง โดยครอบครัวต้องให้ความสำคัญกับอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน (อบเชย วงศ์ทอง 2541:58)

เด็กวัยก่อนเรียนเป็นวัยที่พบปัญหาด้านการบริโภคที่ไม่ถูกต้อง ได้ ยังผลให้เกิดมีภาวะ โภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ และภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ เมื่อเทียบจากน้ำหนักตามเกณฑ์อายุ เด็กวัย ก่อนเรียนเป็นวัยที่เสี่ยงต่อการขาดสารอาหาร ได้ จำกัดทำให้เกิดภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ เพราะ

เด็กวัยนี้หยั่นมแล้วมักจะถูกผู้ใหญ่ล้อเลียนและได้รับความเอื้อใจใส่น้อย สาเหตุหนึ่ง คือ แม่มีลูกคนใหม่ ขณะเดียวกันตัวเด็กเองก็ยังไม่สามารถเลือกอาหารที่มีประโยชน์กินเองได้ การขาดสารอาหารในเด็กวัยนี้มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของสมองมาก อันจะมีผลเสียต่อสติปัญญาและการเรียนรู้ของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรคขาดสารอาหาร โปรตีนและพลังงานจะทำให้เด็กเติบโตช้า รูปร่างแคระแกร็น ไม่แข็งแรง เจ็บป่วยง่าย ถ้าเด็กมีภาวะทุพโภชนาการจะทำให้พัฒนาการทั้งด้านร่างกายและสมองของเด็กพัฒนาช้ากว่าปกติ (คำปุ่น โนนน่วง 2545:1)

อาหารเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับการวางแผนรากฐานพัฒนาทั้งทางร่างกายและจิตใจเด็ก แต่ปริมาณสารอาหารที่ร่างกายควรได้รับแต่ละเพศแต่ละวัยต่างมีข้อจำกัดที่แตกต่างกันตามหลักโภชนาการ โดยปกติการบริโภคอาหารของคนไทยจะแบ่งอาหารมื้อหลัก ออกเป็น 3 มื้อ ใน 1 วัน ได้แก่ มื้อเช้า มื้อกลางวัน และมื้อเย็น ซึ่งในแต่ละมื้อควรได้รับสารอาหารครบถ้วน 5 หมู่ เพื่อให้เพียงพอ กับความต้องการของร่างกาย (สิริพันธ์ จุลกรังค์ 2541:3)

โรคขาดสารอาหารเป็นปัญหาทางสาธารณสุข ได้แก่ โรคขาดสารอาหาร โปรตีนและพลังงาน โรคขาดสารไオโซเดิน โรคโลหิตจางจากการขาดธาตุเหล็ก โรคขาดวิตามินเอ ปี 1 และปี 2 ส่วนการได้รับสารอาหารเกินน้ำหนักขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งทำให้เกิดภาวะ โภชนาการเกินเกณฑ์ พลิกตัวจากการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตส่งผลให้พัฒนาระบบการบริโภคของคนไทยโดยเฉพาะในเขตเมืองกิดโรคต่าง ๆ ตามมากมาย เช่น โรคอ้วน โรคหัวใจขาดเดือด โรคโภคเตอรอลในเดือดสูง โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน เมื่อเดินโถเป็นผู้ใหญ่ได้ แต่โรคที่พบเห็นได้เด่นชัดในวัยนี้คือ โรคอ้วน องค์กรอนามัยโลกประกาศเมื่อปี 1997 ว่า โรคอ้วน เป็นปัญหาระบบทั่วโลก (Global Epidemic) เด็กไทยเป็นโรคอ้วน ในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี พบร้อยละ 4.5 แสนคน ขณะที่ทั่วโลกมีเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี เป็นโรคอ้วน 17.6 ล้านคน และอีก 10 ปีข้างหน้า 1 ใน 5 ของเด็กปูชนีย์ในประเทศไทยจะเป็นโรคอ้วน ในเดือนกันยายน 2548 จากการสำรวจ โรงเรียนทั่วประเทศ 400 เขต 342 แห่งพบเด็กอ้วนร้อยละ 12 ทั่วมร้อยละ 5 รวมทั้งเด็กที่มีภาวะ โภชนาการเกินทั้งสิ้นร้อยละ 17 พนในกลุ่มเด็กชายมากกว่าเด็กหญิง ในกรุงเทพมหานคร พนเด็กอ้วนร้อยละ 16.6 ทั่วมร้อยละ 7 รองลงมาคือ ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ไม่นานนัก (ลัดดา เหมาะสุวรรณ 2548 :35-38) ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 แสดงสถานการณ์เด็กอ้วนในประเทศไทย เปรียบเทียบรายภาค ในเด็กอายุ 2-18 ปี

รายภาค	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	16.6
ภาคกลาง	14.4
ภาคเหนือ	11.9
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	8.3
ภาคใต้	เล็กน้อย

ที่มา: ลัคดา หมายสารณ 2548 โรงเรียนกับเด็กอ้วน กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์เดือนตุลา

จากตารางแสดงผลให้เห็นถึงสถานการณ์ของเด็กไทยที่ถูกจัดว่าเป็นเด็กอ้วน ซึ่งเด็กอ้วนในภาคกลางนั้นก็มีจำนวนไม่น้อยเทียบกับกรุงเทพมหานคร ในภาคกลางนี้มีทั้งสังคมเมือง สังคมกึ่งชนบท และสังคมชนบท แต่ที่มักจะพบปัญหาเด็กอ้วนน่าจะเป็นสังคมเมืองมากที่สุด เนื่องจากปัจจัยของครอบครัวที่เลี้ยงดูเด็กวัยก่อนเรียน โดยขาดการเอาใจใส่และให้ความสำคัญต่อปัจจัยอื่นมากกว่า ซึ่งการที่เด็กอ้วนนั้นก็มีผลมาจากการเลี้ยงดูจากครอบครัว ควบคู่กับสิ่งแวดล้อมที่เด็กได้เรียนรู้จากสังคมอื่น ๆ อาหารก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทางครอบครัวเป็นผู้ดูแลให้เด็กวัยก่อนเรียนรับประทาน ซึ่งอาหารที่มากด้วยแป้ง ไขมัน และน้ำตาลแบบอาหารตะวันตก ที่เรียกว่าอาหารฟาสต์ฟูด เช่น พิซซ่า ไก่ทอด แฮมเบอร์เกอร์ เป็นต้น มักเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดโรคอ้วนในเด็กได้ ซึ่งเด็กที่อ้วนนั้นมักจะประสบปัญหาสมาร์ทโฟน ขาดความกระตือรือร้น (สุริยาเดว หรีปatic :2547)

จังหวัดนครสวรรค์นั้นจัดเป็นเมืองที่มีพื้นที่กว้าง มีประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ในอำเภอเมืองนั้นแบ่งเขตเป็นในและนอกเขตเทศบาล เด็กวัยก่อนเรียนในสังกัดเทศบาลนครนครสวรรค์นั้นก็มีจำนวนมากซึ่งเด็กที่เข้าเกณฑ์ทางการศึกษาจะต้องเข้าศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชนตามแต่ที่ทางครอบครัวจะดำเนินการ พบว่าเด็กที่ศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จำนวน 8 โรงเรียนนั้นมีจำนวนไม่น้อย และมีภาวะโภชนาการที่แตกต่างกันดังนี้

**ตารางที่ 1.2 แสดงผลภาวะ โภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนคร
นครสวรรค์**

จำนวนนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา	ปี 2548	ปี 2549
จำนวนนักเรียนที่ได้รับการชั่งน้ำหนัก/วัดส่วนสูง	1,034 คน	1,081 คน
จำนวนนักเรียนที่มีภาวะทุพโภชนาการ (พอม)	105 คน	91 คน
จำนวนนักเรียนที่มีภาวะทุพโภชนาการ (อ้วน)	54 คน	54 คน

ที่มา: ส่งเสริมสุขภาพ , กลุ่มงาน สำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สรุปผลการตรวจสุขภาพ และผลการประเมินภาวะ โภชนาการ โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์. 2549 หน้าที่ 1

จากตารางพบว่าเด็กวัยก่อนเรียนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์นี้มีภาวะทุพโภชนาการ(อ้วน) หมายถึง น้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐาน และภาวะทุพโภชนาการ (พอม) หมายถึงน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ถึงแม้จะมีจำนวนไม่นักแต่ก็สามารถแสดงถึงพฤติกรรมการบริโภคที่มาจากการอบครัวได้ การรับประทานอาหารของประชากรในจังหวัดนครสวรรค์นี้ มีข้าวเจ้าเป็นอาหารหลัก และกับข้าวเป็นพืชผักพื้นบ้านและสัตว์น้ำ เพราะภายในเขตเทศบาลนี้ มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านแต่กาลเวลาเปลี่ยนไปการกินอยู่ของครอบครัวนั้นเปลี่ยนไปคล่องตัว ซึ่งอาหารนอกบ้านรับประทานมากขึ้น (www.m-culture.go.th/province/nakhonsawan/default.html. ค้นเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2551)

จากการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นย่อมส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของเด็กวัยก่อนเรียน ปัจจัยที่มีอิทธิพลหลักมาจากการอบครัวเพราความบกพร่องทางเศรษฐกิจ และสถานะบ้านทางสังคม ขนาดครอบครัว การศึกษาของพ่อ แม่ ความสัมพันธ์ของครอบครัว ภูมิหลังของครอบครัว พร้อมทั้งข่าวสารที่มีมาพร้อมกับสื่อ โฆษณาต่าง ๆ ซึ่งจะมีผลต่อปริมาณและคุณภาพของอาหาร ที่เด็กบริโภคและภาวะ โภชนาการของเด็ก

ดังนั้นจากข้อมูลข้างต้นการเปลี่ยนแปลงไปของสังคมปัจจุบันที่มีหลายปัจจัยมาเกี่ยวข้อง ย่อมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการบริโภคซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญพื้นฐานในการดำเนินชีวิต ผู้วัยได้เป็นผู้ที่ให้ความรู้แก่เด็กนักเรียนซึ่งเป็นอนาคตของชาติ จึงต้องการที่จะหาคำตอบเกี่ยวกับภาวะ โภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียนซึ่งเป็นเด็กที่เริ่มเข้าโรงเรียนและสัมผัสกับสังคมอื่นน้อยมาก เพื่อหาปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการบริโภค เทศบาลนครสวรรค์นี้ก็เป็นพื้นที่หนึ่งที่ได้รับอิทธิพลจากการดำเนินไปของสังคมอย่างรวดเร็ว และเป็นเขตที่มีเป็นสังคมแบบเมือง และแบบกึ่งชนบท มีประชากรเจ้าของพื้นที่อาศัยอยู่ และกลุ่มคนที่ย้ายถิ่นฐานมาจากภาคต่าง ๆ ของประเทศไทยด้วย

ผู้วัยรุ่นจึงสนใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคที่ผลต่อภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียนในเขตพื้นที่นี้ผ่านทางโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสรีราษฎร์ เพื่อที่จะได้ข้อมูลจากพฤติกรรมการบริโภคที่มาจากการอบครัวของเด็กวัยก่อนเรียนที่ส่งผลกระทบจากการดำเนินชีวิตในสังคม มากขึ้น การศึกษาต่อไปและทำให้สังคมของคนไทยก้าวไปในอนาคตอย่างมีคุณภาพจากทรัพยากรมนุษย์

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสรีราษฎร์ จังหวัดนนทบุรี

2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการอบครัวกับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสรีราษฎร์ จังหวัดนนทบุรี

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม
<p style="text-align: center;">ปัจจัยด้านการอบครัว</p> <ul style="list-style-type: none"> 1. อายุของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว 2. อาชีพของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว 3. ระดับการศึกษาของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว 4. รายได้ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว 5. ลักษณะของครอบครัว 6. ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว 7. เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว 8. การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว 	<p style="text-align: center;">ภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> 1. ภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ 2. ภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ 3. ภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 อายุของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส

4.2 อัชีพของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส

4.3 ระดับการศึกษาของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส

4.4 รายได้ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส

4.5 ลักษณะของครอบครัวผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส

4.6 ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส

4.7 เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส

4.8 การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในครั้งนี้เป็นผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน และเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัด นราธิวาส โดยจะให้ผู้ปกครองเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม แทนเด็ก จำนวน 1,380 คน

5.2 ขอบเขตด้านเวลา การศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัด นราธิวาส ช่วงเดือนธันวาคม 2551 ถึง กุมภาพันธ์ 2552

5.3 ขอบเขตด้านหัวแปร ตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว อัชีพของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว รายได้ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ลักษณะของครอบครัว ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหาร

ของครอบครัว เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว และตัวแปรตาม ได้แก่ ภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน

6. ข้อจำกัดการวิจัย

ข้อมูลนี้หานักและส่วนสูงของนักเรียน เป็นข้อมูลทุติยภูมิที่ได้จากการวัดของครูประจำชั้น ภายใน 3 เดือน ห่างจากวันเก็บข้อมูล มิใช่ข้อมูลที่ผู้วิจัยเก็บเอง

7. คำจำกัดความ

7.1 ภาวะโภชนาการ หมายถึง ระดับความสมบูรณ์ของร่างกายอันเป็นผลมาจากการบริโภคอาหารที่เหมาะสม สามารถบอกได้โดยใช้วิธีการเทียบน้ำหนักตามอายุกับเกณฑ์มาตรฐานการเจริญเติบโตของเด็กไทย ตามที่กองโภชนาการ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำขึ้น และแบ่งระดับภาวะโภชนาการ ได้ 3 ระดับ คือ ภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ หมายถึง ระดับความสมบูรณ์ของร่างกายมากเกินเกณฑ์ปกติเมื่อเทียบน้ำหนักตามอายุ $\geq + 2 \text{ S.D.}$ ภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ หมายถึง ระดับความสมบูรณ์ของร่างกายอยู่ในเกณฑ์ปกติเมื่อเทียบน้ำหนักกับอายุ และภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ หมายถึง ระดับความสมบูรณ์ของร่างกายที่สมบูรณ์น้อยเมื่อเทียบน้ำหนักกับอายุ $\geq - 2 \text{ S.D.}$

7.2 เด็กวัยก่อนเรียน หมายถึง เด็กนักเรียนอนุบาลที่มีอายุ 4-6 ปี ที่ศึกษาในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัด นครศรีธรรมราช

7.3 ผู้ดูแลอาหารของครอบครัว หมายถึง แม่ พ่อ หรือผู้ปกครองที่ดูแลรับผิดชอบในการจัดอาหารอาหาร เเลือกซื้ออาหาร ของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน

7.4 น้ำหนักเด็กวัยก่อนเรียน หมายถึง น้ำหนักที่ได้จากการซั่งจากเครื่องซั่งที่ได้มาตรฐาน มีหน่วยเป็นกิโลกรัม (โดยขอจากประวัติสุขภาพจากครูประจำชั้นที่เด็กวัยก่อนเรียนศึกษาอยู่)

7.5 การศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี ระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี

7.6 ร่ายได้ หมายถึง จำนวนเงินเป็นบาทที่นำมาได้ใน 1 เดือน โดยพ่อและแม่นำมาใช้จ่ายในครอบครัวรวมกันใน 1 เดือน

7.7 สักขยະนะของครอบครัว หมายถึง โครงสร้างของครอบครัว แบ่งเป็น 3 ประเภท ประกอบด้วย ครอบครัวเดียว หมายถึง ครอบครัวที่มีสมาชิกสองชั่วอายุคนและมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด พ่อ แม่ ลูก ครอบครัวขยาย หมายถึง ครอบครัวที่มีครอบครัวเดียวหลาย ๆ ครอบครัว อยู่ร่วมกัน หรือมีสมาชิกตั้งแต่สามชั่วอายุคนขึ้นไป คือ พ่อ แม่ ลูก ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา ญาติ พี่น้องคนอื่นที่อาศัยอยู่ด้วย และครอบครัวอื่น หมายถึง ครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่เพียงคนเดียวหรือครอบครัวทดลองชั่วคราว/ดาวار คือครอบครัวที่มีเด็กอาจอาศัยอยู่กับผู้อุปการะ

7.8 ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหาร หมายถึง ความสามารถในการระบุคุณค่าทางโภชนาการของอาหารหลัก 5 หมู่ ประโยชน์ และความปลอดภัยต่อการบริโภค การประกอบอาหาร การเลือกซื้ออาหาร ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

7.9 เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหาร หมายถึง ความรู้สึก ความสนใจและท่าทีของผู้รับผิดชอบในการจัดรายการอาหาร ที่มีผลต่อการบริโภคอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการประยุกต์ มีประโยชน์ และปลอดภัย ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

7.10 การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหาร หมายถึง การใช้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกาย ใน การบริโภคอาหาร การเลือกซื้ออาหาร การประกอบอาหาร การเตรียมอาหาร การเก็บและถนอมอาหาร ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 ได้ทราบภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

8.2 ได้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวกับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ครอบครัวเป็นหน่วยของสังคมที่เป็นพื้นฐานของสังคมอื่น ๆ สังคมมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ส่งผลถึงพฤติกรรมการบริโภคของสมาชิกในครอบครัว คือ เด็กวัยก่อนเรียนที่ทำการศึกษา การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเด็กวัยก่อนเรียนของในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ ซึ่งเด็กวัยก่อนเรียนมาจากครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของการที่แตกต่างกัน โดยนำเสนอตามลำดับขั้นดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว
2. พฤติกรรมการบริโภค
3. โภชนาการเด็กวัยก่อนเรียน
4. การประเมินภาวะโภชนาการ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว

คำว่าครอบครัว มีความหมายหลากหลายแตกต่างกันไปตามความเชื่อ ประสบการณ์ และวัฒนธรรม เมนักวิชาการที่ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวของ ก็ยังให้ความหมายที่แตกต่างกัน เช่น

ลิเบอร์แมน (Liberman) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีความผูกพันกันทางสายโลหิตหรือการสมรส ก่อให้เกิดเป็นเครือญาติพื้นฐานวัฒนธรรมของตนเอง (Morgan 1985:45 อ้างใน จิตตินันท์ เดชะคุปต์ หน้า 64)

จอห์น ซี. มาชิโอนิส (John C. Macioni) กล่าวว่า ครอบครัว หมายถึงสถาบันทางสังคม สถาบันหนึ่งที่ดำรงอยู่ในสังคม และเป็นสถาบันที่ประกอบด้วยปัจเจกบุคคลจำนวนหนึ่งมาร่วมกัน เป็นกลุ่มร่วมมือกันในการทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดูเด็กฯ ซึ่งสถาบันทางสังคมที่ wan ต้องอยู่บนพื้นฐานของความเป็นเครือญาติที่มีความผูกพันกันทางสายโลหิต โดยการแต่งงาน หรือโดยการรับเข้ามา เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว (Morgan 1985:460 อ้างใน จิตตินันท์ เดชะคุปต์ หน้า 64)

ราชบัณฑิตสถาน ได้ให้ความหมายของครอบครัวไว้ว่า ครอบครัวหมายถึงสถาบันทางสังคมขึ้นบุคลฐานที่ประกอบด้วยชายหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งอยู่ร่วมกันกับหญิงหนึ่งหรือมากกว่าโดยทั่วไปแล้วครอบครัวแบ่งออกเป็น 4 ประเภท โดยลำดับจากจำนวนที่ปฏิบัติกันมากไปสู่ที่ปฏิบัติกันน้อย คือ การมีคู่สมรสคนเดียว การมีภรรยาหลายคนครัวเดียวกัน การมีสามีหลายคนครัวเดียวกัน และการแต่งงานกลุ่ม (ราชบัณฑิตสถาน 2542:124 ข้างใน จิตตินันท์ เดชะคุปต์ หน้า 65)

กล่าวโดยสรุปแล้วครอบครัวเป็นสถาบันเบื้องต้นของสังคมและเป็นสถาบันที่เล็กที่สุด โดยประกอบไปด้วยการสืบทอดสายทาง โลหิต หรือการสมรส และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมต่าง ๆ ที่แต่ละคนในครอบครัวมีบทบาทและหน้าที่ต่าง ๆ กันออกໄປ

ครอบครัว มีความสำคัญดังนี้ (<http://www.childthai.org>)

1. ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานแรกที่สุดของมนุษย์ และเป็นสถาบันที่เก่าแก่ที่สุดในโลก ทำหน้าที่ในการหล่อหลอมความเป็นมนุษย์ของสมาชิกให้มีในครอบครัว อันได้แก่ ทางรกรและเต็ก

2. การอบรมเด็กจากครอบครัวและการให้การศึกษาในครอบครัวมีอิทธิพลต่อระดับคุณภาพของคนและบุคลิกภาพ ซึ่งรวมทั้ง ค่านิยม เจตคติ และพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน วิถีชีวิต ของสมาชิกในครอบครัวมีอิทธิพลต่อกันและกัน

3. ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมพื้นฐานที่ประกอบด้วยวิถีชีวิตของสมาชิกของครอบครัว ทุกคน วิถีชีวิตนี้รวมทั้ง ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา ศิลปวัฒนธรรมและจริยธรรม ซึ่งมีผลต่อคุณภาพของสังคม

4. ครอบครัว ชุมชนสังคมและสิ่งแวดล้อม มีผลกระทบต่อกันและกัน ต่างมีกระบวนการ วิัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงโดยไม่หยุดนิ่ง ซึ่งจะมีผลต่อพุติกรรมของบุคคล

5. ครอบครัวเป็นหน่วยเศรษฐกิจที่เล็กที่สุดและเป็นพื้นฐานของสังคมครอบครัว ทางครอบครัว มีบทบาทเป็นหน่วยการผลิตทางเศรษฐกิจโดยตรง

6. ปัญหาสังคมหลายประการจะป้องกันได้โดยสถาบันครอบครัว สถาบันครอบครัว ที่รวมตัวกัน ได้เป็นพลังกลุ่มชุมชน ที่สามารถพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหาของตนเอง ได้

หน้าที่ของครอบครัว

หน้าที่ของครอบครัว (Functions of the family) ที่จะมีผลต่อสมาชิกทุกคนในครอบครัว มีมากmany แต่หน้าที่พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับพุติกรรมการบริโภคโดยเฉพาะมี 4 ประการที่สำคัญ ดังนี้คือ (<http://secondary.ku.ac.th>)

1. หน้าที่สร้างความกินดือยู่ดี (Economic well-being) การสร้างความกินดือยู่ดีให้กับ สมาชิกทุกคน ในครอบครัวเพื่อให้มีความสุข เป็นหน้าที่พื้นฐานของบิความค่าทุกคนที่จะร่วมกัน รับผิดชอบ แต่บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของทั้งสองฝ่าย ในช่วงระยะเวลา 25 ปีที่ผ่านมา ได้เปลี่ยนแปลง

ไปภาคเดิมมากในปัจจุบัน ในอดีตนั้นบทบาทของสามีมีภาระหน้าที่ในการหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว (economic provider) ส่วนบทบาทหน้าที่ของภรรยานั้น ทำหน้าที่ในการดูแลบ้าน และการเดี้ยงดู อบรมบุตร (homemaker and child reader) แต่ปัจจุบันเมื่อโครงสร้างทางสังคมเปลี่ยนแปลงไป บทบาทของสตรีก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย มีผลทำให้ภรรยาต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้าน เช่นเดียวกับสามี เพื่อหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว เช่นเดียวกับบทบาทของบุตรก็เปลี่ยนแปลงไป ในปัจจุบันแม้ว่าเด็กที่อยู่ในวัยรุ่นจะทำงานมีรายได้ ซึ่งมีอยู่จำนวนมาก แต่มีน้อยเหลือเกินที่เด็ก เหล่านี้จะหาเงินมาช่วยเหลือชุมชนเจือครอบครัว ส่วนใหญ่จะใช้เงินเพื่อความสนุกสนานมากกว่า

2. หน้าที่เสริมสร้างความอบอุ่นทางอารมณ์ (Emotional support) หน้าที่พื้นฐานที่สำคัญ ประการหนึ่งของครอบครัวสมัยใหม่ในปัจจุบัน คือ การจัดหาสิ่งที่นำมาหล่อเลี้ยง หรือหล่อหยอด อารมณ์ให้กับสมาชิกทุกคนในครอบครัว เพื่อให้ได้รับความอบอุ่นด้วยนั่นคือ การให้ความรัก ความชอบพอ และความใกล้ชิดสนิทสนมกับสมาชิกทุกคน ซึ่งอาจทำได้ด้วยการให้การสนับสนุน ให้กำลังใจ และช่วยเหลือทางด้านการตัดสินใจในปัญหาที่สมาชิกในครอบครัวเผชิญอยู่ ทั้งทางด้าน ปัญหาส่วนตัว และปัญหาทางสังคม เป็นต้น

3. หน้าที่กำหนดครูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม (Suitable family lifestyles) หน้าที่ ของครอบครัวที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค คือ การกำหนดครูปแบบ การดำเนินชีวิตที่เหมาะสมให้กับครอบครัว เช่น การสั่งสอนฝึกอบรม การให้ประสบการณ์ การกำหนดเป้าหมายทางด้านการศึกษาหรืออาชีพ การกำหนดเวลาไปรับประทานอาหารอกบ้าน เป็นต้น

4. หน้าที่ด้านการขัดเกลาทางสังคม ให้กับสมาชิก (Socialization of family members) หน้าที่ทางด้านการขัดเกลาทางสังคม หรือการถ่ายทอดความรู้เรียนรู้แบบแผนทางสังคม ให้สมาชิก ในครอบครัว จะเริ่มตั้งแต่ในระยะที่ยังเป็นเด็ก จนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ ในช่วงที่ยังเป็นเด็ก บิดามารดา จะเป็นผู้ให้การอบรมแก่เด็ก กระบวนการขัดเกลาทางสังคม ให้กับสมาชิกในครอบครัว บิดามารดา อาจจะทำได้โดยผ่านการอบรมสั่งสอนโดยตรง หรืออาจใช้วิธีสอนทางอ้อมโดยการให้สังเกต พฤติกรรมของพ่อแม่หรือพี่เลี้ยง กระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพุติกรรมผู้บริโภค อาจแยกออกได้ 3 อย่างที่สำคัญ คือ

4.1 การขัดเกลาทางด้านการเป็นผู้บริโภคของเด็ก (Consumer socialization of children) การขัดเกลาเป็นผู้บริโภคของเด็กนั้น เป็นกระบวนการที่เด็กได้รับการเรียนรู้ทักษะ ความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อการเป็นผู้บริโภค ซึ่งโดยทั่วไปแล้วเด็กส่วนมากจะได้รับรูปแบบพฤติกรรมจาก การสังเกตพ่อแม่ ซึ่งพ่อแม่แสดงบทบาทเป็นต้นแบบ (role models) ความรู้และทักษะที่เด็กได้รับ ถ่ายทอดจากพ่อแม่ทางด้านการบริโภค แยกออกได้เป็น 2 อย่างคือ ความรู้ที่เกี่ยวกับการบริโภค

โดยตรง (Directly related to consumption) เช่น ความรู้และทักษะทางด้านการจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่าย ราคา ทัศนคติต่อราคสินค้า เป็นต้น และ ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคทางอ้อม (Indirectly related to consumption) เช่น แรงจูงใจในการซื้อของ เป็นต้น

4.2 การขัดเกลาทางด้านการเป็นผู้บริโภคของผู้ใหญ่ (Adult consumer socialization) กระบวนการขัดเกลาการเป็นผู้บริโภค ไม่จำกัดเฉพาะการขัดเกลาในช่วงระยะที่อยู่ในวัยเด็กเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการต่อเนื่อง (going on process) นั่นคือ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในปัจจุบันว่า เมื่อเด็กได้รับการเรียนรู้รูระเบียบแบบแผนทางสังคม หรือขัดเกลาทางสังคมตั้งแต่วัยเด็ก ความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับจะติดต่อเนื่องออกไปตลอดชีวิต

4.3 การขัดเกลาทางด้านการเป็นผู้บริโภคถ่ายทอดระหว่างบุคคล (Intergenerational socialization) กระบวนการเลียนแบบหรือรับรู้ของเด็กจากครอบครัวสามารถที่จะถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง เช่น การชอบรับประทานอาหารชนิดนั้น ๆ การชอบใช้สูญเสียหอนน้ำ ๆ เป็นต้น

ถักยักษะของครอบครัว

ครอบครัวสามารถแยกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. ครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Families) คือ ครอบครัวที่มีสมาชิกในครอบครัวคือ พ่อ แม่ ลูก เป็นครอบครัวที่แยกตัวมาจากการครอบครัวขยาย เป็นครอบครัวที่เริ่มน้อยลงขึ้นในปัจจุบัน และเป็นครอบครัวที่พบมากในประเทศที่มีประชาชนมีอายุยืนนาน และเป็นสังคมเมือง

2. ครอบครัวขยาย (Extended Families) คือ ครอบครัวที่มีสมาชิก 3 รุ่นขึ้นไป คือ มีสมาชิกเป็นปู่ ย่า ตา ยาย พ่อ แม่ ลูก เป็นต้น เป็นครอบครัวแบบดั้งเดิมของไทยที่เป็นครอบครัวเกษตรกรรมซึ่งปัจจุบันนี้พบได้น้อยลง

3. ครอบครัวแบบอื่นๆ คือ ครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่เพียงคนเดียว หรือ ครอบครัวทุกแทนชั่วคราว/ถาวร คือครอบครัวที่มีเด็กอาศัยอยู่กับผู้อุปการะ หรือ ครอบครัวที่มีคู่ครองเป็นเพศเดียวกัน หรือครอบครัวที่ไม่เป็นทางการ คือ ครอบครัวที่สามารถครอบครัวอยู่ด้วยกันโดยไม่มีพันธะต่องกันทางสังคมและทางกฎหมาย เป็นต้น (จิตตินันท์ เดชะคปต 2545:67)

2. พฤติกรรมการบริโภค

พฤติกรรมการบริโภคอาหารทางองค์การอนามัยโลก 1972 ให้ความหมายไว้ว่า การประพฤติปฏิบัติในการกินอาหาร ได้แก่ ชนิดของอาหารที่กิน การกินหรือกินอะไร กินอย่างไร จำนวนเมื่อที่กินเนื่อง และอุปกรณ์ที่ใช้รวมทั้งสุขนิสัยก่อนและหลังกิน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ กัลยา ศรีมหันต์ (2541:26) ว่า การปฏิบัติหรือการแสดงออกเกี่ยวกับการกินที่บุคคลกระทำเป็นประจำเป็นการแสดง

ทั้งทางด้านการกระทำ และความคิด ความรู้สึกต่าง ๆ ต่อการบริโภคอาหาร ถ้าบุคคลได้ปฏิบัติถูกต้อง ตามหลักโภชนาการแล้ว ก็จะส่งผลให้บุคคลมีภาวะโภชนาการที่ดี ในทางตรงข้าม ถ้าปฏิบัติไม่ถูกต้อง จะส่งผลให้เกิดปัญหาทางด้านโภชนาการตามมา

อนุนิษฐ์ ธรรมธิฐาน (2543:3) และ Suitor & Crowlaw (1984:91) ได้กล่าวถึงพฤติกรรม การบริโภคอาหารว่า ผู้บริโภคสามารถเลือก และรับประทานอาหาร โดยแสดงออกในการปฏิบัติได้หลายขั้นตอน ตั้งแต่การเลือก การรับประทาน เป็นกระบวนการซึ่งนำไปสู่อาหารอร่อย สะอาด มีประโยชน์ต่อร่างกาย ปลดปล่อยสารเคมี ซึ่งอัญมณี ไว้ท้อง (2544:25) ได้เพิ่มเติมว่าพฤติกรรม การบริโภคอาหารเป็นการแสดงออกของบุคคล คำพูด กิริยาท่าทาง และการกระทำที่ผู้อื่นเห็นได้ เป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นความเชยชิน รวมถึงการเลือก และรู้ที่มาของอาหารนั้น

บลูม (Bloom, 1975:65-197) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมว่า เป็นกิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์ กระทำ อาจเป็นสิ่งที่สังเกตได้หรือไม่ได้ และพฤติกรรมดังกล่าว ได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

พฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive domain)

พฤติกรรมด้านเขตคติ (Affective domain)

พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ (Psychomotor domain)

สรุปพฤติกรรมการกินอาหารหมายถึง การประพฤติปฏิบัติที่เชยชินในการกินอาหาร ซึ่งแสดงออกทั้งทางด้านการกระทำ และความคิด ความรู้สึกต่าง ๆ ต่อการบริโภคอาหาร ซึ่งจากการ วิจัยนี้ สามารถสรุปได้ว่า ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ดังนี้

2.1 ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหาร

การศึกษาความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารในที่นี้จะครอบคลุมความหมาย พฤติกรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารและสารอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน ความสำคัญของอาหารและ คุณค่าทางโภชนาการ อาหารของเด็กวัยก่อนเรียน และโภชนาณัญญาติ 9 ประการ

ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหาร หมายถึง ความสามารถในการระบุคุณค่าทางโภชนาการ ของอาหารหลัก 5 หมู่ ประโยชน์ และความปลอดภัยต่อการบริโภค การประกอบอาหาร การเลือก ซื้ออาหาร โดยยึดหลักโภชนาณัญญาติ 9 ประการ การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหาร หมายถึง การนำ ความรู้ที่มีในการเลือกซื้อ ประกอบอาหาร และรับประทานอาหารที่ถูกต้อง โดยคำนึงถึงคุณค่าทาง โภชนาการ ประยุกต์ มีประโยชน์ และปลอดภัย

พฤติกรรมด้านความรู้เกี่ยวกับอาหาร เป็นกระบวนการทางสมองเป็นความสามารถ ทางด้าน สติปัญญาเกี่ยวข้องกับ การรับรู้ การจำข้อเท็จจริงต่าง ๆ รวมทั้งการพัฒนาความสามารถ และทักษะทางสติปัญญา การใช้ความคิด วิจารณญาณเพื่อประกอบการตัดสินใจ จำแนกจาก ขั้นง่ายไปทางกัดดัน

1. ความรู้ ความจำ (Knowledge) เป็นพฤติกรรมขั้นต้นเกี่ยวกับความจำได้หรือระดีกได้
2. ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นพฤติกรรมที่ต่อเนื่องมาจากความรู้คือจะต้องมีความรู้มา ก่อนถึงจะเข้าใจได้ ความเข้าใจจะแสดงออกมาในรูปแบบของการแปลความ ตีความ และคาดคะเน
3. การนำไปใช้ (Application) เป็นการนำอาชีวะการ ทฤษฎี กฎเกณฑ์ และแนวคิด ต่าง ๆ ไปใช้สมบูรณ์ได้ ๆ ออก
4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นขั้นที่บุคคลมีความสามารถ และทักษะในการจำแนก เรื่องราวที่สมบูรณ์ได้ ๆ ออกเป็นส่วนย่อยและมองเห็นความสัมพันธ์อย่างแน่ชัดระหว่างส่วนประกอบ ที่รวมกันเป็นปัญหา หรือสถานการณ์อย่างโดยย่างหนึ่ง
5. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถของบุคคลในการรวบรวมส่วนย่อย ต่าง ๆ เข้าเป็นส่วนรวมที่เป็นโครงสร้างใหม่ มีความซับซ้อน และมีคุณภาพสูงขึ้น
6. การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถของบุคคลในการวินิจฉัยตีราคा ของสิ่งของต่าง ๆ โดยมีกฎเกณฑ์ที่ใช้ช่วยประเมินค่า นี้ อาจเป็นกฎที่บุคคลสร้างขึ้นมา หรือมีอยู่แล้ว ก็ตาม

อาหารและสารอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน

อาหารมีความสำคัญต่อเด็กวัยก่อนเรียนมาก เพราะเด็กวัยนี้จะมีการเจริญเติบโต พัฒนาการของร่างกาย และสมองอย่างเต็มที่ การทราบถึงความต้องการสารอาหารในภาวะปกติของ เด็กวัยก่อนเรียนจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเลี้ยงดูเด็ก

คำว่า ขาวหนู (2534: 18) ได้กล่าวว่า เด็กวัยก่อนเรียนจำเป็นต้องได้รับสารอาหารต่าง ๆ ให้เพียงพอ กับความต้องการของร่างกาย ดังต่อไปนี้

1. พลังงาน เด็กวัยก่อนเรียน ต้องการอาหารที่ให้พลังงานเพียงพอเพื่อการเจริญเติบโต และประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เด็กวัยนี้ควรได้รับพลังงานประมาณวันละ 90-100 แคลอรี่ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม หรือประมาณ 1,200-1,500 แคลอรี่ต่อวัน ปัญหาที่พบบ่อยของเด็กวัยนี้คือได้รับ อาหารที่ให้พลังงานไม่เพียงพอ ทั้งนี้เนื่องจากเด็กรับประทานข้าวเป็นส่วนใหญ่ และข้าวเป็นอาหาร ที่ให้พลังงานน้อย ดังนั้นจึงควรเพิ่มไข่มันในอาหารเพื่อเด็กจะได้รับพลังงานเพิ่มขึ้น และควรให้ไขมันจากพืชที่มีกรดไขมันลิอิคบีนงเพื่อป้องกันการอักเสบของผิวหนัง นอกจากนี้เด็กควรได้รับ น้ำตาลด้วย อาจจะให้ในรูปของขนมแต่ควรเป็นขนมที่มีประโยชน์แก่ร่างกาย คือ ให้พลังงาน โปรตีน วิตามิน และเกลือแร่มากพอ เช่น ถั่วเขียวต้มน้ำตาล กล้วยบวบชี ถั่วคำ แทนการรับประทาน ลูก瓜ด หรือน้ำหวานต่าง ๆ

2. โปรตีน เด็กวัยก่อนเรียนจำเป็นต้องได้รับอาหารที่มีสารอาหาร โปรตีนมากเพื่อใช้ในการเจริญเติบโต และช่วยให้ร่างกายแข็งแรงมีภูมิต้านทานโรคติดต่อเชื้อโรคต่างๆ เด็กวัยนี้ควรได้รับสารอาหาร โปรตีนวันละ 1.5 กรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ซึ่งจะได้จากเนื้อสัตว์ต่างๆ ไข่น้ำนม ถั่วเมล็ดแห้งต่างๆ

3. วิตามิน เกลือแร่ เด็กวัยก่อนเรียน ต้องการวิตามินและเกลือแร่ต่างๆ มากเข่นเดียวกับวัยทารก วิตามินและเกลือแร่ที่พบว่าเป็นปัจจัยในเด็กวัยนี้ คือ

3.1 วิตามินเอ การขาดวิตามินเอเป็นสาเหตุที่สำคัญที่ทำให้เด็กวัยนี้ตาบอดพบรากในเด็กตั้งแต่อายุ 2 เดือน ถึง 5 ปี สาเหตุเนื่องมาจากได้รับวิตามินเอน้อยในขณะตั้งครรภ์ทำให้ทารกมีวิตามินเอ ไม่มั่น และ โปรตีนน้อย และเมื่อทารกได้รับการเลี้ยงดูด้วยนมข้นหวานที่ไม่มีไข้มั่น และ ได้รับอาหารเสริมที่มีวิตามินเอ ไข้มั่น และ โปรตีนน้อย ทำให้ทารกและเด็กวัยก่อนเรียน มีวิตามินเอน้อยลง แม้จะได้รับการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อ เช่น หัด เป็นไข้ หรือท้องร่วง จะทำให้เกิดอาการขาดวิตามินเอ มีอาการทางตา ถ้าให้การรักษาไม่ทันก็อาจทำให้เด็กตาบอดได้ ดังนั้นจึงให้เด็กวัยก่อนเรียนรับประทานอาหารที่มีวิตามินเอให้มากขึ้น เช่น น้ำนม ไข่เป็ด ไข่ไก่ ตับสัตว์ต่างๆ ผักใบเขียวและผักสีเหลือง เด็กวัยนี้ต้องการวิตามินเอวันละประมาณ 400 ไมโครกรัม

3.2 วิตามินซี เด็กวัยก่อนเรียนมีความต้องการวิตามินซี เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดโรคลักษณะคล้ายเปิด เด็กวัยก่อนเรียนจึงควรได้รับวิตามินซีวันละประมาณ 45 มิลลิกรัม จึงควรให้เด็กรับประทานอาหารประเภทผักสด ผลไม้

3.3 เหล็กมีความสำคัญ เพราะเป็นส่วนประกอบของฮีโน่โกลบิน ในเม็ดเลือดแดง การขาดธาตุเหล็กทำให้เป็นโรคโลหิตจาง เป็นปัจจัยที่สำคัญของประเทศไทย เด็กวัยก่อนเรียน ต้องการธาตุเหล็กวันละ 10 มิลลิกรัม เพื่อใช้ในการสร้างโลหิต และอาหารที่มีเหล็กมาก ได้แก่ ไข่แดง เนื้อสัตว์ต่างๆ ถั่วเมล็ดแห้ง เครื่องในสัตว์และผักใบเขียว

3.4 แคลเซียม เป็นส่วนประกอบของกระดูกและฟัน เพื่อความสมบูรณ์แข็งแรงของกระดูกและฟันของเด็กวัยก่อนเรียน เด็กวัยนี้จึงควรได้รับแคลเซียมอย่างเพียงพอ ประมาณวันละ 800 มิลลิกรัม อาหารที่มีแคลเซียมมากเหมาะสมกับเด็กมากที่สุด คือ นม จึงควรให้เด็กรับประทานนมอย่างต่อเนื่อง

3.5 ไอโอดีน มีความสำคัญในการสร้างไทรอยด์อร์โนน ถ้าขาดไอโอดีนจะทำให้เป็นโรคคอพอกได้ง่าย ส่งผลให้เกิดความบกพร่องทางสติปัญญา และเป็นโรคเตี้ยเคราะ จึงควรให้เด็กวัยก่อนเรียนอายุ 1- 3 ปี ได้รับไอโอดีนวันละ 70 ไมโครกรัม อายุ 4-5 ปี วันละ 90 ไมโครกรัม อาหารที่มีไอโอดีนสูง ได้แก่ อาหารทะเลต่างๆ

ความสำคัญของอาหารและคุณค่าทางโภชนาการ

วิบัติ วีระ ไวยา (2541:80–81) กล่าวว่า อาหารมีความสำคัญต่อร่างกายมาก เพราะวัยก่อนเรียนเป็นวัยที่ร่างกายเติบโตอย่างรวดเร็ว วัยนี้ถ้าได้รับอาหารเพียงพอ มีภาวะโภชนาการที่ดีจะช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโตเต็มที่เป็นเด็กวัยเรียนที่แข็งแรงสมบูรณ์ ดังนั้นอาหารจึงมีความสำคัญต่อวัยนี้มาก เพราะนอกจากจะช่วยให้ร่างกายเติบโตแข็งแรงแล้ว ยังเป็นรากฐานต่อสุขภาพที่แข็งแรงของการเป็นเด็กวัยเรียนที่มีสุขภาพดีในอนาคตอีกด้วย

พรพิมล บุญโถตร (2544:7-9) กล่าวว่า คุณค่าทางโภชนาการ หมายถึง ปริมาณสารอาหารในอาหารแต่ละชนิดที่ร่างกายสามารถใช้ประโยชน์โดยตรง การประเมินคุณภาพอาหารที่บริโภคแต่ละชนิด เช่น คุณค่าทางโภชนาการของนมถั่วเหลือง เมื่อเปรียบเทียบกับน้ำมันหมู พบว่าน้ำนมถั่วเหลืองมีส่วนประกอบของกรดไขมันไม่อิ่มตัวมากกว่าน้ำมันหมู น้ำมันถั่วเหลือง จึงมีคุณค่าทางโภชนาการและเป็นประโยชน์ต่อร่างกายมากกว่าน้ำมันหมู ซึ่งการได้รับอาหารและสารอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการจะช่วยให้เด็กเจริญเติบโตอย่างเหมาะสม และมีพัฒนาการเต็มศักยภาพดังนี้

1. ช่วยในการเจริญเติบโต สำหรับบทบาทของอาหารต่อการเจริญเติบโตนั้น การศึกษาในสัตว์ทดลองพบว่า การขาดสารอาหารเกือบทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็น กรดอะมิโนที่จำเป็น วิตามิน หรือเกลือแร่ จะทำให้มีการเติบโตช้ามีความผิดปกติของกระดูก ในคนที่เช่นกัน พบว่าเด็กที่ขาดสารอาหาร โดยเฉพาะขาดพลังงานจะทำให้น้ำหนักตัวน้อยกว่าเกณฑ์ปกติ ผอม และหากขาดเป็นเวลานาน ๆ ก็จะทำให้หัวตื้ยแคระ

2. ให้พลังงานและความอบอุ่น เด็กวัยก่อนเรียนต้องการพลังงานมาใช้ในการเผาผลาญอาหารในร่างกาย การกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งการเรียน การเล่นกีฬา และออกกำลังกาย พลังงานที่ใช้ไปแต่ละวัน โดยประมาณ 1,200-1,500 แคลอรี ซึ่งได้จากการจัดอาหารจำพวกข้าว แป้ง และไขมัน มนุษย์เราต้องการอาหารเพื่อใช้ในการทำกิจกรรม หากร่างกายได้รับสารอาหารไม่เพียงพอ จะทำให้การประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ

3. ให้ความเจริญทางสมองและสติปัญญา อาหารมีบทบาทสำคัญมากในการเจริญทางสมอง และสติปัญญาของเด็ก มันสมองของคนเราจะเจริญเติบโตได้เต็มที่ ถ้าหากได้รับอาหารโปรตีนที่ถูกต้องเหมาะสม ตั้งแต่อายุ 1-5 ปี ในช่วงอายุ 3 ปีแรกของชีวิตสมองมีการพัฒนามากที่สุด แต่หากได้รับสารอาหารโปรตีนน้อยลง หรือขาดสารอาหารจะทำให้การเจริญเติบโตของสมองชะงัก มีผลกระทบต่อความจำ ความเข้าใจจะช้า ขาดความคิดริเริ่ม ขาดความกระตือรือร้น มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนของครูและนักเรียน นักเรียนมีความเจริญเติบโตทางสมองและสติปัญญา

ไม่ดี ก่อให้เกิดการเรียนรู้ไม่ดี การบูรณา หากประเทศที่มีเยาวชนที่มีความเฉลียวฉลาดสูง ย่อมทำให้ การพัฒนาประเทศพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว เพราะเยาวชนจะเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศในอนาคต

4. ให้สมรรถภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ประสิทธิภาพในการทำงาน ขึ้นอยู่กับสุขภาพทางกาย อารมณ์ และสติปัญญา ผู้ที่ได้รับอาหารดีมีประโยชน์อย่างเพียงพออยู่เสมอ มี ร่างกายแข็งแรง อารมณ์ดี มีสติปัญญาดี มีความอดทน ในการทำงานมากกว่าคนที่อ่อนแอก เป็นบุม พลังคน (Human Rwsource) ทางเศรษฐกิจและสังคมชาติ โภชนาการที่ไม่ดีแม้ในระยะสั้น ก็ให้โทษ ทำให้สติปัญญาด้อยลง ขาดสมารถความสามารถในการคิดน้อยลงด้วย

5. ทำให้เกิดภูมิคุ้มกันโรค ในอาหารมีสารอาหารที่จะช่วยให้ร่างกายมีความสมบูรณ์ และแข็งแรงช่วยเพิ่มภูมิ (Immunity) โดยเฉพาะโกลบูลิน (Globulin) ซึ่งเป็นโปรตีนชนิดหนึ่งที่สร้างภูมิคุ้มกันโรคหากร่างกายขาดอาหารจะทำให้เกิดภาวะขาดสารอาหารและเกิดภาวะทุพโภชนาการ ขึ้น ซึ่งทำให้ร่างกายมีความต้านทานโรคลดลง เกิดการเจ็บป่วยได้ง่าย

อาหารของเด็กวัยก่อนเรียน

คำว่า ขาวนู (2534:33) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับอาหารของเด็กวัยก่อนเรียนสรุปได้ว่า เด็กวัยก่อนเรียน เป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตและพัฒนาการทางร่างกายและสมองอย่างรวดเร็ว จึงต้องการอาหารสารอาหาร โปรตีนมากกว่าวัยอื่นๆ เมื่อเทียบน้ำหนัก น้ำหนักเด็กวัยนี้ต้องการ โปรตีน 1.5 กรัม ต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม หากเด็กวัยนี้ขาดอาหารจะทำให้การเจริญเติบโต หยุดชะงัก ร่างกายอ่อนแอขาดภูมิคุ้มกันทานโรค ทำให้ป่วยด้วยโรคติดต่อต่างๆ ง่าย และบ่อย อาจทำให้เสียชีวิตได้

อาหารของเด็กวัยก่อนเรียนมีลักษณะเช่นเดียวกับอาหารเด็กวัย反抗แต่เพิ่มปริมาณ ให้มากขึ้น ได้แก่ ข้าวสุก เนื้อสัตว์ต่างๆ และถั่วเมล็ดแห้ง ไข่ (วันละฟอง) เครื่องในสัตว์น้ำนม ควรได้รับวันละ 2 ถ้วย ผักใบเขียวและผักอื่นๆ ผลไม้สด โดยเฉพาะส้ม ไขมัน เช่น กะทิ น้ำมันหมู ฯลฯ

การจัดอาหารให้เด็กวัยก่อนเรียน ควรจัดให้มีคุณค่าอาหารครบถ้วน และปริมาณ เหมาะสมกับวัยของเด็ก ในวันหนึ่ง ๆ เด็กควรจะได้รับอาหารหลัก 3 มื้อ และอาหารว่าง 2-3 มื้อ ไม่ควรขาดอาหารมื้อหลักมื้อใดมื้อหนึ่ง ซึ่งรับประทานชดเชยในมื้อต่อไปไม่ได้ โดยจัดให้อาหารหลักมื้อเช้าและมื้อกลางวันมีคุณค่าและปริมาณสูงกว่ามื้อเย็น เพราะเด็กมีกิจกรรมต่างๆ ในตอนกลางวัน การให้เด็กบริโภคอาหารเย็นมาก ๆ ทำให้เด็กรู้สึกอึดอัดเวลาอน และภายในเป็นเด็กอ้วน ได้ง่าย นอกจากนี้ยังทำให้เด็กอิ่มนานจนไม่รู้สึกหิวอาหารมื้อเช้า อาหารที่จัดให้เด็กควรเป็นอาหารที่บุรุษง่าย เช่น อาหารจานเดียว เคี้ยวง่าย ตักง่าย และอาจเป็นอาหารที่ใช้มือจับได้ เพราะในระยะต้นของวัยนี้เด็กยังใช้ช้อนไม่คล่อง สำหรับสชาติอาหารควรให้เป็นรสอ่อน ใส่เครื่องปรุงรส ค่อนข้างน้อย รวมทั้งต้องปลอดภัยจากสารเคมีและภาระที่บรรจุต้องปลอดภัย เช่นกัน สิ่งที่สำคัญ

อีกอย่าง คือการจัดอาหารให้มีลักษณะสีสันน่ารับประทาน ควรเป็นสีอ่อนๆ ใกล้เคียงธรรมชาติมาก ที่สุดเพื่อเป็นแรงจูงใจ

โภชนาบัญญัติ ๙ ประการ

กัลยา ศรีเมหันต์ (2541:42) กล่าวว่า โภชนาบัญญัติเป็นข้อปฏิบัติการกินอาหารเพื่อ สุขภาพ ที่ดีของคนไทย ที่จะนำไปสู่การป้องกัน ไม่ให้เกิดภาวะขาดสารอาหาร และภาวะโภชนาการเกิน ตลอดจนพิษภัยจากอาหาร มีทั้งหมด ๙ ประการ ดังนี้

๑. กินอาหารครบ ๕ หมู่ แต่ละหมู่ให้หลากหลาย กินอาหารครบ ๕ หมู่ แต่ละหมู่ให้หลากหลาย คือ การกินอาหารหلامๆ ๆ ชนิดเพื่อให้ร่างกายได้รับ สารอาหารต่าง ๆ ครบในปริมาณ ที่เพียงพอ กับ ความต้องการ ถ้ากินอาหารไม่ครบทั้ง ๕ หมู่ หรือกินอาหาร ซ้ำซากเพียงบางชนิดทุกวัน อาจทำให้ ได้รับสารอาหารบางประเภทไม่เพียงพอ หรือมากเกินไป อาหารแต่ละ ชนิด ประกอบด้วย สารอาหาร หลากหลายประเภท ได้แก่ โปรตีน คาร์โบไฮเดรต ไขมัน แร่ธาตุ วิตามิน น้ำและยังมี สารอื่น ๆ เช่น ไขอาหารซึ่งมีประโยชน์ต่อร่างกาย ทำให้อ้วนวายต่าง ๆ ของร่างกาย ทำงานได้ตามปกติในอาหาร แต่ละชนิดจะประกอบด้วยสารอาหาร ต่าง ๆ ในปริมาณที่มากน้อยต่างกัน โดยไม่มีอาหารชนิดใด ชนิดหนึ่ง ที่จะมีสารอาหารต่าง ๆ ครบในปริมาณที่เพียงพอ กับความต้องการ ของร่างกาย ดังนั้น ในวันหนึ่ง ๆ เราต้องกิน อาหารหلامๆ ๆ ชนิด เพื่อให้ได้ สารอาหารครบตามที่ร่างกายต้องการ ประเภทไทยเราได้ แบ่งอาหารออกเป็น ๕ หมู่ โดยจัดอาหารที่ให้สารอาหารคล้ายกัน เข้าไว้ในหมู่ เดียวกัน เพื่อให้เราสามารถพิจารณาได้ว่า ได้กินอาหารครบถ้วนเพียงพอ กับความต้องการของ ร่างกายหรือไม่ อาหารหลัก ๕ หมู่ มีดังนี้

หมู่ที่ ๑ นม ไข่ เนื้อสัตว์ต่าง ๆ ถั่วเมล็ดแห้ง และงานซึ่งจะช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโต แข็งแรง และช่วยซ่อมแซม ส่วนที่สึกหรอ

หมู่ที่ ๒ ข้าว แป้ง เปือก มัน น้ำตาล ให้พลังงานแก่ร่างกาย

หมู่ที่ ๓ พืชผัก ต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างการทำงานของร่างกายให้เป็นปกติ

หมู่ที่ ๔ ผลไม้ต่าง ๆ ให้ประโยชน์ เช่นเดียวกับหมู่ที่ ๓

หมู่ที่ ๕ น้ำมันและไขมันจากพืชและสัตว์ ให้พลังงานและความอบอุ่นแก่ร่างกาย

ดังนั้น ในวันหนึ่ง ๆ เราจะต้องเลือกินอาหารให้ครบทั้ง ๕ หมู่ ในปริมาณที่พอเหมาะ และในแต่ละหมู่ ควรเลือกินอาหารให้หลากหลาย เพื่อให้ได้สารอาหารต่าง ๆ ครบตามความ ต้องการของร่างการอันจะนำไปสู่การกินดีมีผลให้เกิด “ภาวะโภชนาการที่ดี”

๒. กินข้าวเป็นอาหารหลัก สลับกับอาหารประเภทแป้งเป็นบางเมื้อ ข้าวเป็นอาหารหลัก ของคนไทย เป็นแหล่งอาหารที่ให้พลังงาน สารอาหารที่มีมากในข้าว ได้แก่ โปรตีน ไฮเดรต และ โปรตีน โดยเฉพาะข้าวกล้อง หรือข้าวซ้อมมือ ซึ่งเป็นข้าวที่ขัดสีแต่เล็กน้อยนั้น ถือว่าเป็นข้าวที่มี

ประโยชน์มากกว่าที่ข้าวสีขาว เนื่องจากมีสารอาหาร โปรตีน ไขมัน ไขอาหาร แร่ธาตุ และวิตามิน ปริมาณที่สูงกว่า เราгинข้าวควบคู่ไปกับอาหารอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อสัตว์ ไข่ ถั่วเมล็ดแห้ง ผัก ผลไม้และไขมันจากสัตว์จึงทำให้ร่างกายมีโอกาสได้รับสารอาหารอื่น ๆ เพิ่มเติม และหลากหลาย ในแต่ละมื้อ

3. กินพืชผักให้มาก และกินผลไม้เป็นประจำ พืชผักผลไม้ เป็นแหล่งสำคัญของวิตามิน และแร่ธาตุ รวมทั้งสารอื่น ๆ ซึ่งล้วนมีแต่ความจำเป็น ต่อร่างกาย ที่นำไปสู่สุขภาพดี เช่น ไขอาหาร ช่วยในการขับถ่าย และโภคเลสเดอรอลและสารพิษที่ก่อให้เกิดโรค มะเร็ง บางชนิด ออกจากร่างกาย ทำให้ลดการสะสมพิษเหล่านั้นออกจากน้ำพืชผักผลไม้หลายอย่างให้พลังงานต่ำ ดังนั้น หากกินให้หลากหลายเป็นประจำจะไม่ก่อให้เกิดโรคอ้วนและไขมันอุดตันในเส้นเลือดในทางตรงข้ามกับลด ความเสี่ยงต่อการเกิดโรคมะเร็งและโรคหัวใจจากการวิจัยล่าสุด พบว่าสารแครอทีน และวิตามินซีในพืชผักผลไม้มีผลป้องกันไม่ให้ไขมันไปเกาะที่ผนังของหลอดเลือด และป้องกันมะเร็งบางประเภท ประเทศไทยมีผักและผลไม้ตลาดทั่วไป จึงควรส่งเสริมให้กินเป็นประจำทุก ๆ วัน โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กวัยเรียน และวัยรุ่นที่ร่างกายต้องการวิตามิน และแร่ธาตุ เพื่อใช้ในการเจริญเติบโตและเสริมสร้างให้ร่างกายทุกระบบทางงานได้ตามปกติ พืชผัก มีหลายประเภทและกินได้แบบทุกส่วน ประเภทผัก กินใบ ยอด และก้าน เช่น กระติん ผักบุ้ง คำลีง คะน้า สายบัว บอน ผักกูด ผักแวง ประเภทกินคอก เช่น ดอกกระเจียว ดอกกะหลา ดอกโสน ดอกแค ประเภทกินผล เช่น บัว ฟักทอง ถั่วฝักยาว มะเขือเทศ มะเขือยาว มะเขือเปราะ กระเจี๊ยบ ประเภทกินราก เช่น หัวพักกาด และอื่นๆ กระชาย ขมิ้นขาว ขิงอ่อน พืชผักต่าง ๆ โดยเฉพาะ ผักสีเขียว เป็นแหล่งวิตามินหลายชนิด โดยเฉพาะ กลุ่มวิตามินซี วิตามินเอ แร่ธาตุและไขอาหาร ผลไม้เนื้าน้ำ น้ำทึบ กินคินและกินสุก มีรสหวานและเปรี้ยว ซึ่งให้ประโยชน์แตกต่างกันไป ผลไม้ที่ กินคิน เช่น ฟรุ๊ง มะม่วงมัน ชมพู่ กล้วย สับปะรด ส้มเขียวหวาน ส้มโอ ซึ่งมีวิตามิน โดยเฉพาะวิตามินซีสูง ผลไม้ที่ กินสุกที่มีสีเหลือง เช่น มะละกอ มะม่วงสุก มีวิตามินเอสูง สำหรับผู้มีภาวะ โภชนาการเกินควรจำกัดปริมาณ การกินผลไม้ที่มีรสหวานจัด เช่น ทุเรียน ลำมด ลำไย และขนุน เพราะมีน้ำตาลสูง เพื่อการมีสุขภาพที่สมบูรณ์ และแข็งแรง ซึ่งควรกินพืชผักทุกมื้อให้หลากหลายชนิดสลับกันไปส่วนผลไม้ ควรกินเป็นประจำ สม่ำเสมอ โดยเฉพาะหลังกินอาหาร แต่ละมื้อและกินเป็นอาหารว่างและควรกินพืช ผักผลไม้ ตามคุณภาพ

4. กินปลา เนื้อสัตว์ไม่ติดมัน ไข่ และถั่วเมล็ดแห้งเป็นประจำ ปลา เนื้อสัตว์ไม่ติดมัน ไข่ และถั่วเมล็ดแห้ง เป็น แหล่ง โปรตีนที่ดี โปรตีนเป็นสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกาย ต้องได้รับ อย่างเพียงพอ ทั้งคุณภาพและ ปริมาณ เพื่อนำไปเสริมสร้างร่างกายให้เจริญเติบโต และซ่อมแซม เนื้อเยื่อ ซึ่งเสื่อมลายให้อยู่ในสภาพปกติ เป็นส่วนประกอบของสารสร้างภูมิคุ้มกันโรค และ

ให้พลังงานแก่ร่างกาย แหล่งอาหารที่ให้โปรตีนที่สำคัญ ได้แก่ ปลา เป็นแหล่งอาหารโปรตีนที่ดี ย่อยง่าย มีไขมันต่ำ หากกินปลาแทนเนื้อสัตว์เป็นประจำจะช่วยลด ปริมาณไขมันในโลหิต ในเนื้อปลา มีฟอสฟอรัสสูง และถ้ากินปลาเล็กปาน้อย รวมทั้งปลากระป่องจะได้ แคลเซียม ซึ่งทำให้กระดูกและฟันแข็งแรง นอกจากนี้ในปลาทะเลทุกชนิดมีสารไอโอดีน ป้องกันไม่ให้เป็น โรคขาดสารไอโอดีน

เนื้อสัตว์ไม่ติดมัน เนื้อสัตว์ทุกชนิดให้โปรตีนแก่ร่างกาย แต่การกินเนื้อสัตว์ไม่ติดมัน เป็นประจำไม่เพียง แต่จะทำให้ร่างกายได้รับโปรตีนเพียงพอและทำให้ลดการสะสมไขมัน ในร่างกายและ โลหิต ซึ่งจะนำไปสู่การมีสุขภาพที่ดี ไขมันในเนื้อสัตว์มีทั้งที่สังเกตเห็นได้ เช่น หมูสามชั้น เนื้อสัตว์ที่มีน้ำปลัว ซึ่งควรหลีกเลี่ยงการกินเป็นประจำ นอกจากนี้ยังมีไขมันที่แทรกอยู่ในเนื้อสัตว์ โดยเฉพาะ ในเนื้อหมู จะมีไขมันแทรกอยู่มากกว่าเนื้อสัตว์ทุกชนิด

ไข่ เป็นอาหารอีกชนิดหนึ่งที่มีโปรตีนสูง มีแร่ธาตุและวิตามินที่จำเป็น และเป็นประโยชน์ ต่อร่างกายมากมายหลายชนิด ไข่เป็นอาหาร โปรตีน ราคาถูกหาซื้อได้ง่าย ปรงและกินง่าย เด็กควรกิน ไข่wan ละฟอง ผู้ใหญ่ที่มีภาวะ โภชนาการปกติควรกินไข่สักคำห้าล 2-3 ฟอง ที่สำคัญคือควรกินไข่ที่ปรงให้สุก ทั้งไข่เป็ดและไข่ไก่มีคุณค่าทางโภชนาการ ไม่แตกต่างกัน

ถั่วเมล็ดแห้ง เป็นแหล่งอาหาร โปรตีนที่ดี หาร่าย ราคาถูก และมีหลากหลายชนิด ได้แก่ ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ถั่วคำ ถั่วแดง ถั่วถิง เป็นต้น รวมไปถึง พลิตกัณฑ์ ทำจาก ถั่วเมล็ดแห้ง เช่น เต้าหู้ เต้าเจี้ยว น้ำนมถั่วเหลือง หรือน้ำเต้าหู้ และอาหารที่ทำจากถั่ว เช่น ถั่วหวาน ขนมไส้ถั่วต่าง ๆ ควรกินถั่วเมล็ดแห้งสักกับเนื้อสัตว์เป็นประจำจะทำให้ร่างกายได้สารอาหารครบถ้วนยิ่งขึ้น นอก焉กนี้ถั่วยังให้พลังงานแก่ร่างกาย ได้ดีกด้วย

ง เป็นอาหารที่มีคุณประโยชน์ทางโภชนาการที่ให้ทั้ง โปรตีน ไขมัน วิตามิน โดยเฉพาะ วิตามินอี แคลเซียม จึงควรกินงาเป็นประจำ

5. ดีมนนให้เหมาะสมตามวัย นม เป็นอาหารที่เหมาะสมสำหรับบุคคลทุกเพศทุกวัย ทั้งนั้นจึงแนะนำปรงแต่งชนิดต่าง ๆ แร่ธาตุแคลเซียม และฟอสฟอรัสในนมช่วยให้กระดูกและฟันแข็งแรง นมมี โปรตีน น้ำตาลแลคโตส และวิตามินต่าง ๆ โดยเฉพาะวิตามินเอ ซึ่งช่วยในการมองเห็นและบำรุงเนื้อเยื่อและวิตามินบีสอง ซึ่งช่วยให้ร่างกายเจริญ เติบโต และเนื้อเยื่อ ต่าง ๆ ทำหน้าที่เป็นปกติ เลือกดีมนนที่บรรจุในภาชนะปิดสนิท ถูกลากวันที่หมดอายุด้วย ไม่ควรดีมนนที่หมดอายุ นมที่ไม่ได้ผ่านการฆ่าเชื้อ โรคด้วยความร้อน นมที่กล่องชำรุด หรือนมพลาสเจอร์ไรส์ ที่ไม่ได้เก็บในตู้เย็น นมบางชนิด เช่น นมพลาสเจอร์ไรส์ หรือโยเกิร์ต ต้องเก็บไว้ในตู้เย็นที่อุณหภูมิไม่เกิน 5 องศาเซลเซียส อยู่ตั้งแต่ 2-3 วัน ผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุ วันละ 1-2 แก้ว ผู้มีปัญหารอยตัวหรือมีไขมันในเลือดสูงควรดีมนนพร้อมมันเนย

กรณีที่ซื่อๆ น้ำมันเปรี้ยวชนิดดีม ควรเลือกชนิดที่ทำจากนม ที่มีเนื้อนมในปริมาณสูง โดยให้คุณที่ข้างกล่อง หรือขวด จะทำให้ได้คุณค่าอาหาร ใกล้เคียงนมสด ผู้ใหญ่บางคน ไม่สามารถดื่มน้ำนมสดได้ เนื่องจากดื่มแล้ว เกิดปัญหา ท้องเดิน หรือท้องอืด เพราะร่างกายไม่สามารถย่อยน้ำตาล แอลกอฮอล์ ในนมได้ จึงอาจปรับเปลี่ยนวิธีการ โดยให้ดื่มน้ำครั้งละน้อย ๆ เช่น 1/4 แก้ว แล้วค่อย ๆ เพิ่มน้ำนมดื่ม หรือเปลี่ยนเป็นกินโยเกิร์ตชนิดครีม ซึ่งจะเป็นนมเบร์เชีย ชนิดหนึ่ง นมเบร์เชีย มีจุลินทรีย์ที่ไม่เป็นอันตรายต่อคน และสามารถย่อยน้ำตาลแอลกอฮอล์ ในนม ช่วยลด ปัญหาท้องเดิน หรือท้องอืด ดังกล่าว นมถั่วเหลืองหรือน้ำเต้าหู้ เป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำจากถั่วเหลือง ให้โปรตีน วิตามิน แร่ธาตุที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย จึงดีที่สุด เป็นประจำ เช่นกัน

6. กินอาหารที่มีไขมันแต่พอกควร ไขมันเป็นอาหารที่จำเป็นต่อสุขภาพ ให้พลังงาน ความอบอุ่น และช่วยการดูดซึมนวิตามินที่ละลายในไขมัน คือ วิตามิน อี ดี อี และ แค ไขมัน และ น้ำมันจากพืชและจากสัตว์เป็นแหล่งพลังงานเข้มข้น ให้กรดไขมัน ที่จำเป็นแกerrร่างกาย และทำให้อาหารมีรสชาติดีขึ้น ปัจจุบันคนไทยกินไขมันมากกว่าในอดีตและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอีกในอนาคต จึง ควรจำกัดให้พลังงานที่ได้จากไขมันอย่างมากไม่เกินร้อยละ 30 ของพลังงานที่ได้จากการทั้งหมด ไขมันในอาหารมีทั้งประเภทไขมันอิ่มตัว และไขมันไม่อิ่มตัว การได้รับกรดไขมันอิ่มตัว และโคลเลสเตอรอลมากเกินไป จะทำให้ระดับโคลเลสเตอรอลในเลือดสูง และเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัวใจ ควรประกอบอาหารด้วยวิธีดั้ม นึ่ง ปิ้ง และย่าง แทนการทอด หรือผัดจะลดปริมาณไขมันในอาหาร การรักษาอาหารที่มีไขมันสูง โดยเฉพาะปริมาณไขมันอิ่มตัวและโคลเลสเตอรอล รักษาการประกอบอาหารไม่ให้มีไขมันมาก จะควบคุมหรือจำกัดปริมาณไขมันในอาหาร ได้และยังเลือกคุณภาพไขมันจากอาหาร ได้เหมาะสม และ เป็นผลดีต่อสุขภาพ

7. หลีกเลี่ยงการกินอาหารหวานจัด และเค็มจัด การกินอาหารสจัดจนเป็นนิสัยจะเกิดโทษแกerrร่างกาย โดยเฉพาะรสหวานจัดและเค็มจัด น้ำตาล เป็นส่วนประกอบในอาหารและขนมที่เรา กินเป็นประจำอยู่แล้ว ยังได้เพิ่มจากน้ำอัดลม ลูกกวาด เพิ่มในน้ำชา กานแฟอิก ควรจำกัดพลังงานที่ได้จากน้ำตาลในแต่ละวันอย่างมากสูงสุดไม่เกิน ร้อยละ 10 ของพลังงาน ที่ได้รับจากอาหารทั้งหมด และไม่ควรกิน น้ำตาลเกิน วันละ 40-55 กรัม หรือมากกว่า 4 ช้อนโต๊ะต่อวัน เพราะพลังงานที่ได้รับจากน้ำตาลส่วนเกินจะสะสมทำให้อ้วน ได้ เกลือโซเดียมหรือเกลือแแกง เป็นสารที่ให้ความเค็มในเครื่องปรุงรส เช่น น้ำปลา ซีอิ๊วขาว และเกลือที่ใช้ในการถนอมอาหาร เช่น ปลาร้า ปลาเค็ม ผักดอง และยังแห้งมากับขนมอบกรอบ ขนมอบพู ถ้าได้เกลือแแกงเกินวันละ 6 กรัม หรือมากกว่า 1 ช้อนชา จะเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูง จึงควรลดการเติมเครื่องปรุงรสโดยไม่จำเป็น

8. กินอาหารที่สะอาด ปราศจากการปนเปี้ยน สภาพสังคม และการดำเนินชีวิตอย่างเร่งรีบในปัจจุบัน ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จากการประกอบอาหารในครัวเรือน เช่น ซื้ออาหารปรุงสำเร็จ อาหารพร้อมบริโภค หรือ อาหารพร้อมปรุง ซึ่งมักมีการปนเปี้ยนและไม่สะอาด ทำให้มี แนวโน้มว่า คนไทยมีการเจ็บป่วยด้วยโรคระบบทางเดิน อาหารเพิ่มขึ้น อาหารมีการปนเปี้ยนจากบวนการผลิต ปรุง ประกอบและจำหน่าย โดยไม่ถูกสุขลักษณะ หรือจากสิ่งแวดล้อม ที่ไม่เหมาะสม ทำให้มีการปนเปี้ยนจากเชื้อโรค พยาธิต่างๆ สารเคมีที่เป็นพิษหรือโลหะหนักที่เป็นอันตรายกับอาหารผลิตจากแหล่งที่เชื่อถือได้ พิชิต ผลไม้ดองล้างสะอาด เลือกซื้ออาหารปรุงสำเร็จจากที่จำหน่ายที่ถูกสุขลักษณะ ปรุงสุกใหม่ มีการปิดป้องกันแมลงวัน บรรจุในภาชนะที่สะอาดมีอุปกรณ์ หยิบจับ หรือตักแทนการใช้มือ ต้องมีสุขอนามัยที่ดี ในการกินอาหาร คือล้างมือ ก่อนกินอาหาร และหลังใช้ส้วม ถ้าร่วมกินหลายคนควรมีช้อนกลาง และหยนจับอุปกรณ์ให้ถูกต้อง

9. งดหรือลดเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ปัจจุบัน คนไทยมีแนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เพิ่มสูงขึ้น พร้อมกับมีอุบัติการณ์ ของโรคไม่ ติดต่อ อันเนื่องมาจากการเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่นำตกลงยิ่งคือ อัตราการตายอัน เกิดจากอุบัติเหตุ บนท้องถนน สูงขึ้นด้วย สาเหตุสำคัญในการเกิดอุบัติเหตุ เกิดจากความมึนเมาจากการดื่มเครื่องดื่ม ที่มีแอลกอฮอล์ ขณะขับขี่ ยานพาหนะเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หมายรวมถึง สร้าง เมียร์ ไวน์ บранดี้ กระเบน ตลอดจนเครื่องดื่มทุกชนิดที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ ภาระร่วมถึง สร้าง เมียร์ ไวน์ บранดี้ กระเบน ตลอดจนเครื่องดื่มทุกชนิดที่มีแอลกอฮอล์ เป็นประจำ จะมีโทษและเป็นอันตรายต่อสุขภาพและสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินอย่างมาก ดังนี้ มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคความดัน โลหิตสูง มีความเสี่ยงสูงต่อการเป็นโรคตับแข็ง เพราะพิษแอลกอฮอล์ มีฤทธิ์ทำลายเนื้อตับผู้ที่ดื่มเป็นประจำจะมีโอกาสเป็น โรคตับแข็งสูงถึง 7 เท่าของผู้ที่ไม่ดื่ม มีความเสี่ยงสูงต่อการเป็นโรคแพลงในกระเพาะและลำไส้ และ โรคมะเร็งของหลอดอาหาร ในรายที่เป็น โรคพิษสร้างรังส่วนมากจะลงท้ายด้วยโรคตับแข็ง และ โรคติดเชื้อ เช่น ปอดบวมและวัณโรค ในรายที่ดื่ม โดยไม่กินข้าวและกับข้าวจะมีโอกาสเสี่ยงต่อการ เป็นโรคขาดสารอาหาร ได้ในทางตรงกัน ข้ามใน รายที่ดื่มพร้อมกับแกล้มที่มีไขมันและโปรตีนสูง จะมีโอกาสเป็นโรคอ้วน ซึ่งจะมีโรคอื่น ๆ ตามมากตาม มีฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง ฤทธิ์แอลกอฮอล์จะไปกดสมอง ศูนย์ควบคุมสติสัมปชัญญะและศูนย์หัวใจ จึงทำให้ขาดสติเสียการทรงตัว สมรรถภาพการทำงานลดลงและทำให้เกิดความประมาท อันเป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน ซึ่งเป็นสาเหตุแห่งการตายของคนไทย ในลำดับต้น ๆ ในปัจจุบัน ก่อให้เกิดการสูญเสียเงินทอง และเกิดความไม่สงบสุขในครอบครัว ได้ตลอดเวลา ดังนั้น ในรายที่ดื่มเป็นประจำต้องลดปริมาณ การดื่มให้น้อยลงและถ้าหากดื่มได้จะเป็นผลดีต่อสุขภาพ ส่วนในรายที่เริ่มดื่มและดื่มเป็นบางครั้ง ควรดื่ม และที่สำคัญต้องไม่ขับขี่

บานพาหนะ ขณะนี้มาจากการดื่ม เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (www.nutrition.anamai.moph.go.th
คืนเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2551)

ตารางที่ 2.1 แสดงตัวอย่างอาหารสำหรับเด็กวัยก่อนเรียนใน 1 วัน

มื้อาหาร	รายการอาหาร	ปริมาณ
อาหารเช้า	ข้าวต้มกุ้ง	1 ถ้วย
	ไข่ลวก	1 ฟอง
อาหารว่าง	นมสด	1 แก้ว
	ข้าวเหนียวปั้งไส้กล้วย	1 ช้อน
อาหารกลางวัน	ก๋วยเตี๋ยวเส้นใหญ่ไก่ตุ๋น	1 ชาม
	ข้าวเหนียวถั่วคำ	½ ถ้วย
อาหารว่าง	น้ำกระเจี๊ยบ	1 แก้ว
	กล้วยทอด	4 ช้อน
อาหารเย็น	ข้าวสูกน้ำฯ	1 ถ้วย
	ปลาทูทอด	½ ตัว
	แกงจืดคำลีงหมูสับ	1 ถ้วย
	สับปะรด	½ งานเล็ก
ก่อนนอน	นมสด	1 แก้ว

ที่มา: อุบเชย วงศ์ทอง 2546 โภชนาการครอบครัว กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.2 เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหาร

การศึกษาเจตคติเกี่ยวกับการกินอาหาร จะครอบคลุมถึงความหมายและกระบวนการ
เกิดเจตคติ ซึ่งประกอบไปด้วย การรับหรือการให้ความสนใจ การตอบสนอง การให้ค่านิยม การจัดกลุ่ม
ค่านิยม การแสดงถ้อยคำตามค่านิยมที่เข็ดถือ ทำให้เกิดพฤติกรรมด้านเจตคติได้

พุนศิริ วังนะภูมิ (2545: 82-84) กล่าวถึงเจตคติว่า เป็นความโน้มเอียงที่เกิดจากการ
เรียนรู้ หมายความว่าเจตคติที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกซื้อ เกิดจากประสบการณ์ตรงที่มีต่อสิ่งค้า
ข้อมูลข่าวสารจากผู้อื่น และการรับข้อมูลจากสื่อ เช่น การโฆษณา สิ่งสำคัญที่ควรจำคือ เจตคติไม่ใช่
พฤติกรรม แต่สะท้อนความชอบหรือ ไม่ชอบที่มีต่อสิ่งใด ๆ ที่ว่าเจตคติเป็นความโน้มเอียง เจตคติ
เป็นคุณภาพทางแรงจูงใจ เพราะเป็นสิ่งที่ผลักดันผู้บริโภคให้มีพฤติกรรมบางอย่าง ประกอบด้วย
องค์ประกอบทางความคิดสติปัญญา องค์ประกอบทางอารมณ์ ความรู้สึก และองค์ประกอบทางพฤติกรรม
ดังนี้

1. องค์ประกอบทางความคิด สถาปัญญา (cognitive component) ประกอบด้วย ความเชื่อ และความรู้ของผู้บริโภคเกี่ยวกับสิ่งใดๆ ซึ่งความเชื่อนี้อาจจะไม่ถูกต้องหรือไม่จริงก็ได้

2. องค์ประกอบทางอารมณ์ความรู้สึก (affective component) ประกอบด้วย ปฏิกิริยา ความรู้สึกและอารมณ์ที่มีต่อสิ่งใด ๆ เป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกอันเป็นผลจากอารมณ์หรือ การประเมินความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งค่านั้น ซึ่งเกิดขึ้นโดยไม่มีข้อมูลที่แท้จริงหรืออาจเกิดจากความ เชื่อซึ่งแตกต่างกันในแต่ละคนและสถานการณ์

3. องค์ประกอบทางพฤติกรรม (behavior component) เป็นแนวโน้มท่าทีที่คนตอบสนอง ต่อสิ่งใด ๆ หรือกิจกรรมใด ๆ การตัดสินใจซื้อหรือไม่ซื้อ เป็นการสะท้อนองค์ประกอบทางพฤติกรรม ทางทัศนคติ องค์ประกอบทางพฤติกรรมทำให้เห็นแนวโน้มของการตอบสนองหรือความตั้งใจ พฤติกรรมที่แท้จริงที่แสดงออกสะท้อนความตั้งใจของคน

กระบวนการเกิดเขตติ

ลักษณะสุวรรณ (2548: 6) กล่าวว่า เจตคติเกี่ยวกับการบริโภคอาหารมีอิทธิพล มากต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหาร จากการศึกษาพบว่าเขตติอยู่ระหว่างความรู้ และการนำไปใช้ ในการปฏิบัติซึ่งแสดงออกในรูปของความรู้สึกไปในทางบวก ทางลบ และความรู้สึกที่อยู่ระหว่าง ทางบวก และทางลบ คือความไม่แน่ใจ รู้สึกเฉย ๆ ซึ่งอยู่ในระดับที่แตกต่างกันไปของบุคคลที่มีต่อ สิ่งแวดล้อม การกระทำ ความคิด เจตคติ เกี่ยวกับความรู้สึกชอบและไม่ชอบเกี่ยวกับอาหารนี้ มีประโยชน์เพื่อที่จะนำไปพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารปรับปรุงอาหารเพื่อสามารถรับประทาน รวมทั้ง ศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมการกินอาหารที่มีผลต่อภาวะโภชนาการ จากการศึกษาเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเห็นว่าความรู้โภชนาการบัญญัติว่าจะมีความสัมพันธ์กับเขตติและส่งผล ต่อพฤติกรรมการกินอาหารเด็กวัยก่อนเรียน

เจตคติเป็นกระบวนการทางค่านิจิตริยา อารมณ์ความรู้สึก ความสนใจ เจตคติ การให้คุณค่า การปรับปรุงค่านิยม การแสดงคุณลักษณะตามค่านิยมที่ขึ้นต่อ รวมไปถึงความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ จะบอกแนวโน้มของบุคคลในการกระทำพฤติกรรม ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย ซึ่งได้แบ่งขั้นตอนการเกิดพฤติกรรมค่านิจิตริยา ได้ดังนี้

1. การรับหรือการให้ความสนใจ (Receiving or Attending) เป็นขั้นที่บุคคลถูกกระตุ้น ให้ทราบว่าเหตุการณ์ หรือสิ่งเร้าบางอย่างเกิดขึ้น และบุคคลนั้นมีความยินดี หรือมีภาวะจิตใจพร้อม ที่จะรับ หรือให้ความสนใจต่อสิ่งเร้านั้น ในการยอมรับนี้ประกอบด้วย ความตระหนักรู้ความยินดี ที่ควรรับ และการเลือกรับ

2. การตอบสนอง (Responding) เป็นขั้นที่บุคคลถูกจูงใจให้เกิดความรู้สึกผูกมัดต่อสิ่งเร้า เป็นเหตุให้บุคคลพยายามทำให้เกิดปฏิกริยาตอบสนอง พฤติกรรมขั้นนี้ ประกอบด้วย ความยินยอม ความเต็มใจ และความพอยใจที่จะตอบสนอง

3. การให้ค่านิยม (valuing) เป็นขั้นที่บุคคลมีปฏิกริยาซึ่งแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นยอมรับว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับตนเอง และได้นำไปพัฒนาเป็นของตนอย่างแท้จริง พฤติกรรมขั้นนี้ ส่วนมากใช้คำว่า “ค่านิยม” ซึ่งการเกิดค่านิยมนี้ประกอบด้วย การยอมรับ ความชอบและการผูกมัด ค่านิยมเข้ากับตนเอง

4. การจัดกลุ่มค่านิยม (Organization) เป็นขั้นที่บุคคลจัดระบบของค่านิยมต่างๆ ให้เข้ากกลุ่ม โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมนั้น ในการจัดกลุ่มนี้ประกอบด้วยการสร้างแนวความคิดเกี่ยวกับค่านิยม และการจัดระบบของค่านิยม

5. การแสดงลักษณะตามค่านิยมที่ยึดถือ (Characterization by a value or complex) พฤติกรรมขั้นนี้ถือว่า บุคคลมีค่านิยมหลายชนิด และจัดอันดับของค่านิยมเหล่านั้นจากดีที่สุดไปถึงน้อยที่สุด พฤติกรรมเหล่านี้จะเป็นตัวอย่างความคุณพุทธิกรรมของบุคคล พฤติกรรมในขั้นนี้ประกอบด้วย การวางแผนทางของการปฏิบัติ และการแสดงลักษณะที่จะปฏิบัติตามแนวทางที่เขากำหนด (www.nutrition.anamai.moph.go.th คืนเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2551)

2.3 การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหาร

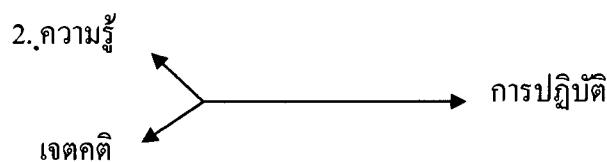
จากการศึกษาการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหาร พบว่า ครอบคลุมถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหาร การเลือกซื้ออาหาร การประกอบอาหาร การเตรียมอาหาร การเก็บและอนอมอาหาร

พฤติกรรมด้านการปฏิบัตินี้เป็นการใช้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกาย ซึ่งรวมทั้งพฤติกรรมที่แสดงออกและสังเกตได้ เป็นพฤติกรรมขั้นสุดท้ายที่บุคคลปฏิบัติออกมาโดยมีค้านความรู้ และด้านเจตคติ เป็นตัวช่วยให้เกิดพฤติกรรมด้านการปฏิบัติที่ถูกต้อง แต่กระบวนการในการจะก่อให้เกิดพฤติกรรมนี้ต้องอาศัยระยะเวลาและการตัดสินใจหลายขั้นตอน แต่นักวิชาการก็เชื่อว่ากระบวนการทางการศึกษาจะช่วยให้เกิดพฤติกรรมการปฏิบัติได้

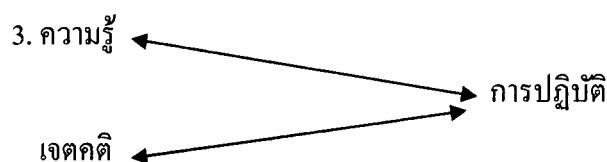
ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ (Knowledge) เจตคติ (Attitude) และการปฏิบัติ (practice) ได้ศึกษาถึงรูปแบบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ สามารถสรุปรูปแบบของความสัมพันธ์เป็น 4 ลักษณะคือ

1. ความรู้ ← → เจตคติ ← → การปฏิบัติ

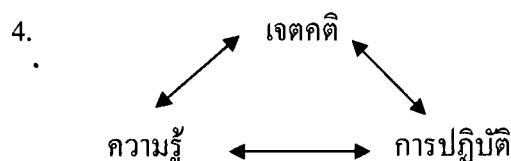
เจตคติเป็นตัวกลางที่ทำให้เกิดความรู้และการปฏิบัติ ดังนั้นความรู้มีความสัมพันธ์กับเจตคติ และเจตคติมีผลต่อการปฏิบัติ

ความรู้และเจตคติมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการปฏิบัติตามมา

ความรู้และเจตคติต่างกัน ทำให้เกิดการปฏิบัติได้ โดยที่ความรู้และเจตคติไม่จำเป็นต้องสัมพันธ์กัน

ความรู้มีผลต่อการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม อ้อมทางอ้อมนี้มีเจตคติเป็นตัวกลางทำให้เกิดการปฏิบัติตามมาได้

จากรูปแบบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการเรียนรู้ พบร่วมกับพฤติกรรมแต่ละด้านส่งผลทำให้เกิดการปฏิบัติตามมาในตอนสุดท้าย ซึ่งเป็นการกระทำของสิ่งมีชีวิตที่สามารถวัดได้หรือสังเกตได้นั่นเอง มนุษย์มีพฤติกรรมต่าง ๆ มากมาย พฤติกรรมที่นับได้ว่ามีความสำคัญอย่างหนึ่งคือพฤติกรรมการกินอาหาร ซึ่งนับว่าเป็นการปฏิบัติของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับอาหาร เพื่อช่วยทำให้ร่างกายเจริญเติบโต ช่วยให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างสุขภาพดี

การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหาร จึงหมายถึง การนำความรู้ที่มารวบรวมไว้ในการกินอาหาร การเลือกซื้ออาหาร การประกอบอาหาร และการเก็บรักษาอาหารที่ถูกต้อง โดยคำนึงถึงคุณค่าทางโภชนาการ ประยุทธ์ มีประโยชน์ และปลอดภัย

**ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหาร
ประณีต ผ่องแฝง (2539:33-37) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภค¹
อาหารนั้นมีหลายประการดังนี้**

1. ปัจจัยแวดล้อมทางกายภาพ สภาพแวดล้อมของชุมชนอันเป็นตัวกำหนดการผลิตอาหารและการมีอาหารบริโภค ซึ่งได้แก่สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ อาคาร ปริมาณน้ำฝน ระบบชลประทาน อุณหภูมิ ทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการผลิตอาหาร ตลอดจนทางคมนาคมติดต่อกับสังคม
2. สุขภาพและศรีระสภาพ โดยปกติพฤติกรรมการบริโภคที่ดี และสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงมากไปด้วยกัน แต่ในบางชุมชนผลการศึกษาในเรื่องพฤติกรรมการบริโภคที่ดี แต่กลับมีปัญหาด้านสุขภาพอนามัย เช่น มีภาวะโลหิตจาง
3. ภาวะเศรษฐกิจ รายได้เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งซึ่งเป็นตัวกำหนดการตัดสินใจในการเลือกซื้อหรือไม่ซื้ออาหารชนิดต่าง ๆ ที่มีขายในชุมชนบ้านบริโภค แต่การมีฐานะเศรษฐกิจที่ดีไม่จำเป็นว่าบุคคลนั้น ๆ จะมีพฤติกรรมการบริโภคที่ดีเสมอไปทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้ทางโภชนาการ ค่านิยม และความเชื่อด้านอาหารด้วย สภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวของคนไทย ตั้งแต่ปี 2531 เป็นต้นมา ค่าใช้จ่ายรวมด้านอาหารของคนไทยได้เปลี่ยนแปลงจากเดิมที่เคยมีมูลค่าการซื้ออาหารพวกร้าว แป้งมาก มาเป็นการซื้ออาหารพวกรเนื้อสัตว์ ไข่ นม เนยมากขึ้นทั้งในเขตเมือง และชนบท นอกจากนี้ปริมาณการบริโภคน้ำตาลก็เพิ่มมากขึ้นเกือบ 5 เท่าในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา
4. ปัจจัยทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมในที่นี้หมายถึงวัฒนธรรมอาหารเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งหมายถึงแต่ละชาติ แต่ละภาษา แต่ละวัฒนธรรมยึดถือว่าอะไรเป็นหรือไม่เป็นอาหารที่ควรกิน ผู้ที่อยู่ในสังคมที่มีทรัพยากรอาหารจำกัดในธรรมชาติแวดล้อมระดับหนึ่ง หมายรวมถึงสถาบันทางสังคมที่เข้ามายืนหนาทาในการกำหนดให้บริโภคหรือคงเดิมอาหารบางชนิดด้วย เช่นสถาบันครอบครัว สถาบันทางศาสนา เป็นต้น
5. ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม ปัจจัยทางสังคมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการบริโภค นั้น เป็นกฏเกณฑ์ที่ไม่ปรากฏเป็นกฏหมายบังคับ แต่รับรู้ได้ด้วยขนบธรรมเนียมประเพณีในสังคม ย่อม ๆ แต่ละสังคม ซึ่งอาจจะมีอาหารประจำสังคมหรือประจำติของตนแต่เมื่อได้หมายความว่าทุกคนในสังคมจะมีโอกาสหรือสิทธิที่จะบริโภคอาหารที่มีอยู่ในสังคมของตน ได้เสมอ กันหมด
6. ปัจจัยด้านจิตวิทยา คนไทยนิยมรับประทานข้าวที่สะอาดซึ่งหุงจากข้าวสารที่ขัดสี ทั้ง ๆ ที่ความรู้ทางด้านโภชนาการนั้นกล่าวว่าข้าวขาวนั้นมีคุณค่าทางโภชนาการ ไม่เท่าข้าวซึ่งมีอ่อนจากถือว่าเป็นข้าวของคนคุก

7. กลุ่มนี้มีอิทธิพลต่อเด็กมาก และมีอิทธิพลต่อผู้ใหญ่ด้วยเช่นกัน เช่น นักกีฬา หรือดารานั่นชื่นชอบจึงเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมการบริโภค

8. ครอบครัว มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคมากโดยเฉพาะเด็ก เพราะครอบครัว มีความ สำคัญในการถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ให้แก่เด็ก รวมทั้งการปฏิบัติในการรับประทานอาหาร โดย แต่ละครอบครัวจะถ่ายทอดหรือได้ความรู้ในลักษณะที่ต่างกัน แม้ว่าจะอยู่ในสังคมชนบทธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมเดียวกันก็ตาม ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รวมทั้งทัศนคติในการ ยอมรับหรือปฏิเสธและความชอบหรือไม่ชอบอาหารนั้น

9. ความสามารถในการรับรสสัมผัสด้วยความรู้สึกเกี่ยวกับรสชาติของอาหาร เช่น เปรี้ยว หวาน เค็ม และขม จะกระตุ้นปุ่มสัมผัสของลิ้น ซึ่งแต่ละบุคคลจะต่างกันออกไปตามนัยยะกับอายุ อีกด้วย กล่าวคือเด็กจะมีปุ่มสัมผัสประมาณ 9,000 และน้อยลงตามอายุที่มากขึ้น ซึ่งจะคงเหลือ ประมาณ 3,000 เพราะฉะนั้นเด็กจะมีการรับรสได้ไวกว่าผู้ใหญ่ ด้วยเหตุผลความนิยมอาหารของ เด็กและผู้ใหญ่จึงต่างกัน

10. สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อสินค้า นอกเหนือสื่อมวลชนยังมีผลต่อ พฤติกรรมการบริโภคอีกด้วย

11. อิทธิพลของการศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาดีจะมีความรู้ในเรื่องอาหาร โดยรู้ว่าสิ่งใด มีประโยชน์หรือไม่มีประโยชน์ กระละเอียด หรือถ้าผู้ที่มีการศึกษาดีความรู้ในเรื่องคุณค่าทาง อาหารตั้งแต่เป็นเหตุผลสำหรับในเรื่องอาหารบางประเภทด้วย โดยเฉพาะเมื่อป่านจะมีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการบริโภคอาหารในครอบครัวมาก

12. เวลา ปัจจัยเรื่องเวลาเป็นปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่สุด โดยกว่าครึ่งให้ ความเห็นว่าสภาพการจราจรที่ติดขัดทำให้มีคนประพฤติเกี่ยวกับการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป จากเดิม และความสะดวกมีบทบาทในการกำหนดพฤติกรรม โดยตรงต่อการรับประทานอาหาร สำเร็จรูป

13. การเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมไทย การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยในด้าน ต่าง ๆ มีผลกระทบต่อระบบอาหารของประเทศไทย ซึ่งจะกระทบถึงพฤติกรรมการบริโภคอาหารด้วย ถึงแม้วิถีชีวิตคนส่วนใหญ่ยังคงทำมาหากินในภาคเกษตร แต่ได้มีการเปลี่ยนแปลงจากสังคมชนบท เป็นสังคมเมือง ทำให้เกิดการเลียนแบบการบริโภคและการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการแสวงหา อาหารเพื่อบริโภค มีแนวโน้มซื้ออาหารมานำบริโภคเพิ่มขึ้นสะท้อนให้เห็นการพึ่งพาการตลาดมากขึ้น

14. รัฐชาติและความชอบ มีความแตกต่างกันออกໄไปแต่ละบุคคลและสังคม ความชอบ ในการบริโภคอาหารเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนนั้นนั้นอาจจะได้รับหรือไม่ได้รับอาหารที่มีคุณค่าทางร่างกาย ซึ่งความชอบในการบริโภคอาหารอย่างไรก็ตามเป็นผลลัพธ์ของการเลี้ยงดูในวัยเด็ก

ความชอบของการบริโภคของลูก สัมพันธ์กับความชอบของพ่อและแม่ นั่นคือพ่อหรือแม่เมื่อส่วนทำให้ลูกชอบหรือไม่ชอบอาหารบางอย่าง เหตุผล เช่น รสชาติ กลิ่น ลักษณะของเนื้ออาหาร ลักษณะที่ปรากฏ วิธีการเตรียม ความง่ายในการรับประทานอาหาร เวลาในการรับประทานอาหาร ความถี่ของการจัดอาหารชนิดนั้น ๆ ความยากง่ายในการย่อย เท่านี้ได้ว่าความชอบหรือไม่ชอบอาหาร เป็นประสบการณ์ตั้งแต่วัยเด็กจนมาถึงปัจจุบันและไม่สามารถเปลี่ยนได้ ความชอบให้การบริโภคอาหารที่ติดมากอาจเรียกว่าอิอกอย่างหนึ่งว่าบริโภคนิสัย จะเห็นว่ามีปัจจัยหลายประการที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการบริโภคอาหารของมนุษย์อาจไม่ใช่แค่ปัจจัยเดียว แต่อาจมีหลายปัจจัย ดังนั้นมีอีกด้วย การยอมรับเป็นพฤติกรรมที่สืบทอดมาเป็นระยะเวลาระหว่าง แม่โลกจะพัฒนาไปเพียงใด แนวทางของการบริโภคจึงมิใช่เป็นเรื่องที่กระทำการง่ายนัก

การเลือกซื้ออาหาร

ธงชัย สันติวงศ์ (2539: 97-99) กล่าวว่า ปัจจุบันมีอาหารให้เลือกซื้อมากมาย แต่ควรเลือกอาหารที่มีคุณภาพมีคุณค่าต่อร่างกาย ช่วยให้ร่างกายมีสุขภาพดี และอาหารต้องสะอาด ปลอดภัย การเลือกซื้ออาหารดีเหมาะสม มีหลัก 9 ประการ คือ

1. คำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับ เพื่อให้ร่างกายได้รับอาหารหลักทั้ง 5 หมู่ ครบถ้วน
2. คำนึงถึงการประหยัด ถ้าอาหารได้ให้สารอาหาร ไก่สีเขียว กิน ให้เลือกซื้ออาหารชนิดราคากลางๆ มากกว่าบริโภค เพราะไม่จำเป็นว่าองค์จะต้องแพงเสมอไป
3. คำนึงถึงความปลอดภัย อาหารที่เลือกซื้อจะต้องปราศจากเชื้อโรคและสารพิษ
4. ควรเลือกซื้ออาหารตามฤดูกาล เพราะอาหารที่มีมากตามฤดูกาลจะมีราคาถูก คุณภาพดีกว่า และมีให้เลือกมากกว่า
5. ควรเลือกซื้ออาหารที่มีในห้องถัง เพราะไม่เสียค่าขนส่ง ได้ของสด คุณภาพดี มีส่วนเเน่นเตียนน้อยและราคาถูกกว่าอาหารที่ส่งมาจากทางที่อื่น
6. ควรคำนึงถึงส่วนที่กิน ได้ ควรเลือกซื้ออาหารที่มีส่วนที่กินได้มากกว่าส่วนที่กินไม่ได้
7. ควรเลือกซื้อให้เหมาะสมกับวิธีหุงต้ม
8. ควรคำนึงถึงแหล่งที่มาของอาหาร เพราะถ้ามาจากแหล่งที่สกปรกไม่ปลอดภัยจะเป็นโทษกับผู้บริโภคได้
9. ควรตรวจสอบที่ ๆ ขาย ตลาดสดที่ขายของควรสะอาด ไม่ใช่วางกองขายตามพื้นดิน หรือวางใกล้กองขยะมูลฝอยซึ่งจะมีสิ่งสกปรกติดมาได้ง่าย

การประกอบอาหาร

วีระ วีระไวยะ (2541:150) ได้ให้ความหมายของการทำอาหาร ไว้ว่า วิธีการที่จะทำให้อาหารพร้อมที่จะกิน ได้อย่างปลอดภัย และส่วนคุณค่าอาหาร ไว้ว่าได้มากที่สุดหลักในการประกอบอาหารให้ถูกต้องมีหลักที่ควรคำนึงถึง มีดังนี้

1. การทำให้อาหารนั้นปลอดภัยจากเชื้อจุลินทรีย์และหนองน้ำพยาธิ สะอาดและถูกสุขลักษณะไม่เป็นพิษกับผู้บริโภค
2. การรักษาคุณค่าของอาหารนั้น ๆ ให้คงอยู่เป็นประ予以ชน์แก่ผู้บริโภค ทำให้อาหารนั้นย่อยง่ายขึ้น เพื่อใหர่างกายสามารถดูดซึมไปใช้ประ予以ชน์ได้
3. ทำให้อาหารนั้นมีสภาพที่น่ากิน คือ มีลักษณะกลิ่นสีที่น่ากินและมีรสชาติเพื่อให้กินได้มากพอกับความต้องการของร่างกาย
4. ทำให้อาหารนั้นสามารถเก็บไว้ได้นานขึ้น โดยไม่นำดูเสียการประกอบอาหาร แม่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ การเตรียม และการหุงต้ม ซึ่งการสูญเสียคุณค่าทางโภชนาการของอาหารอาจเกิดได้ในทุกขั้นตอน

การเตรียมอาหาร

การล้าง สารอาหารที่ล่ำล่ายในน้ำ ให้สะอาดน้ำใช้ช้อนก้น้ำชี้พานไป การใช้น้ำปริมาณมากและ เชื้ออาหารในน้ำนาน ๆ จะยิ่งทำให้มีการสูญเสียเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น หากเป็นผักใบควรแกะออกมา ล้างทีละใบหรือทีละกาก ล้วนผลไม้ควรล้างทั้งเปลือก ในการซาวข้าวไม่ควรซาวข้าวหลายครั้ง เพราะจะทำให้สูญเสียเกลือแร่และวิตามินบี

การปอกเปลือกผักและผลไม้ทั่วไป ในอากาศอาจทำให้สารอาหารทำปฏิกิริยา กับออกซิเจน ได้ เช่น วิตามินซีสูญเสียไป กรณีจำเป็นต้องปอกเปลือกจึงควรกินหันทีหลังจากปอกเสร็จ

การหั่น ตัด สับ และซอย เป็นการเพิ่มพื้นที่ผิวน้ำของอาหาร ทำให้ออกซิเจน ในอากาศมีโอกาสสัมผัสนกับอาหาร ได้มากขึ้น เป็นเหตุให้สารอาหารลายชนิด เช่น วิตามินซี สูญเสียไป ดังนั้นควรหั่นชิ้นโต ๆ และไม่ทำไว้ล่วงหน้านานเกินไป

การหุงต้ม การต้มทำให้สูญเสียสารอาหารที่ล่ำล่ายไปกับน้ำ เช่น เกลือแร่และ วิตามินซียิ่งชื้นอาหารเล็กน้อยยิ่งเสียคุณค่าอาหารมาก การใช้น้ำมากจะเสียคุณประโยชน์มากการหุง ต้มผักในน้ำเกลือเป็นเหตุให้สูญเสียวิตามินซีเพิ่มขึ้นและไม่ควรหุงต้มหรืออุ่นอาหารที่สุกแล้วซ้ำ บ่อย ๆ เกินจำเป็น

การนึ่งจะส่วนคุณค่าของอาหาร ได้มากกว่าการต้มแต่ไม่ควรใช้เวลาในการนึ่งมาก เกินไป

การผัดควรใช้ไฟแรง มีน้ำติดเพียงเล็กน้อยและปิดฝาภาชนะ จะช่วยให้สุกเร็ว

การทดสอบ ยิ่งทดสอบก็ยิ่งสูญเสียคุณค่ามาก และอาจมีการสูญเสียสารอาหารที่ละลายในน้ำมันไปกับน้ำมันที่ทดสอบได้

การปั้งย่าง เป็นวิธีที่สูญเสียคุณค่าน้อยมาก แต่ไม่ควรย่างหรือปั้นนานเกินไป เพราะอาหารที่สุกจะแห้งมาก

การเก็บและถนอมอาหาร

การเก็บอาหารให้ถูกต้องนั้นต้องคุณคิดของอาหารด้วย เพื่อให้อยู่ในสภาพดีและไม่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค ซึ่งสูตรฯ วัฒนศิริ (2532: 259 - 285) ได้กล่าวไว้ว่าในเอกสารการสอนรายวิชาอาหารและโภชนาการพื้นฐาน หน่วยที่ 6 เรื่องวิธีการเก็บและถนอมอาหารที่ถูกต้องดังนี้

1. การเก็บข้าวและถั่วเมล็ดแห้ง ควรเก็บในที่แห้งสนิท
2. การเก็บผักและผลไม้ ผักสดเป็นของสดที่ช้า เน่าเสียและเหี่ยวย่าง่าย ก่อนเก็บให้เลือกผักที่มีส่วน嫩่าและมีตำหนิทึ่ง ผักที่มีรากรเช่น ผักบุ้ง ผักชี ให้แช่รากผักไว้ในน้ำเย็น ส่วนผักที่ไม่มีรากรให้แช่ไว้ในกระถังโดยเอาโคนผักแขวนน้ำ แล้วใช้ผ้าขาวบางชุบน้ำบิดพอหมาดคลุบยอดผักไว้ วางไว้ที่ร่มไม่มีลมโกรก หรือเก็บไว้ในตู้เย็นชั้นล่างสุด
3. การเก็บเนื้อสัตว์ ให้นำมาแอลเป็นก้อนหรือขี้นเด็ก ๆ ล้างให้สะอาดแล้วเก็บใส่ถุงพลาสติกแล้วนำไปแช่แข็ง เวลาจะกิน จึงเอารอ กินทีละชิ้น โดยง่าย อาหารทะเล ให้นำไปแช่น้ำแข็ง

การถนอมอาหารที่ทำได้ในครัวเรือน

1. การทำแห้ง หมายถึงวิธีการได้ ๆ กีดามที่ทำให้อาหารแห้งลง น้ำระเหยออกไปในอากาศ ทำให้จุลินทรีย์เจริญเติบโตไม่ได้ เช่น การตากแดด การคั่ว การปั้น การย่าง การอบ เป็นต้น
2. ใช้เกลือและน้ำตาลเพิ่มขึ้น การใช้ เกลือคงเคิม สามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ ช่วยให้เก็บอาหารไว้โดยไม่น่าเสีย การใช้น้ำตาลกวนหรือเชื่อม น้ำตาลมีความเข้มข้นมากที่สุดถึงจุดอิ่มตัวไม่สามารถละลายน้ำได้อีก ช่วยรักษาอาหารไม่ให้บูดเสีย เพราะเชื้อโรคเติบโตไม่ได้ เช่น ผลไม้กวน แยมผลไม้
3. การหมักดอง เช่น การดองเบรี้ยวโดยใช้น้ำส้มสายชู การดองเค็มด้วยเกลือ เช่น ไข่เค็ม และการดองหวาน
4. การใช้ความร้อน เช่น ต้ม นึ่ง ทอด ย่าง อบ เป็นต้น
5. ความเย็น เป็นการยึดอายุการเก็บรักษาอาหารให้นานขึ้นชั่วระยะหนึ่ง เช่น การใช้ตู้เย็น น้ำแข็ง หรือน้ำแข็งแห้งที่ใช้ เช่นอาหารบนเครื่องบิน

3. โภชนาการเด็กวัยก่อนเรียน

การศึกษาโภชนาการเด็กวัยก่อนเรียน จะครอบคลุมถึงสาเหตุของการเกิดภาวะโภชนาการ ภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน และพฤติกรรมการบริโภคอาหารกับภาวะโภชนาการ

ฉบับนิยร์ ธรรมธิชฐาน (2543:13) กล่าวว่า โภชนาการ หมายถึง กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเคมี และสภาพของอาหารที่ร่างกายได้รับ รวมทั้งการนำสารอาหารไปใช้ประโยชน์ตลอดจนการขับถ่ายของเสียออกจากร่างกาย

ภาวะโภชนาการ หมายถึง สภาพทางสุขภาพของบุคคลที่มีผลเนื่องมาจากการรับประทานอาหาร การย่อยอาหาร การดูดซึม การขนส่ง การสะสม และผลของการเผาผลาญสารอาหาร ในระดับเซลล์ การที่บุคคลจะมีภาวะโภชนาการปกติหรือไม่นั้นย่อมขึ้นอยู่กับสารอาหารที่รับประทาน ถ้าเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ในปริมาณที่เพียงพอ กับความต้องการของร่างกาย แล้วบุคคล ก็จะมีภาวะโภชนาการที่ดีและการมีภาวะโภชนาการที่ดีนั้นก็จะส่งผลต่อการเจริญเติบโตและ พัฒนาการทั้งทางด้านร่างกายและด้านจิตใจ ภาวะโภชนาการแบ่งออกเป็นภาวะโภชนาการที่ดี และ ภาวะทุพโภชนาการ

ภาวะโภชนาการที่ดี หมายถึง การบริโภคอาหารอย่างเพียงพอ ได้สัดส่วน และมีสารอาหาร ครบถ้วนตามความต้องการของร่างกาย ซึ่งช่วยให้ร่างกายสามารถนำสารอาหารไปใช้ให้เกิด ประโยชน์แก่ร่างกายในการสร้างสุขภาพอย่างเต็มที่การเจริญเติบโตอยู่ในเกณฑ์ปกติ (ตามมาตรฐาน การประเมินของกระทรวงสาธารณสุข)

ภาวะทุพโภชนาการ หมายถึง สภาพของร่างกายที่เกิดจากการได้รับสารอาหารไม่ครบถ้วน หรือมีปริมาณไม่เหมาะสมกับความต้องการของร่างกาย หรืออาจเกิดจากร่างกายได้รับสารอาหาร ครบถ้วนพอเหมาะสม แต่ร่างกายไม่สามารถใช้สารอาหารเหล่านั้นได้ จึงเกิดภาวะผิดปกติขึ้น ภาวะโภชนาการที่ไม่ดี มีสาเหตุจาก 2 ทาง ได้แก่ สาเหตุที่เกิดจากอาหาร คือ กินอาหารที่ไม่ถูกหลัก โภชนาการ ส่วนร่างกายปกติทุกอย่างและสามารถได้อาหารที่บริโภคเข้าไปได้เต็มที่ สาเหตุที่เกิด จากอาหารนี้อาจมาจากการบริโภคอาหารไม่ดี หรือมาจากปัจจัยอื่นๆทางสังคมและวัฒนธรรม เป็นต้นว่า ความยากจน มีความเชื่อผิดๆ ในเรื่องอาหาร การขาดความรู้ทางโภชนาการ และสาเหตุ ที่เกิดจากร่างกาย ในกรณีนี้อาหารที่กินครบถ้วนเพียงพอ แต่สภาพแวดล้อมและสภาพร่างกาย ผิดปกติ ทำให้อาหารที่กินใช้ประโยชน์ได้ เกิดภาวะโภชนาการที่ บกพร่องขึ้น ทำให้กินย่อยการดูดซึม การขนส่งอาหาร การใช้ประโยชน์ การเก็บสะสม การขับถ่ายมีความบกพร่อง

สาเหตุของการเกิดภาวะโภชนาการ

1. ภาวะโภชนาการขาด คือ สภาพของร่างกายที่เกิดจากการได้รับสารอาหารไม่เพียงพอ หรือได้รับสารอาหารไม่ครบ หรือมีปริมาณต่ำกว่าที่ร่างกายต้องการ การเจริญเติบโตอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าปกติ (ตามมาตรฐานการประเมินของกระทรวงสาธารณสุข) สาเหตุของการเกิดภาวะโภชนาการขาด ปัญหาการเกิดภาวะโภชนาการต่ำเป็นปัญหาเชิงซ้อนหลายสาเหตุที่สำคัญ ซึ่งสาเหตุที่สำคัญได้แก่ เศรษฐฐานะไม่ดี เกี่ยวกับรายได้ของประชากร รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่ำ ทำให้กำลังการซื้ออาหารต่ำลงเป็นเหตุให้อาหารที่บริโภคภายในครอบครัวมีจำนวนหรือคุณภาพหรือทั้ง2 อย่างไม่เพียงพอ และดีพอก ซึ่งเป็นปัญหาระดับชาติที่รัฐบาลจะต้องช่วยเหลือแก้ไข การศึกษาไม่ดีพอ ซึ่งรวมทั้งการศึกษาโดยทั่วไป مراقبาที่ได้รับการศึกษาดียอมมีความรู้ในการเลี้ยงดูบุตรได้ดีกว่ามาตราค่าที่ได้รับการศึกษาต่ำหรือไม่ได้รับการศึกษาเลย การศึกษาโดยเฉพาะในแง่โภชนาการ หากครอบครัวใดมีความรู้ทางด้านโภชนาการดีจะช่วยให้ได้รับสารอาหารที่ดีและครบถ้วน เพราะเงินในจำนวนเดียวกันหากรักษาใช้จ่ายซื้ออาหารที่มีคุณค่าสูง ย่อมจะได้ผลดีตามมากกว่าจะไปซื้ออาหารที่เพียงแต่รออยแต่ไม่มีคุณค่า นอกจากนั้น การศึกษาดังกล่าวเนี่ยยังรวมทั้งการเรียนรู้สิ่งบริโภคนิสัยที่ถูกต้องในการกินอาหารที่มีคุณค่าและได้สัดส่วน

2. ภาวะโภชนาการเกิน คือสภาพของร่างกายที่ได้รับอาหารหรือสารอาหารบางอย่างเกินกว่าที่ร่างกายต้องการ เกิดการสะสมพลังงานหรือสารบางอย่างไว้จนเกิดโรคแก่ร่างกาย เช่น โรคอ้วน การเจริญเติบโตอายุในเกณฑ์มากกว่าปกติ (ตามมาตรฐานการประเมินของกระทรวงสาธารณสุข) โภชนาการเกิน เป็นปัญหาทางโภชนาการ ที่เกิดจากการ บริโภคไขมันจากเนื้อสัตว์มากเกิน ความต้องการ ของ ร่างกาย ทำให้เกิด โรคไขมันสูงในเลือด ภาวะ โคเลสเตอรอลสูงในเลือด เป็นปัจจัยเสี่ยง ที่สำคัญ ต่อการเกิดโรคหัวใจขาดเลือด ซึ่งจะมีผลต่อ การเกิดอัมพาต ได้ กรณีไขมันที่อิ่มตัว ที่เป็นเหตุหนึ่ง ที่จะเพิ่ม ปริมาณของโคเลสเตอรอล ในเลือด ให้สูงขึ้น ได้ ดังนั้นปริมาณและคุณภาพ ของไขมันในอาหาร จึงมีความจำเป็น ที่จะต้องคำนึงถึง โดยทำการวิเคราะห์ ปริมาณ โคเลสเตอรอลและกรดไขมันอิ่มตัว ในส่วน ต่าง ๆ ของอาหาร (<http://nutrition.anamai.moph.go.th> กันเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2551)

ภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน

ตั้งแต่รัฐบาลได้บรรจุแผนอาหารและโภชนาการแห่งชาติเข้าไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 (2520-2524) จนถึงฉบับที่ 7 (2535-2539) นั้นพบว่าสภาพการณ์ด้านอาหารและโภชนาการของประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงไปมาก กล่าวคือ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเจริญเติบโตของประชากรเด็กและวัยรุ่นหนุ่มสาว โดยพบว่าร่างกายสูงใหญ่กว่าที่ผ่านมา และนอกจากนี้ยังพบว่า ปัญหาโรคขาดสารอาหารและพลังงาน ลดน้อยลง ในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา

โดยเฉพาะเด็กวัยก่อนเรียน ดังจะเห็นจากผลการสำรวจของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ในปี 2537 พบว่าจำนวนเด็กน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ได้ลดลง ถึงแม้แผนพัฒนาทางด้านอาหารของรัฐบาลจะสามารถควบคุมความรุนแรงของปัญหาการขาดสารอาหารลงได้ก็ตาม แต่ปัญหาโภชนาการของประเทศไทยมีอยู่ทั่วไป ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจากมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ทำให้พฤติกรรมการบริโภคอาหารของบุคคลเปลี่ยนแปลง ดังจะเห็นได้จากรูปแบบของอาหารที่รับประทานในปัจจุบัน มีผลิตภัณฑ์อาหารให้เลือกมาก ขึ้น นิยมรับประทานอาหารที่มีน้ำตาล โปรดตีนและไขมันสูง ประกอบกับชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบันจะมีความสะดวกสบายมากขึ้น มีการทำงานโดยใช้เครื่องทุ่นแรง ขาดการออกกำลังกาย จึงส่งผลให้ภาวะโภชนาการของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปด้วย ซึ่งที่ผ่านมาในอดีตจะพบแต่ปัญหาโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์เป็นส่วนใหญ่ แต่ในปัจจุบันกลับพบว่าปัญหาโภชนาการเกินและโรคอ้วนกลับมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยเฉพาะปัญหาโภชนาการและโรคอ้วนในเด็กวัยก่อนเรียน พบว่าโรงเรียนต่างๆ มีเด็กที่มีภาวะโภชนาการเกินและโรคอ้วนจำนวนมากขึ้น

ปราบีต ผ่องแฝ้า (2539: 9) กล่าวว่า การส่งเสริมให้เด็กวัยก่อนเรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีการพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพนั้น มีความจำเป็นจะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาโภชนาการเหล่านี้

1. **ปัญหาโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์** (undernutrition) เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการได้รับสารอาหารไม่เพียงพอ กับความต้องการของร่างกาย โดยเฉพาะอาหารประเภทโปรดตีนและพลังงานซึ่งถือได้ว่าเป็นสารอาหารที่มีความจำเป็นต่อการเจริญเติบโตของร่างกาย ปัญหานี้พบได้ทั้งเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี พบ ได้ทั้งในเขตเมืองและในชนบท ซึ่งปัญหาโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์นี้จะส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพของเด็ก โดยเด็กจะมีรูปร่างเล็ก ผอม เตี้ย หน้าตาชูบซิด เจ็บป่วยง่ายเนื่องจากมีภูมิคุ้มกันต่ำ ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่ที่พบในประเทศไทยเกิดจากปัญหาต่างๆ หลายปัญหา เช่น ปัญหาด้านเศรษฐกิจของครอบครัว ปัญหาการขาดความรู้ในการเลือกรับประทานอาหาร การมีพฤติกรรมการบริโภคที่ไม่ถูกต้อง สภาพแวดล้อม ไม่ถูกสุขาภิบาล การย้ายถิ่นฐานเข้ามายังในชุมชนแออัดและความแตกต่างในสภาพภูมิศาสตร์ของประเทศ ถึงแม้ผลผลกระทบนี้จะไม่ทำให้เด็กถึงกับเสียชีวิต แต่ก็มีผลกระทบทำให้เด็กก่อนวัยเรียนมีสติปัญญาด้อย ไม่ร่าเริง แจ่มใส มีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ เชื่องช้า เหนื่อยหน่าย ขาดจินตนาการ ขาดแรงจูงใจ และขาดความกระตือรือร้น

2. **ปัญหาโภชนาการเกิน** (Overnutrition) เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากร่างกายได้รับสารอาหารเกินความต้องการ ทำให้เกิดการสะสมไขมันในรูปของไขมันในส่วนต่างๆ ของร่างกาย ทำให้เป็นโรคอ้วน โดยเฉพาะการรับประทานอาหารจำพวกข้าว แป้ง น้ำตาล และไขมันต่างๆ ในอดีตที่ผ่านมาปัญหาโภชนาการเกินจะพบในประเทศไทยที่พัฒนาแล้ว แต่ปัจจุบันกลับพบว่าประเทศไทยกำลัง

พัฒนา โดยเฉพาะประเทศไทย พนว่าเด็กวัยก่อนเรียนมีภาวะโภชนาการเกิน ซึ่งรัฐบาลได้ตั้งหนักถึงความจำเป็นของปัญหาดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องจากภาวะโภชนาการเกินเป็นสาเหตุของการเกิดโรคต่างๆ ตามมา เช่น โรคอ้วน โรคเบาหวาน โรคหลอดเลือดต่างๆ และนอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาภาวะโภชนาการเกินยังส่งผลให้เกิดปัญหาทางด้านจิตใจ ทำให้เกิดปมค้ออย และเกิดความเครียดตามมาอีกด้วย จึงนับได้ว่าปัญหาโภชนาการเกินเป็นปัญหาที่สำคัญอีกปัญหานึงของเด็กวัยก่อนเรียน

3. ปัญหาโรคอ้วน (Obesity) เกิดจากการสะสมของไขมันตามส่วนต่างๆ ของร่างกายมากกว่า 25-30 % ของน้ำหนักตัว พบรได้ทุกวัยตั้งแต่วัยเด็กถึงผู้ใหญ่ แต่วัยที่นับได้ว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข คือ การอ้วนในวัยเด็ก ทั้งนี้เนื่องจากอ้วนในวัยเด็กจะส่งผลให้เกิดการอ้วนต่อไปเรื่อยๆ จนถึงวัยผู้ใหญ่ กล่าวคือ ร้อยละ 26 ของการอ้วนในวัยเด็กจะอ้วนต่อไปจนกระทั่งอายุ 20 ปี และหลังจากนั้นอีกร้อยละ 80 จะอ้วนต่อไปจนถึงวัยผู้ใหญ่หรือบางรายอาจจะอ้วนไปตลอดชีวิต และการอ้วนนาตั้งแต่เด็กโอกาสที่จะลดน้ำหนักเป็นไปได้ยากกว่าการอ้วนในวัยผู้ใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจากเด็กอ้วน เชลล์ไขมันในร่างกายจะมีการเพิ่มทั้งขนาดและจำนวนเชลล์การควบคุมหรือการลดน้ำหนักสามารถทำได้เพียงการลดขนาดของเชลล์ไขมันเท่านั้นแต่ไม่สามารถลดจำนวนเชลล์ที่แบ่งตัวแล้วลงได้ จึงทำให้ยากแก่การควบคุมหรือลดน้ำหนัก และนอกจากนี้ยังพบว่าโรคอ้วนยังส่งผลทำให้เกิดปัญหารोคต่างๆ ตามมาอีกมากมาย เช่น โรคหัวใจและหลอดเลือดโรคระบบทางเดินหายใจ เบาหวานชนิดไม่พึงอินซูลิน และนอกจากนี้ยังพบปัญหากระดูกและข้ออักเสบ และโรคปวดหลังอีกด้วย ซึ่งสาเหตุต่างๆ ของโรคอ้วน นั้นมีความสัมพันธ์กับปัจจัยต่างๆ เช่น อายุ เพศ โดยเฉพาะเพศหญิงมีโอกาสอ้วนมากกว่าเพศชาย กรรมพันธุ์ กล่าวคือ ถ้าทึบบิดาและมารดาอ้วน โอกาสที่ลูกจะอ้วนมีถึงร้อยละ 75 แต่ถ้าบิดามารดาคนใดคนหนึ่งอ้วน โอกาสที่ลูกจะอ้วนลดลงเหลือร้อยละ 40 และถ้าบิดามารดาไม่อ้วน โอกาสที่ลูกจะอ้วนเหลือเพียงร้อยละ 10 เท่านั้น และนอกจากนี้ยังพบว่าโรคอ้วนมีความสัมพันธ์กับอารมณ์ ชอร์โนน และที่สำคัญคือ การรับประทานอาหารและการออกกำลังกาย ซึ่งพบว่าคนอ้วนจะรับประทานอาหารไขมันสูง และขาดการออกกำลังกายจึงทำให้มีการสะสมของพลังงานส่วนเกินในรูปของไขมันตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย

จากที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่าปัญหาโภชนาการล้วนส่งผลกระทบต่อปัญหาสุขภาพของเด็กทั้งสิ้น โดยเฉพาะปัญหาโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ ปัญหาโภชนาการเกิน และโรคอ้วน ซึ่งถือเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข

พฤติกรรมการบริโภคอาหารกับภาวะโภชนาการ

จากที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า พฤติกรรมการบริโภคอาหาร หมายถึง การปฏิบัติหรือ การแสดงออกเกี่ยวกับการรับประทานอาหารที่บุคคลกระทำเป็นประจำ ซึ่งการแสดงออกนั้น อาจเป็นการแสดงออกทั้งทางด้านการกระทำ เช่นการเลือกชนิดของอาหาร การเตรียม การปรุง การบริโภค สุขนิสัยในการบริโภค และทางด้านความคิด ความรู้สึกต่าง ๆ ต่อการบริโภคอาหาร ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถ้าบุคคลได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักโภชนาการแล้วก็จะส่งผลให้บุคคลมีภาวะ โภชนาการที่ดี ในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคคลปฏิบัติไม่ถูกต้องก็จะส่งผลให้เกิดภาวะทางโภชนาการ ตามมา ดังนั้นการที่จะส่งเสริมให้บุคคลมีภาวะ โภชนาการที่ดีนั้นจึงควรจะต้องเริ่มที่การส่งเสริมให้ บุคคลมีพฤติกรรมการบริโภคที่ดีก่อน โดยเน้นถึงการบริโภคอาหารให้ครบถ้วนทั้งห้าหมู่ และเลือก รับประทานอาหารหลาย ๆ อย่างจากหมู่เดียวกันเพื่อให้ได้สารอาหารจากหลายแหล่ง สำหรับเด็กวัย ก่อนเรียนก็เช่นเดียวกันเพราการเจริญเติบโตที่ดีและถูกหลักโภชนาการนั้นเป็นปัจจัยพื้นฐาน ที่จะทำให้เด็กมีคุณภาพและดำรงชีวิตในสังคมอื่น ๆ ได้อย่างเข้มแข็ง

4. การประเมินภาวะโภชนาการ

จากการศึกษาการประเมินภาวะ โภชนาการ นั้นครอบคลุมถึงความหมายของการประเมิน ภาวะ โภชนาการ การประเมินภาวะ โภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน การชั่งน้ำหนัก และการปฏิบัติ เกี่ยวกับการชั่งน้ำหนัก

4.1 ความหมายของการประเมินภาวะ โภชนาการ

การประเมินภาวะ โภชนาการ หมายถึง การประเมินภาวะ โภชนาการของบุคคล อันเนื่องมาจากผลการบริโภคอาหารและการใช้ประโยชน์ของสารอาหารที่ได้จากการบริโภค ในร่างกาย โดยวิธีการตรวจวิเคราะห์และการสำรวจ วิธีตรวจนิ่งหรือหลาย ๆ วิธีร่วมกันก็ได้ ภาวะ โภชนาการจึงเป็นเครื่องชี้บ่งถึงสุขภาพของบุคคล การประเมินภาวะ โภชนาการโดยใช้เครื่อง ชี้วัดภาวะ โภชนาการแสดงเกณฑ์อ้างอิงการเจริญเติบโต ของเพศหญิงและเพศชาย อายุ 4-6 ปี ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ปี 2542 ซึ่งมีเกณฑ์ ดังนี้

ภาวะ โภชนาการขาด คือสภาพของร่างกายที่เกิดจากการได้รับสารอาหารไม่เพียงพอ หรือได้รับสารอาหารไม่ครบ หรือมีปริมาณต่ำกว่าที่ร่างกายต้องการการเจริญเติบโตอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ปกติ (ตามมาตรฐานการประเมินของกระทรวงสาธารณสุข) ค่าน้ำหนักตามเกณฑ์อายุน้อยกว่า $\pm 2 SD$.

ภาวะโภชนาการปกติ คือสภาพของร่างกายที่บริโภคอาหารอย่างเพียงพอได้ สัดส่วนและมีสารอาหารครบถ้วนตามความต้องการของร่างกาย ซึ่งช่วยให้ร่างกายสามารถนำสารอาหารไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ร่างกายในการสร้างสุขภาพอย่างเต็มที่ การเจริญเติบโตอยู่ในเกณฑ์ปกติ (ตามมาตรฐานการประเมินของกระทรวงสาธารณสุข) ค่าน้ำหนักตามเกณฑ์อายุ - 2 sd. ถึง + 2 SD

ภาวะโภชนาการเกิน คือสภาพของร่างกายที่ได้รับอาหารหรือสารอาหารบางอย่างเกินกว่าที่ร่างกายต้องการ เกิดการสะสมพังผืดงานหรือสารอาหารบางอย่างไว้จนเกิดโทษแก่ร่างกาย เช่น โรคอ้วน (ตามมาตรฐานการประเมินของกระทรวงสาธารณสุข) ค่าน้ำหนักตามเกณฑ์อายุมากกว่า ± 2 SD

การที่มีน้ำหนักตัวเกินหรือความอ้วนนั้นสัมพันธ์กับการเกิดโรคหลายชนิด และมีผลต่อระบบการทำงานในร่างกายหลายระบบด้วยกัน ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับหัวใจ ซึ่งได้แก่ โรคหลอดเลือดและหัวใจ เช่น ความดันโลหิตสูง ไขมันในเลือดสูง โรคหลอดเลือดโคโรนารี

4.2 การประเมินภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน

การประเมินภาวะโภชนาการหมายถึง การคาดคะเนว่าภาวะโภชนาการของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือชุมชนหนึ่งเป็นอย่างไรซึ่งจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่มีผลกระทบโดยตรงต่อภาวะโภชนาการโดยพิจารณาดูว่า

1. คุณลักษณะการรับประทานอาหารว่าเพียงพอหรือไม่ โดยอาศัยการสำรวจการบริโภคอาหาร
2. คุณว่าอาหารที่รับประทานเข้าไปแล้วร่างกายใช้ประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใด ถูกดูดซึมเข้าไปได้ดีหรือไม่ ระบบขับถ่ายเป็นอย่างไร อาจบอกได้โดยการตรวจทางชีวเคมี

3. คุณภาพร่างกายที่ปรากฏให้เห็นว่า รูปร่าง หน้าตา เป็นอย่างไร ผิดปกติหรือไม่ ซึ่งอาจจะทำได้โดยการชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง หรือคุณลักษณะที่ปรากฏให้เห็น เช่น อ้วน ผอม

วิธีการประเมินภาวะโภชนาการ จำแนกประเภทได้ดังนี้ (ประณีต ผ่องแพร์: 2539)

1. การวัดโดยตรง (Direct Nutrition Assessment)

1.1 การวัดการเจริญเติบโตของร่างกาย (Anthropometric Assessment) คือการวัดความแตกต่างของร่างกายในช่วงอายุต่างๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับโภชนาการของผู้นั้นโดยตรง โดยเฉพาะในวัยเด็กซึ่งมีการเจริญเติบโตของร่างกายอย่างรวดเร็ว การวัดสัดส่วนของร่างกายเพื่อบอกถึงระดับของภาวะโภชนาการนั้น แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ การวัดเมื่อทราบอายุ หรือเดือน ปี เกิด กับการวัดเมื่อไม่ทราบอายุ ซึ่งพบได้ไม่น้อยในชุมชนชนบทที่ห่างไกล เพราะไม่มีการแจ้งเกิดหรือจำไม่ได้ การวัดตามอายุ (Age Dependence) แบ่งเป็นการวัดน้ำหนักตามอายุ การวัดความยาวหรือส่วนสูง

ตามอายุ การวัดเส้นรอบศีรษะ การวัดเส้นรอบแขน การวัดไขมันใต้ผิวหนัง การวัดเมื่อไม่ทราบอายุ (Age Independence) แบ่งเป็นการวัดอัตราส่วนระหว่างเส้นรอบอกกับเส้นรอบศีรษะ อัตราส่วนระหว่างน้ำหนักกับส่วนสูง อัตราส่วนระหว่างเส้นรอบแขนกับเส้นรอบศีรษะ

1.2 การวัดโดยการตรวจทางการแพทย์ (clinical Assessment) โดยการซักประวัติ ตรวจอาการ และอาการแสดงของภาวะ โภชนาการ เป็นวิธีที่สำคัญและสะดวกในการวัดภาวะ โภชนาการอย่างยิ่ง แต่อย่างไรก็ตามอาการบางอย่างที่พบอาจเกิดจาก สาเหตุอื่นก็ได้

1.3 การวัดการเปลี่ยนแปลงทางเคมี (Biochemical Assessment) เป็นการตรวจทางชีวเคมี โดยการตรวจเลือด ปัสสาวะ หรือน้ำไขสันหลัง หรือการตัดชิ้นเนื้อเล็ก ๆ ออกมาตรวจ เช่น ตับ กล้ามเนื้อ หรือกระดูก เป็นต้น

1.4 การตรวจการเปลี่ยนแปลงของเนื้อเยื่อส่วนต่างๆ ของร่างกาย (tissue test) จากวิธีการตัดชิ้นเนื้อตรวจก่อนข้างยุ่งยากและไม่เหมาะสมในทางปฏิบัติ จึงมีสูตรค้นวิธีที่ดี สะดวก ง่าย ประหยัด และเหมาะสมในทางปฏิบัติ คือการตรวจนับความเปลี่ยนแปลงของรากผม (Hair root study)

2. การวัดโดยทางอ้อม (Indirect Nutrition Assessment)

2.1 สำรวจอาหารที่รับประทานและบริโภคนิสัย (Dietary Survey) เป็นการสำรวจอาหารที่รับประทาน ทำโดยวิธีการชี้อาหาร (Conventional Method) วิธีการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (Oral Questionnaire Technique) และการสำรวจอาหารที่รับประทาน (โดยวิธีวิเคราะห์อาหารที่ทำเลียนแบบอาหารที่รับประทานอีกชุดหนึ่ง)

2.2 สำรวจปัจจัยต่าง ๆ ทางครอบครัวหรือฝ่ายผู้บุริโภค (Family Survey) ได้แก่ ภาวะเศรษฐกิจและสังคม เช่น รายได้ การศึกษา อาชีพ ขนาดครอบครัว ภาวะทางสุขภาพอนามัย และสุขภาพบุคคล ลักษณะการเลี้ยงดูและบริโภคนิสัย การเตรียมอาหารและการเก็บถนนอาหาร

2.3 สำรวจข้อมูลต่าง ๆ ด้านอาหาร (Food Consumption Information) การสำรวจอาหาร ข้อมูลเกี่ยวกับอาหาร มีดังนี้ อัตราการผลิตอาหาร อาหารที่มีอยู่ ราคาของอาหาร การกระจายอาหาร ผลิตภัณฑ์อาหาร การเก็บและการถ่ายทอดอาหาร

การประเมินภาวะ โภชนาการ โดยทางอ้อมอื่น ๆ ทางสุขภาพในการสำรวจชุมชน คือ สถิติพยากรณ์ชีพ (Vital Statistic) อัตราตายในอายุต่าง ๆ (Age-Specific Rate) และอัตราป่วย (Morbidity)

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการประเมินภาวะ โภชนาการด้วยการชั่งน้ำหนัก เทียบอายุ เพราะเป็นวิธีที่สะดวก "ไม่ยุ่งยาก เหมาะสมที่จะปฏิบัติและสามารถทราบผลได้ทันที"

การชั่งน้ำหนัก (Weight)

ลัดดา เมฆาสุวรรณ (2537: 224) กล่าวว่า การชั่งน้ำหนัก เป็นวิธีการที่นิยมใช้กันมาก ที่สุดในการประเมินภาวะโภชนาการเด็ก เนื่องจากเป็นวิธีการที่ง่ายในการวัดและประเมินผล ไม่ว่า ผู้ชั่งจะเป็นบุคลากรสาธารณสุขหรืออาสาสมัครก็ตาม ถ้าสามารถใช้วิธีการชั่งน้ำหนักในการประเมิน ภาวะโภชนาการได้ นอกจากนี้การชั่งน้ำหนักจะเป็นวิธีที่จะบอกถึงภาวะการณ์ขาดสารอาหารในระยะ เนียบพลัน ได้ดีกว่าส่วนสูง ทั้งนี้เนื่องจากส่วนสูงมีการเปลี่ยนแปลงช้า ดังนั้นการชั่งน้ำหนักจึงเป็น ดัชนีที่บ่งบอกถึงภาวะโภชนาการในปัจจุบันของเด็ก การชั่งน้ำหนักแบ่งตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. การชั่งน้ำหนักของร่างกายเพื่อทราบมาตรฐานการเติบโตของเด็กในท้องถิ่น กลุ่ม ตัวอย่างเป็นได้ทั้งเด็กอายุ 0-5 ปี เด็กวัยก่อนเรียนหรือเด็กวัยเรียนก็ได้ โดยจะชั่งทุก 3 เดือน ผลที่ได้ จากการชั่งนำมาจำแนกตามเพศเพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การชั่งน้ำหนักของร่างกายเพื่อใช้สำรวจภาวะโภชนาการ เป็นการชั่งน้ำหนัก เพื่อคุ้ว่าเด็กหรือประชากรมีการเจริญเติบโตอยู่ในเกณฑ์ปกติหรือไม่ การชั่งน้ำหนักอาจจะกระทำ ครั้งเดียว หรือทำเป็นครั้งคราวก็ได้ไม่จำเป็นต้องซึ่งติดต่อกัน เหมือนการชั่งเพื่อทำการเจริญเติบโต การชั่งน้ำหนักของร่างกายเพียงครั้งเดียวอาจไม่ได้ผลແเนื่องจาก ควรเปรียบเทียบกับค่าอื่นๆ ของ ร่างกาย เช่น ส่วนสูง

อุปกรณ์ที่ใช้ในการชั่งน้ำหนัก เครื่องชั่งที่ใช้ชั่งน้ำหนัก ควรเป็นเครื่องชั่งที่มีความ เที่ยงตรง และทนทานต่อการน้ำข้าย เครื่องชั่งที่นิยมใช้ได้แก่ เครื่องชั่งที่ใช้ดูมน้ำหนัก (beam or lever balance scales) และเครื่องชั่งสปริง (Spring balance scales)

การปฏิบัติเกี่ยวกับการชั่งน้ำหนัก

เครื่องชั่งน้ำหนักในโรงเรียนในชุมชนต่างๆ ที่นิยมใช้คือ เครื่องชั่งน้ำหนักแบบ ระบบสปริง ซึ่งมีหน้าปัดและเข็มบอกเลขที่สามารถอ่านได้ละเอียด 0.5 กิโลกรัม และมีตัวเลขระบุ ที่ละ 5 กิโลกรัม ซึ่งตัวเลขจะหันไปทางผู้ถูกชั่งน้ำหนัก เครื่องชั่งนี้จะมีราคาถูกและสะดวกต่อ การเคลื่อนย้าย จึงสามารถใช้ได้กับการชั่งน้ำหนักเด็กนักเรียนในโรงเรียนต่างๆ แต่ต้องมีการ ปฏิบัติที่ถูกต้อง ข้อผิดพลาดส่วนใหญ่ไม่ได้เกิดจากตัวเครื่องชั่ง แต่เกิดจากผู้ประเมินซึ่งอาจจะอ่าน ผลและจดบันทึกผิดพลาด ทำให้ข้อมูลที่ได้คลาดเคลื่อน (อุไรพร แจ้งจิตต์: 2540: อัคสำเนา)

1. ตั้งศูนย์ให้เครื่องชั่งทุกครั้งก่อนชั่ง และตรวจสอบโดยการกดน้ำหนักลงบน เครื่องชั่ง และปล่อยดูว่าเลขจะกลับไปที่เลข 0 หรือไม่ โดยทำซ้ำ 2-3 ครั้งให้แน่ใจก่อนเริ่มทำการชั่ง
2. ให้เด็กขึ้นยืนบนเครื่องชั่ง ในลักษณะตัวตรง มองตรง

3. อ่านน้ำหนักบนสเกลในแนวตั้งตรงกับเงินอ่อน ห้ามอ่านออกเสียงจากด้านใดด้านหนึ่ง และอ่านอย่างระมัดระวัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจุดน้ำหนักที่ไม่เที่ยงตรงกับสเกลที่มีตัวเลขกำกับ
4. จดข้อมูลให้เสร็จสิ้นก่อนให้เด็กลงจากเครื่องชั่ง
5. ควรอ่านและคาดเอียง ถ้าจำเป็นต้องมีผู้ช่วย การบอกจดต้องให้ผู้ช่วยงานตัวเลขกลับให้ฟัง และระวังเลขที่เสียงใกล้เคียงกัน เช่น 21 ควรอ่าน ยี่สิบหนึ่งแทนยี่สิบเอ็ด
6. ถ้าเครื่องชั่งว่างแล้วกลับเลข 0 หรือไม่ ก่อนทำการซั่งน้ำหนักคนต่อไปเสมอ หากไม่กลับสู่เลข 0 ต้องตั้งใหม่

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณวิมล ลีนวงศ์ทอง (2540) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับภาวะโภชนาการ : ศึกษาเฉพาะครอบครัวเด็กก่อนวัยเรียนในลูกกรรมกรก่อสร้าง เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะ โภชนาการของเด็กก่อนวัยเรียนในลูกกรรมกร และศึกษา วิธีการอบรมเลี้ยงดูของมารดาในแหล่งก่อสร้างขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก ตลอดจนหาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรม เลี้ยงดูกับภาวะ โภชนาการของเด็กก่อนวัยเรียนในลูกกรรมกร ก่อสร้าง เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการศึกษา พบว่า มารดาและบิดากลุ่มตัวอย่าง จะมีช่วงอายุที่พบรูปแบบที่สูด คืออายุระหว่าง 20-30 ปี มีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกันเกือบทั้งหมด บิดาและบิดา เหล่านี้ส่วนใหญ่จากการศึกษาชั้นประถมศึกษา โดยมี ภูมิลำเนาเดิมมาจากตัววันออกเสียงเหนือ ส่วนอาชีพเดิม ของมารดาและบิดา ประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม กรรมกร ก่อสร้างกลุ่มตัวอย่างที่เพิ่งจะมาทำงานในแหล่งก่อสร้างคือ อยู่ในช่วง 3-12 เดือน ลักษณะครัวเรือน ของกรรมกรก่อสร้าง จัดเป็นครอบครัวเดียว อยู่กันไม่เกิน 3 คน มารดาส่วนใหญ่ เลี้ยงบุตรอยู่บ้าน มีเพียงร้อยละ 39 ที่ทำงานก่อสร้าง โดยครอบครัวกรรมกรจะมีรายได้อよดูในระดับปานกลาง คืออยู่ ในช่วง 3,000-6,000 บาท ซึ่งเท่ากับรายจ่าย ต่อเดือน ภาวะ โภชนาการของเด็กก่อนวัยเรียนในลูกกรรมกร ก่อสร้าง พบว่า ร้อยละ 50 มีภาวะ โภชนาการปกติ ร้อยละ 45 มีภาวะขาดสารอาหารระดับที่ 1 และร้อยละ 5 มีภาวะขาดสารอาหารระดับที่ 2 โดยพบในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และพบมากในช่วงอายุ 4-6 ปี เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลของ กระทรวงสาธารณสุข วงศที่ 4/33 (ก.ค.-ก.ย.) ของเด็กก่อนวัยเรียนทางภาคตะวันออกเสียงเหนือ พบรูปแบบเด็ก ขาดอาหารระดับ 1, 2 และ 3 คิดเป็นร้อยละ 22.94, 0.94 และ 0.0005 แสดงให้เห็นว่าเด็กลูกกรรมกรก่อสร้าง มีภาวะ โภชนาการอยู่ในระดับขาดสารอาหารมากกว่าเด็กที่อยู่ภาคตะวันออกเสียงเหนือ การอบรมเลี้ยงดูของมารดาในแหล่งก่อสร้าง

ขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก สำหรับปัจจัยด้านสังคมในเรื่องของความรู้ด้าน โภชนาการ และความเชื่อ เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร พบว่า márada ในแหล่งก่อสร้างขนาดใหญ่และขนาดเล็กตอบคำถาม ได้ถูกต้อง และความเชื่อเกี่ยวกับการบริโภคถูกต้องใกล้เคียงกัน ส่วนปัจจัยด้านพฤติกรรมการ บริโภค ในเรื่องของบริโภคนิสัยของ márada พบว่า márada ในแหล่งก่อสร้างขนาดใหญ่จะประกอบ อาหารเองน้อยกว่า márada ในแหล่งก่อสร้างขนาดเล็กมีการบริโภค ข้าวจ้าวมากกว่าข้าวเหนียว ประกอบกับมีการเลือกซื้ออาหาร ตามความชอบรับประทาน และมีโอกาสได้ซื้ออาหารมีประโยชน์ มากกว่า márada ในแหล่งก่อสร้างขนาดใหญ่มีการปฏิบัติที่ถูกต้องมากกว่า márada ในแหล่ง ก่อสร้างขนาดเล็ก สำหรับความสัมพันธ์ระหว่าง การอบรมเลี้ยงดูกับภาวะ โภชนาการของเด็กก่อน วัยเรียน พบว่าเป็นไปตามสมมุติฐาน กล่าวคือ การอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับภาวะ โภชนาการ รึเปล่าก่อนวัยเรียน ในลูกกรรมกรก่อสร้าง

สุกรี วิยะทัศน์ (2540) ศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และความเชื่อ ของ márada ที่มีผลต่อภาวะทุพโภชนาการในเด็กก่อนวัยเรียน ศึกษารณบ้านหนองหลุบ ตำบลแดง ใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า การวิจัยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ เกี่ยวกับรายได้ของครอบครัว และอาชีพของ márada ปัจจัยทางสังคม ได้ศึกษาระดับการศึกษาของ márada จำนวนบุตร โอกาสในการรับรู้ข่าวสารของ márada และขนาดของครอบครัว ปัจจัยทางความ เชื่อเกี่ยวกับอาหารและน้ำ รวมทั้งความเชื่อที่ไม่ถูกต้องในการดูอาหารแสลงของ márada ในระยะ ตั้งครรภ์ และหลังคลอดที่มีผลต่อภาวะทุพโภชนาการในเด็กก่อนวัยเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย márada และเด็กก่อนวัยเรียน อายุแรกเกิดจนถึง 5 ปี จำนวน 117 คน โดยการสัมภาษณ์ การสังเกต และประเมินภาวะ โภชนาการของเด็กจากการชั่งน้ำหนักเทียบอายุ เครื่องมือประกอบด้วยแบบ สัมภาษณ์มารดา แบบสังเกต แบบบันทึกข้อมูลเด็ก เครื่องชั่งน้ำหนักชนิดแขวน และแบบเทียบ น้ำหนักปกติ และเมื่อนอกพร่องทาง โภชนาการ ของกรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ในสถิติร้อยละและไสแควร์ ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของครอบครัว มีผลต่อภาวะทุพโภชนาการของเด็ก ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำมีผลทำให้เด็ก มีภาวะทุพโภชนาการสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัยทางสังคมเกี่ยวกับอายุของ ผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะ โภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ผู้ดูแลอาหารของครอบครัวที่มีอายุมากทำให้มีโอกาส ในการรับรู้ข่าวสารน้อยมีผลทำให้เด็กมีภาวะทุพโภชนาการมากกว่าผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ที่มีอายุน้อยทำให้มีโอกาสในการรับรู้ข่าวสารมากและปัจจัยทางความเชื่อของ márada ที่เป็นความเชื่อ ที่ไม่ถูกต้องกับอาหารและน้ำ รวมทั้งความเชื่อในการดูอาหารแสลงในระยะหลังคลอด มีผลต่อ

ภาวะทุพโภชนาการของเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มาตราที่มีความเชื่อที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับอาหารและน้ำมาก และมีความเชื่อในการคงอาหารแสลงในระยะหลังคลอด ทำให้เด็กก่อนวัยเรียนมีภาวะทุพโภชนาการเพิ่มสูงขึ้น

ศตรัตน์ เกิดประเสริฐ (2540) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการกินอาหาร พลังงาน และสารอาหาร ที่ได้รับกับภาวะโภชนาการของเด็กก่อนวัยเรียน ในด้านการบ่อยครั้งในการได้รับอาหารหลัก 5 หมู่ พบร่วมกับเด็กก่อนวัยเรียนกินอาหารครบห้อง 5 หมู่ แต่ความบ่อยในการกินอาหารหลักแต่ละหมู่ แต่ชนิดนี้นั้นแตกต่างกันออกไปอาหารหลักหมู่ที่ 1 ที่เด็กก่อนวัยเรียนกินเป็นประจำมากที่สุด ได้แก่ เนื้อสัตว์ พบร้อยละ 61.90 รองลงมาได้แก่ ไข่ พบร้อยละ 60.95 และนมร้อยละ 59.05 สำหรับถั่วเมล็ดแห้งเด็กกินเป็นบางครั้ง อาหารหลักหมู่ที่ 2 พบร่วมกินข้าวเป็นประจำทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 97.14 เด็กกินก๋วยเตี๋ยวและขนมปังเป็นบางวัน พบร้อยละ 80.95 และร้อยละ 72.39 ตามลำดับ อาหารหลักหมู่ที่ 3 พบร่วมก่อนวัยเรียนกินผักสีเขียวเป็นประจำร้อยละ 44.76 รองลงมา คือ ผักสีเหลือง ผักสีขาว สำหรับผักที่เด็กก่อนวัยเรียนไม่เคยบริโภคหรือรู้สึกน้อยกว่า 2 วันต่อสัปดาห์ ได้แก่ ผักสีแดง คิดเป็นร้อยละ 74.29 อาหารหลักหมู่ที่ 4 พบร่วมกับร้อยละ 48.57 กินผลไม้จำพวก มะม่วงสุก มะละกอ และกล้วยน้ำว้า เป็นประจำ สำหรับผลไม้จำพวกน้อยหน่า ลางสาด และมะขามหวาน พบร่วมกับร้อยละ 61.90 ไม่เคยกินหรือกินน้อยกว่า 2 วันต่อสัปดาห์ อาหารหลักหมู่ที่ 5 ที่ให้พลังงานพบว่าเด็กร้อยละ 65.72 กินน้ำมันพืชเป็นประจำ น้ำมันที่กินรองลงมาคือ น้ำมันจากสัตว์ได้แก่ น้ำมันหมู และพบเด็กร้อยละ 71.4 กินอาหารที่มีกะทิเป็นบางวัน

ส่วนบทบาทของมาตรการ ให้คำแนะนำในการเลือกินอาหารของบุตรจากการสอบถามมาตรการถึงเหตุในการเลือกินอาหารของบุตรคำนึงถึงคุณค่าทางอาหารเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือรสชาติ ราคาอาหารอาหารที่หาซื้อได้ง่ายตามลำดับ และคำนึงถึงความสะดวกในการปรุงอาหารเป็นอันดับสุดท้าย ในการศึกษาบทบาทของมาตรการในการให้คำแนะนำแก่บุตรในการเลือกอาหาร ซึ่งพิจารณาให้คำแนะนำตามชนิดอาหารพบว่ามาตรการร้อยละ 74.29 เคยให้การแนะนำแก่เด็กในการเลือกการกิน นมและผลิตภัณฑ์นมและอาหารที่มารดาเคยให้คำแนะนำรองลงมาคือ ขนมที่ทำมาจากนั้นฝรั่งหรือข้าวโพด ขนมปังต่างๆ บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป พบร้อยละ 60.95, 59.05, 58.10 ตามลำดับ และพบว่ามาตรการไม่เคยให้คำแนะนำแก่บุตรในการเลือกินอาหารประเภท ห้อฟี่ ตังเม หรือถูกกรัด รุ้วนหรือเยลลี่ น้ำอัดลม โดยพบร้อยละที่ใกล้เคียงกัน คือ 52.38, 49.52, 49.52 ตามลำดับ

อนอมรัตน์ ประสิทธิเมตต์ (2541) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อภาวะโภชนาการของเด็กก่อนวัยเรียน จังหวัดสุโขทัย พบร่วมกับอาหารของบุคคลที่มารดาเด็กก่อนเรียน มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน เด็กก่อนวัยเรียน ที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรือรับจำนำ

มีภาวะโภชนาการปกติสูงกว่าเด็กก่อนวัยเรียนที่มีบิดามีไม่ได้ประกอบอาชีพ เด็กก่อนวัยเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพค้าขาย หรือรับจ้าง มีภาวะโภชนาการปกติสูงกว่าเด็กก่อนวัยเรียนที่มีมารดาไม่มีไม่ได้ประกอบอาชีพ (หรือแม่บ้าน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เด็กก่อนวัยเรียนที่มีมารดาได้รับการศึกษาสูงมีภาวะโภชนาการปกติสูงกว่าเด็กก่อนวัยเรียนที่มีมารดาไม่ได้รับการศึกษา หรือมีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทัศนีย์ จิรاثารอนันต์ (2541) ศึกษาเรื่องปัจจัยบางประการที่มีผลต่อภาวะโภชนาการของเด็กก่อนวัยเรียนในจังหวัดสมุทรสงคราม พบร่วมกับเด็กก่อนวัยเรียนที่มีมารดาไม่มีระดับความรู้เรื่องโภชนาการเด็กวัยเรียนต่างกันมีภาวะโภชนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่ว่าเด็กก่อนวัยเรียนที่มารดาไม่มีระดับความรู้เรื่องภาวะโภชนาการเด็กก่อนวัยเรียนต่างกันจะมีภาวะโภชนาการแตกต่างกันแสดงให้เห็นว่าระดับความรู้เรื่องโภชนาการเด็กก่อนวัยเรียนของมารดาไม่มีผลต่อภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากมารดาในจังหวัดสมุทรสงครามมีความรู้เรื่องโภชนาการในระดับปานกลาง ประกอบกับมีขนาดครอบครัวแบบครอบครัวขยายถึงร้อยละ 72.40 ซึ่งในครอบครัวจะมีญาติผู้ใหญ่อยู่ดูแลเด็กและสามารถให้คำแนะนำเรื่องการดูแลเด็กแก่มารดาได้ไม่ว่ามารดาจะมีความรู้ในระดับใดก็ตาม จึงไม่มีผลกระทบต่อภาวะโภชนาการของเด็กมากนัก เด็กก่อนวัยเรียนที่มารดาไม่มีระดับเจตคติ และระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับโภชนาการเด็กก่อนวัยเรียนต่างกัน มีภาวะโภชนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าระดับเจตคติ และระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับโภชนาการเด็กวัยก่อนเรียนของมารดาไม่มีผลต่อภาวะโภชนาการของเด็กก่อนวัยเรียน ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากมารดาในจังหวัดสมุทรสงครามมีเจตคติเกี่ยวกับโภชนาการเด็กก่อนวัยเรียนในระดับสูง และมีการปฏิบัติเกี่ยวกับโภชนาการเด็กวัยก่อนเรียนในระดับปานกลาง และเนื่องจากครอบครัวขยายมีญาติผู้ใหญ่อยู่ด้วย เจตคติของมารดาอยู่ในระดับอิทธิพลมากจากญาติผู้ใหญ่และจะส่งผลต่อการปฏิบัติ

เด็กวัยก่อนเรียนที่มารดาไม้อาชีพต่างกัน มีภาวะโภชนาการไม่แตกต่างกัน แสดงว่าอาชีพของมารดาไม่มีผลต่อภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน จากการศึกษาพบว่ามารดาของเด็กนั้นส่วนมากทำงานนอกบ้านร้อยละ 63.69 และมีบุตรที่มีภาวะโภชนาการปกติ ร้อยละ 66.12 ซึ่งมากกว่ามารดาที่ทำงานในบ้าน เด็กวัยก่อนเรียนที่มารดาไม่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีภาวะโภชนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าระดับการศึกษาของมารดาที่มีผลต่อภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ผลการวิจัยครั้งนี้อาจเนื่องมาจากมารดาในจังหวัดสมุทรสงครามส่วนมากมีการศึกษาระดับป्रogramsศึกษา ร้อยละ 63.92 และมีบุตรที่ภาวะโภชนาการปกติร้อยละ 55.92 มากกว่ามารดาที่มีการศึกษาในระดับอื่นๆ เด็กวัยก่อนเรียนที่มารดาไม้อาชีพต่างกัน

มีภาวะโภชนาการไม่แตกต่างกัน แสดงว่าอายุของน้ำนมีผลต่อภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก กลุ่มตัวอย่างอยู่ในสังคมชนบทและครอบครัวขยาย เด็กวัยก่อนเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ของครอบครัวต่างกัน มีภาวะโภชนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 การศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้ปกครองส่วนมากมีรายได้ 5,001-10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 46.09 และมีบุตรที่มีภาวะโภชนาการปปกติร้อยละ 49.34 เด็กวัยก่อนเรียนที่มีขนาดครอบครัวต่างกัน มีภาวะโภชนาการแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าขนาดของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน และพบว่าเด็กก่อนวัยเรียนอยู่ในครอบครัวเป็นครอบครัวขยาย ร้อยละ 72.38 และเด็กก่อนวัยเรียนอยู่ในครอบครัวขยายมีภาวะโภชนาการปปกติร้อยละ 72.04

เอ็มพร จันทร์ทอง (2544) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในเขตชุมชนแออัด อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี พบร่วมกับเด็กวัยก่อนเรียนอายุ 1-5 ปี จำนวน 265 คน ในเขตชุมชนแออัด 5 ชุมชน พบร่วมกับภาวะโภชนาการปปกติ ร้อยละ 70.6 ภาวะโภชนาการพร่อง ร้อยละ 20.4 และโภชนาการเกิน ร้อยละ 9.1 อายุ มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการศึกษาพบว่าเขตติดกันการกินอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับการศึกษามีผลต่อภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน เนื่องจากมาตราที่ศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและมีบุตรที่มีภาวะโภชนาการปักติรายได้ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการศึกษาพบว่ามารดาที่มีรายได้สูง ส่วนใหญ่จะมีบุตรที่มีภาวะโภชนาการปักติและโภชนาการเกิน และแสดงว่าถ้ามารดารายได้สูง จะมีอำนาจในการซื้อหรือจัดหาอาหารที่มีประโยชน์ให้เด็กมากกว่ามาตราที่มีรายได้ต่ำ

คำปุ่น จันโนน่วง (2545) ศึกษาเรื่องแบบแผนการบริโภคและคุณค่าทางโภชนาการของอาหารว่างระหว่างเด็กขาดสารอาหารและ เด็กปักติ อายุ 2-6 ปี ในจังหวัดร้อยเอ็ด พบร่วมกับอาหารว่างที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง ช่วยส่งเสริมให้เด็กได้รับพลังงานและสารอาหารอย่างเพียงพอ แต่ถ้าเด็กอาหารว่างไม่เหมาะสมอาจเป็นผลเสียต่อสุขภาพมากกว่า ผลดี ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแบบแผนการบริโภคและคุณค่าทางโภชนาการของอาหารว่างและอาหารที่ได้รับจากการบริโภคใน 1 วัน ของเด็กวัยก่อนเรียนและ ศึกษาปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ-สังคม รวมทั้งความรู้เรื่องขนมขบเคี้ยวของผู้ดูแลเด็ก การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสังเกตแบบภาคตัดขวาง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กขาดสารอาหารและเด็กปักติกลุ่มละ 85 คน ข้อมูลอาหารบริโภคเก็บรวบรวมโดยวิธีจดบันทึกอาหาร บริโภค 5 วัน ข้อมูลเกี่ยวกับสารอาหารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม INMUCAL 2002, ND2 ส่วนข้อมูลที่เป็นแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้

โปรแกรมสำหรับ SPSS for windows V.11.0 ผลการศึกษาพบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มนิยมบริโภคอาหารว่างมากที่สุดคือ ผลิตภัณฑ์ขนม ขบเคี้ยว ในระหว่างเมื่อเช้า-เที่ยง แต่กลุ่มเด็กขาดสารอาหารบริโภคก่อนอาหารเมื่อหลัง น้อยกว่า 1 ชั่วโมง น้อยครั้งกว่าเด็กปกติ และกลุ่มเด็กขาดสารอาหารได้รับปริมาณพลังงาน จากอาหารว่างน้อยกว่ากลุ่มปกติ และต่ำกว่าร้อยละ 15 ของปริมาณที่ควรได้รับประจำวัน เด็กทั้งสองกลุ่มได้รับอาหารว่างที่มีโปรตีนต่ำ แต่ไขมันและคาร์โบไฮเดรตสูง โดยเฉพาะ ผลิตภัณฑ์ขนมขบเคี้ยวให้ปริมาณโซเดียมสูง และไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ-สังคมกับภาวะโภชนาการ รวมถึงไม่พบความแตกต่างของความรู้เรื่องขนมขบเคี้ยว ของผู้เลี้ยงดูเด็กทั้งสองกลุ่ม การป้องกันการขาดสารอาหารในเด็กวัยก่อนเรียนควรทำความเข้าใจกับผู้เลี้ยงดูเด็ก เกี่ยวกับการส่งเสริมให้เด็กได้รับแบบแผนการบริโภคอาหารว่างที่เหมาะสม

วิไลวรรณ กลืนถาวร (2548) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นด้านโภชนาการสำหรับเด็กของผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานและเกินมาตรฐานในกรุงเทพมหานครพบว่า ข้อมูลพื้นฐาน ผู้ปกครองเด็กวัยอนุบาลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 31-40 ปี ระดับการศึกษาของผู้ปกครองส่วนใหญ่คือ ปริญญาตรี และส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง และมีความเกี่ยวข้องกับเด็กคือ เป็นแม่ของเด็ก ส่วนเพศ อายุ และจำนวนของบุตรคนนั้นผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีบุตรชายวัย 5 ปี ขึ้นไป ศึกษาอยู่ชั้นอนุบาล 3 และบุตรคนที่ 1 ในจำนวน 2 คนของครอบครัวและอาศัยอยู่กับพ่อแม่ของตนเอง การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองในด้านโภชนาการเกี่ยวกับข้อปฏิบัติในด้านประเภทและปริมาณของอาหารที่เด็กควรได้รับ และข้อที่ไม่ควรปฏิบัติในด้านประเภทและปริมาณของอาหารที่เด็กควรได้รับผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติในด้านประเภทและปริมาณของอาหารที่เด็กควรได้รับ ส่วนความคิดเห็นของผู้ปกครองในด้านความเชื่อที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับอาหารของเด็กนั้นผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิบัติตามโภชนาการของเด็กความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะทางด้านร่างกายของเด็กที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานและเกินเกณฑ์มาตรฐานอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย สอดคล้องกับการพัฒนาการที่ถูกต้องของเด็ก

การเปรียบเทียบความคิดเห็นด้านโภชนาการสำหรับเด็กของผู้ปกครองเด็กวัยอนุบาลที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานและเกินเกณฑ์มาตรฐานในด้านความคิดเห็นของผู้ปกครองการปฏิบัติตัวของผู้ปกครอง และองค์ประกอบอื่นๆ ที่มีผลต่อการปฏิบัติตัวของผู้ปกครองเด็กวัยอนุบาลจากแบบสอบถามที่ไม่แตกต่างกัน การเปรียบเทียบ ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของเด็กวัยก่อนเรียนมีผลกับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน การเลือกอาหารคาวและอาหารหวานของเด็กวัยอนุบาลที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานและเกินเกณฑ์มาตรฐานแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ส่วนในการพึงพอใจในการเลือกผลไม้ของเด็กวัยอนุบาลที่มีน้ำหนักต่ำกว่า

เกณฑ์มาตรฐานและเกินเกณฑ์มาตรฐานไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ.05 การสัมภาษณ์ผู้ป่วยของเด็กวัยอนุบาลเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านโภชนาการสำหรับเด็กของผู้ป่วยของเด็กวัยอนุบาลที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานและเกินเกณฑ์มาตรฐาน สรุปได้ดังนี้ ผู้ป่วยของเด็กวัยอนุบาลที่มีน้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐาน ผู้ป่วยของส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุพัฒนาล่าช้า ซึ่งส่วนใหญ่มีความเกี่ยวข้องกับเด็ก คือ เป็นมารดา ส่วนสถานภาพโดยรวมของผู้ป่วยของเด็กวัยอนุบาล ซึ่งเด็กที่อยู่ในความดูแลนั้น มีอายุ 3 ปี เด็กส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ซึ่งกำลังศึกษาในชั้นอนุบาล 1 และส่วนใหญ่จะเป็นลูกคนเดียว เด็กมีน้ำหนัก 25-30 กิโลกรัม และส่วนใหญ่สูงประมาณ 118-125 เซนติเมตร เด็กที่มีน้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐาน รับประทานอาหารทุกอย่างที่แม่จัดให้ เมื่อโตขึ้นส่วนใหญ่จะรับประทานอาหารง่ายโดยที่ผู้ป่วยของไม่ต้องบังคับและเด็กรับประทานในปริมาณที่มาก

สุนิสา ทรงอยู่ (2549) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมของมารดาในการเกิดโรคอ้วนในเด็กก่อนวัยเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครปฐม พบร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 280 คน เป็นบุตรภาวะโภชนาการสมส่วน จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 ส่วนภาวะโภชนาการของบุตรตามการรับรู้ของมารดา พบร่วมกับมารดาที่มีบุตรภาวะโภชนาการสมส่วน ส่วนใหญ่เห็นว่าบุตรมีภาวะโภชนาการสมส่วน จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 68.8 รองลงมา ได้แก่ ภาวะโภชนาการผอม จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 ภาวะโภชนาการอ้วน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และภาวะโภชนาการท้วม ส่วนใหญ่เห็นว่าบุตรภาวะโภชนาการสมส่วน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 56.9 รองลงมาได้แก่ ภาวะโภชนาการผอม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 ภาวะโภชนาการท้วม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 และภาวะโภชนาการอ้วน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ตามลำดับ ส่วนมารดาที่มีบุตรภาวะโภชนาการอ้วน ส่วนใหญ่เห็นว่าบุตรภาวะโภชนาการอ้วน จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาได้แก่ ภาวะโภชนาการท้วม จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 ภาวะโภชนาการสมส่วน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 และภาวะโภชนาการผอม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับโรคอ้วนในเด็กของมารดา ความเชื่อต่อภาวะอ้วนในเด็กของมารดา ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครปฐม พบร่วมกับมารดาส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโรคอ้วนในเด็กอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 73.2 มารดาที่มีความเชื่อต่อภาวะอ้วนในเด็กอยู่ในระดับปานกลางมารดาที่มีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคอ้วนในเด็กก่อนวัยเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมของมารดาในการเกิดโรคอ้วนในเด็กก่อนวัยเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครปฐม ที่มีระดับการศึกษา สภาพการทำงาน และภาวะโภชนาการ ของมารดา และภาวะการเงินของครอบครัว ลักษณะครอบครัว จำนวนบุตร และภาวะโภชนาการของบุตร แตกต่างกัน พบว่ามารดาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรค อ้วนในเด็กก่อนวัยเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมารดาที่มีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มีพฤติกรรมในการป้องกันการเกิดโรคอ้วนในเด็กก่อนวัยเรียนมากกว่า มารดาที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่างกัน

มารดาที่มีสภาพการทำงานแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคอ้วนในเด็ก ก่อนวัยเรียน ไม่แตกต่างกัน มารดาที่มีภาวะโภชนาการแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการเกิด โรคอ้วนในเด็กก่อนวัยเรียน ไม่แตกต่างกัน มารดาที่มีภาวะการเงินครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรม การป้องกันการเกิดโรคอ้วนในเด็กก่อนวัยเรียน ไม่แตกต่างกัน มารดาที่มีลักษณะครอบครัวแตกต่าง กัน มีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคอ้วนในเด็กก่อนวัยเรียน ไม่แตกต่างกัน มารดาที่มีจำนวน บุตรแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคอ้วนในเด็กก่อนวัยเรียน ไม่แตกต่างกัน มารดา ที่บุตรมีภาวะโภชนาการแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคอ้วนในเด็กก่อนวัยเรียน ไม่ แตกต่างกัน

รวิวรรณ แก้วใจ (2550) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับการจัดอาหารเพื่อโภชนาการของ เด็กวัยก่อนเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนเอกชน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร พบว่า การศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดอาหารเพื่อโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียนที่ศึกษาในโรงเรียน เอกชน เขตสายไหม กรุงเทพมหานครและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจัดอาหารเพื่อโภชนาการ ของเด็กวัยก่อนเรียน โดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 433 คน การวิเคราะห์ข้อมูลให้คำอธิบาย ค่าเฉลี่ย และศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยล้วนบุคคลของบิดามารดา กับการจัดอาหาร โดยใช้สถิติ ไคว์แสค์ ผลการวิจัยพบว่าบิดามารดา ส่วนใหญ่จงการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีอาชีพ รับจ้างรายได้ต่อเดือนของครอบครัวมากกว่า 15,000 บาท บิดามารดาส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารด้าน อาหารจากโทรศัพท์มือถือที่สุด มีระดับความรู้เป็นประจำ รองลงมา คือ จากหนังสือพิมพ์มีระดับความ รับรู้บ่อยครั้ง การจัดอาหารเพื่อโภชนาการสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนของบิดามารดา มากถึง 55% ที่มีพื้นที่สัตว์เลี้ยง ไก่ หมู เนื้อ 2 ช้อนคาว ร้อยละ 63.97 มีการจัดให้มีน้ำดื่ม นมผึ้ง 2 ถ้วย ร้อยละ 63.99 และการปรุงรสอาหาร ให้อ่อนหวานอ่อนเค็มร้อยละ 59.58 ส่วนการจัดให้มีไข่ในอาหารทุกวัน ร้อยละ 53.55 มีผักใบเขียว และผักอื่น ๆ ทุกเม็ด ร้อยละ 44.43 มีผลไม้สดทุกเม็ด ร้อยละ 52.19 มีไขมันจากพืชร้อยละ 48.50

การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการจัดอาหารเพื่อโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร พบว่า 1. ระดับการศึกษาของบิดามีความสัมพันธ์ กับการจัดอาหารเพื่อโภชนาการสำหรับเด็กวัยก่อนเรียน 2. ระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์ กับการจัดอาหารเพื่อโภชนาการสำหรับเด็กวัยก่อนเรียน 3. การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของเด็ก วัยก่อนเรียน 4. การรับรู้ข่าวสารด้านอาหารมีความสัมพันธ์กับการจัดอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัย ก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนครสวารค์ จังหวัดนครสวารค์ ครั้งนี้มีการเลือก ประชากร และการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มประชากร

1.1 ประชากรที่ใช้ในครั้งนี้ คือ เด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนคร นกรสวารค์ จังหวัดนกรสวารค์ จำนวน 1,380 คน (ข้อมูลจาก กองวิชาการ สำนักการศึกษา เทศบาล นครนกรสวารค์ ปีการศึกษา 2550) โดยจะให้ผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัย ก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนกรสวารค์ จังหวัดนกรสวารค์ จำนวน 1,380 คน เป็นผู้ตอบ แบบสอบถามแทน.

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล นครนกรสวารค์ จังหวัดนกรสวารค์ จำนวน 310 คน โดยจะให้ผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัย ก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนกรสวารค์ จังหวัดนกรสวารค์ จำนวน 310 คน เป็นผู้ตอบ แบบสอบถามแทน

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาครั้งนี้ ได้มามากจากการเลือกดังนี้

1. ขนาดกลุ่มตัวอย่าง คำนวณโดยใช้สูตรยามานะ (Yamane) ให้มีความคาดเคลื่อน .05

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากร

e^2 แทน ความคาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ = 0.05

$$\begin{aligned} n &= \frac{1,380}{1+(1,380)(0.05)^2} \\ &= 310 \end{aligned}$$

2. เลือกกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)
ตาม ลำดับดังนี้

2.1 แบ่งประชากรออกเป็นชั้นภูมิตาม โรงเรียน คือ โรงเรียนเทศบาลวัดไทรใต้ โรงเรียนเทศบาลวัดปากน้ำโพใต้ โรงเรียนเทศบาลวัดพรมจริยาวาส โรงเรียนเทศบาลวัดวนารถ บรรพต โรงเรียนเทศบาลวัดซ่องเขาคีรีฯ โรงเรียนเทศบาลวัดจอมคีรีฯ โรงเรียนเทศบาลวัดสุคตวาราราม โรงเรียนเทศบาลวัดไทรเหนือ

• 2.2 คำนวณสัดส่วนตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิ

$$n_i = \frac{Nn}{N_i}$$

n_i แทน จำนวนตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ

N แทน จำนวนประชากร

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

N_i แทน จำนวนประชากรในแต่ละชั้นภูมิ

ตัวอย่างการคำนวณสัดส่วนตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิของ โรงเรียนเทศบาลวัดไทรใต้

$$\begin{aligned} n_i &= \frac{(310)(133)}{(1,380)} \\ &= 29.87 \end{aligned}$$

จะได้จำนวนตัวอย่างชั้นภูมิของ โรงเรียนเทศบาลวัดไทรใต้ จำนวน 30 คน

จากการคำนวณสัดส่วนแต่ละชั้นภูมิได้ขนาดกลุ่มประชากรแต่ละชั้นภูมิดังนี้

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน	จำนวนตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิ
เทศบาลวัดไทรใต้	133 คน	30 คน
เทศบาลวัดปากน้ำโพใต้	103 คน	23 คน
เทศบาลวัดพรมจริยาวาส	253 คน	57 คน
เทศบาลวัดวนารถบรรพต	205 คน	46 คน
เทศบาลวัดซ่องเขาคีรีฯ	148 คน	33 คน
เทศบาลวัดจอมคีรีฯ	300 คน	67 คน
เทศบาลวัดสุคตวาราราม	141 คน	32 คน
เทศบาลวัดไทรเหนือ	97 คน	22 คน
รวม	1,380 คน	310 คน

จากการคำนวณสัดส่วนจะได้กลุ่มตัวอย่าง 310 คน จำแนกเป็นแต่ละโรงเรียนและนำไปของความอนุเคราะห์จากครูประจำชั้นเด็กวัยก่อนเรียนที่มีอายุ 4-6 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล 2-3 เพื่อให้ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้ดูแลอาหารของครอบครัวในการตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้แนะนำตัวเอง แจ้งวัตถุประสงค์ อธิบายรายละเอียดแบบสอบถาม และรับแบบสอบถามที่กรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษาระดับชั้นอนุบาล 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัว จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 4 เทคนิคเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 5 การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว จำนวน 20 ข้อ

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการศึกษาระดับชั้นอนุบาล 5 ตอนนี้ มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

3.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาระบบโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน

3.2 สร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจหาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยของครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ กับภาวะโภชนาการของเด็กก่อนวัยเรียนแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัว จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย ผู้ดูแลอาหาร แบบสอบถามผู้ดูแลอาหารของครอบครัว อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัว ลักษณะครอบครัว

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน 4 ข้อ ประกอบด้วย เพศ ของเด็ก วัน เดือน ปีที่เกิด น้ำหนักเด็กซึ่งเป็นกิโลกรัม ส่วนสูงเด็กเป็นเซนติเมตร

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว จำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นคำถามให้เลือกตอบ แต่ละข้อมี 2 ตัวเลือก คือ ถูก ผิด

ตอนที่ 4 ข้อมูลด้านเขตติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว จำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 5 ข้อมูลด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว จำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นการสำรวจพฤติกรรม (Check List) 4 ระดับคือ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง ไม่เคยปฏิบัติ

3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวกับด้านอาหารและโภชนาการ ด้านพฤติกรรมการบริโภคอาหาร ด้านสุขภาพอนามัย ด้านพฤติกรรมของเด็กวัยก่อนเรียนจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.5-1.0 ซึ่งแสดงว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและสอดคล้องตามวัตถุประสงค์

3.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (try out) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแบบสอบถามให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยทดลองใช้กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดสุคตวารารามที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 31 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลfa (alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยงตรง ดังนี้

3.4.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ได้ค่าความเที่ยงตรง 0.85

3.4.2 ด้านเขตติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวจำนวน ได้ค่าความเที่ยงตรง 0.84

3.4.3 ด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ได้ค่าความเที่ยงตรง 0.83

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้

4.1 ขอหนังสือจากสาขาวิชานุชยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 นำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลพร้อมกับแบบสอบถาม "ไปขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาจำนวน 8 โรงเรียนดังกล่าวข้างต้น"

4.3 ดำเนินการใส่รหัสหมายเลขกำกับแบบสอบถาม เพื่อความสะดวกในการติดตาม

4.4 ดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาทั้ง 8 โรงเรียนด้วยตนเอง โดยจำแนกแบบสอบถามออกเป็นระดับชั้น ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามต้องการ โดยให้ครูประจำชั้นแจกแบบสอบถามแก่ผู้คุ้มครองอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียนที่มีอายุ 4-6 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล 2-3

4.5 ทำการตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา และทางตามแบบสอบถามที่ยังไม่ได้รับคืนมาด้วยตนเอง ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลกลับคืน 1 สัปดาห์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับแล้วนำแบบสอบถามมาลงรหัส จากนั้นผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูปมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนและผู้รับผิดชอบในการจัดรายการอาหารของครอบครัว ได้แก่ ผู้คุ้มครองอาหารของครอบครัว อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ลักษณะของครอบครัว มาจากแจ้งความถี่ ร้อยละ

5.2. ข้อมูลด้านโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน นำมาประเมินภาวะโภชนาการ โดยการนำตัวแปรน้ำหนักอายุไปเทียบกับเกณฑ์อ้างอิงการเจริญเติบโตของเพศหญิงและชาย อายุ 4-6 ปี ของกรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุขปี 2542 โดยแบ่งภาวะโภชนาการเป็น 3 ระดับ คือ

5.2.1 ภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ หมายถึง ระดับความสมบูรณ์ของร่างกายมากเกินเกณฑ์ปกติเมื่อเทียบน้ำหนักตามอายุ $\geq +2$ S.D.

5.2.2 ภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ หมายถึง ระดับความสมบูรณ์ของร่างกายอยู่ในเกณฑ์ปกติเมื่อเทียบน้ำหนักกับอายุ

5.2.3 ภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ หมายถึง ระดับความสมบูรณ์ของร่างกายที่สมบูรณ์น้อยเมื่อเทียบน้ำหนักกับอายุ ≤ -2 S.D.

5.3. นำข้อมูลด้านความรู้เกี่ยวกับโภชนาการของผู้คุ้มครองอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน มาตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกจะได้ 1 คะแนน ตอบผิดจะได้ 0 คะแนน หรือไม่ตอบจะได้ 0 คะแนน จากนั้นรวมคะแนนของแต่ละคน คำนวณคะแนนเฉลี่ยของแต่ละชั้น แล้วนำมาแจกแจ้งความถี่ หาร้อยละ ซึ่งกำหนดเกณฑ์ระดับความรู้ดังนี้

5.5. ข้อมูลการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวของเด็กวัยก่อนเรียน นำข้อมูลมาหาคะแนนรวม เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามแต่ละข้อดังนี้

พฤติกรรมด้านบวก	พฤติกรรมด้านลบ
4 คะแนนปฏิบัติเป็นประจำ	4 คะแนน ไม่เคยปฏิบัติ
3 คะแนนปฏิบัติเป็นบางครั้ง	3 คะแนน ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง
2 คะแนนปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	2 คะแนน ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
1 คะแนน ไม่เคยปฏิบัติ	1 คะแนน ปฏิบัติเป็นประจำ

คำนวณค่าเฉลี่ยรายข้อและรวมทั้งฉบับโดยมีเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน เกี่ยวกับระดับดีมากไปถึงต้องปรับปรุง ดังนี้

พุทธิกรรมด้านบวก	พุทธิกรรมด้านลบ
ค่าเฉลี่ย 3.25 - 4.00	การปฏิบัติระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.24	การปฏิบัติระดับดี
ค่าเฉลี่ย 1.75 - 2.49	การปฏิบัติระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.74	การปฏิบัติระดับต้องปรับปรุง

พุทธิกรรมด้านลบ	พุทธิกรรมด้านบวก
ค่าเฉลี่ย 1.75 - 1.00	การปฏิบัติระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 1.76	การปฏิบัติระดับดี
ค่าเฉลี่ย 1.25 - 2.51	การปฏิบัติระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 4.00 - 3.26	การปฏิบัติระดับต้องปรับปรุง

5.6. การวิเคราะห์การมีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครสวารค์ จังหวัด นครสวารค์ ดังนี้

5.6.1 อายุของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวารค์ จังหวัด นครสวารค์ ใช้สถิติวิเคราะห์ Chi-Square

คะแนน	ระดับความรู้
ร้อยละ 76 - 100	ระดับดีมาก
ร้อยละ 51 - 75	ระดับดี
ร้อยละ 26 - 50	ระดับปานกลาง
ร้อยละ 0 - 25	ระดับต้องปรับปรุง

5.4. ข้อมูลเจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวของเด็กวัยก่อนเรียน นำข้อมูลที่ได้มาหาคะแนนรวม เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามแต่ละข้อเป็นดังนี้

เจตคติต้านบวก	เจตคติต้านลบ
4 คะแนนเห็นด้วยอย่างยิ่ง	4 คะแนนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3 คะแนนเห็นด้วย	3 คะแนนไม่เห็นด้วย
2 คะแนนไม่เห็นด้วย	2 คะแนนเห็นด้วย
1 คะแนนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนนเห็นด้วยอย่างยิ่ง

คำนวณค่าเฉลี่ยรายข้อและรวมทั้งฉบับโดยมีเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน เนื่องจากระดับดีมากไปถึงต้องปรับปรุง ดังนี้

เจตคติต้านบวก	เจตคติระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.25 - 4.00	เจตคติระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.24	เจตคติระดับดี
ค่าเฉลี่ย 1.75 - 2.49	เจตคติระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.74	เจตคติระดับต้องปรับปรุง

เจตคติต้านลบ	เจตคติระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย 1.75 - 1.00	เจตคติระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 1.76	เจตคติระดับดี
ค่าเฉลี่ย 1.25 - 2.51	เจตคติระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 4.00 - 3.26	เจตคติระดับต้องปรับปรุง

5.6.2 อาชีพของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัด นครศรีธรรมราช ใช้สถิติวิเคราะห์ Chi-Square

5.6.3 ระดับการศึกษาของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัด นครศรีธรรมราช ใช้สถิติวิเคราะห์ Chi-Square

5.6.4 รายได้ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัด นครศรีธรรมราช ใช้สถิติวิเคราะห์ Chi-Square

5.6.5 ลักษณะของครอบครัวผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัด นครศรีธรรมราช ใช้สถิติวิเคราะห์ Chi-Square

5.6.6 ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์ กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัด นครศรีธรรมราช ใช้สถิติวิเคราะห์ Chi-Square

5.6.7 เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์ กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัด นครศรีธรรมราช ใช้สถิติวิเคราะห์ Chi-Square

5.6.8 การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์ กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จังหวัด นครศรีธรรมราช ใช้สถิติวิเคราะห์ Chi-Square

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรศ์ จังหวัดนครสวนครรศ์ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัวของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรศ์ จังหวัดนครสวนครรศ์
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรศ์ จังหวัดนครสวนครรศ์
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรศ์ จังหวัดนครสวนครรศ์
- ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรศ์ จังหวัดนครสวนครรศ์
- ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรศ์ จังหวัดนครสวนครรศ์
- ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรศ์ จังหวัดนครสวนครรศ์

**ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัวของเด็กวัยก่อนเรียน
ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาสฯ จังหวัดนราธิวาสฯ**

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัวของเด็กวัยก่อนเรียน
ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาสฯ จังหวัดนราธิวาสฯ ($n = 310$)

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ดูแลอาหารของครอบครัว		
พ่อ	38	12.3
แม่	211	68.1
อื่น ๆ	61	19.7
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	1	.3
20 – 29 ปี	114	36.8
30 – 39 ปี	124	40.0
40 – 49 ปี	42	13.5
50 ปีขึ้นไป	29	9.4
อาชีพ		
รับราชการ	5	1.6
ค้าขาย	65	21.0
รับจ้าง	177	57.1
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	18	5.8
เกษตรกร	9	2.9
ไม่ประกอบอาชีพ	15	4.8
อื่น ๆ ระบุ.....	21	6.8
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	21	6.8
ประถมศึกษา	144	46.5
มัธยมศึกษา	103	33.2
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	20	6.5

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	21	6.8
สูงกว่าปริญญาตรี	1	.3
รายได้ของครอบครัว		
ต่ำกว่า 5,001 บาท/เดือน	66	21.3
5,001 - 10,000 บาท/เดือน	161	51.9
10,001 - 15,000 บาท/เดือน	61	19.7
15,001 - 20,000 บาท/เดือน	15	4.8
สูงกว่า 20,000 บาท/เดือน	7	2.3
ลักษณะของครอบครัว		
ครอบครัวเดียว	149	48.1
ครอบครัวขยาย	135	43.5
ครอบครัวอื่น	26	8.4

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัวของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ พบร่วม ว่า ส่วนใหญ่ผู้ดูแลอาหารของครอบครัว เป็นแม่ คิดเป็นร้อยละ 68.06 ส่วนใหญ่มีอายุ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.00 มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 57.10 มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา, ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 53.22 มีรายได้ ของครอบครัว 5,001-10,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 51.93 และส่วนใหญ่มีลักษณะของครอบครัว เป็นครอบครัวเดียว คิดเป็นร้อยละ 48.06

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน
สังกัดเทศบาลนครสวนครรค์ จังหวัดนครสวนครรค์**

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัด
เทศบาลนครสวนครรค์ จังหวัดนครสวนครรค์ ($n = 310$)

ข้อมูลด้านโภชนาการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศของเด็ก		
ชาย	172	55.48
หญิง	138	44.52
อายุของเด็ก		
4 ปี	41	13.22
5 ปี	88	28.39
6 ปี	181	58.39
ภาวะโภชนาการของเด็ก		
ภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์	22	7.10
ภาวะโภชนาการตามเกณฑ์	236	76.13
ภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์	52	16.77

จากตารางที่ 4.2 ข้อมูลด้านโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล
นครสวนครรค์ จังหวัดนครสวนครรค์ พนว่า ส่วนใหญ่เป็นเด็กชาย คิดเป็นร้อยละ 55.48 มีอายุ 6 ปี
คิดเป็นร้อยละ 58.39 และมีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรค์ จังหวัดนครสวนครรค์ จำแนกตามอายุและภาวะโภชนาการ ($n = 310$)

ภาวะโภชนาการ	อายุ			รวม	ร้อยละ
	4 ปี	5 ปี	6 ปี		
ภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์	3	8	11	22	7.10
ภาวะโภชนาการตามเกณฑ์	29	59	148	236	76.13
ภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์	9	21	22	52	16.77
รวม	41	88	181		
ร้อยละ	13.22	28.39	58.39		

จากตารางที่ 4.3 อายุของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรค์ จังหวัดนครสวนครรค์ พบร่วม ส่วนใหญ่มีอายุ 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.39 รองลงมา มีอายุ 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.39 และมีอายุ 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.22 ภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครสวนครรค์ จังหวัดนครสวนครรค์ พบร่วม ส่วนใหญ่มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และมีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหาร ของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรค์ จังหวัดนครสวนครรค์

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครสวนครรค์ จังหวัดนครสวนครรค์ จำแนกตามระดับความรู้ เกี่ยวกับการกินอาหาร ($n = 310$)

คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)	จำนวน	ร้อยละ	ระดับความรู้
76 - 100	91	29.35	ดีมาก
51 - 75	170	54.84	ดี
26 - 50	49	15.81	ปานกลาง
0 - 25	0	0	ต้องปรับปรุง

จากตารางที่ 4.4 ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัย ก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาศ จังหวัดนราธิวาศ พบร่วมกับ ล้วนใหญ่มีความรู้ ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 54.84 รองลงมา มีความรู้ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 29.35 และ มีความรู้ ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 15.81

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัด เทศบาลนครนราธิวาศ จังหวัดนราธิวาศ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับการกินอาหาร เป็นรายข้อ ($n = 310$)

ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน	จำนวน ที่ตอบถูก	ร้อยละ	ระดับ ความรู้
1. อาหารประเภทเนื้อสัตว์ ไก่ นม เป็นอาหารที่จำเป็น ต้องเด็กวัยก่อนเรียน	296	95.48	ดีมาก
2. การรับประทานผลไม้ทำให้ระบบการขับถ่ายของ ร่างกายดี	296	95.48	ดีมาก
3. อาหารที่มีราคาถูกบางอย่าง มีประโยชน์ต่อร่างกาย เช่น เต้าหู้	294	94.84	ดีมาก
4. อาหารมืออาชีพ เป็นมือที่สำคัญ	293	94.52	ดีมาก
5. การรับประทาน ไข่ นม ทุกวัน เพราะเป็นอาหารที่ เหมาะสมสำหรับการเจริญเติบโตของเด็กวัยก่อนเรียน	292	94.19	ดีมาก
6. ควรให้เด็กวัยก่อนเรียนรับประทานผลไม้ตามฤดูกาล แทนการรับประทานนมกรุบกรอบหรือขนมหวาน	271	87.42	ดีมาก
7. การเลือกซื้ออาหารที่ปอกเปลือก ไว้แล้ว และ เช่น ไว้ เป็นการประหยัดเวลา และ ถนนนมคุณค่าทาง โภชนาการ ของอาหาร	248	80.00	ดีมาก
8. อาหารว่างระหว่าง มีของเด็ก ควรเป็นอาหารที่หาง่าย เช่น ขนมกรุบกรอบ	245	79.03	ดี
9. การย่างจะทำให้อาหารมีคุณค่าทาง โภชนาการมากกว่านี้	242	78.06	ดี

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน	จำนวน ที่ตอบถูก	ร้อยละ	ระดับ ความรู้
10. ข้าวที่ขัดสีจนขาว เป็นข้าวที่สะอาดน่ารับประทานและมีคุณค่าทางโภชนาการสูงกว่าข้าวที่ไม่ผ่านการขัดสีหรือข้าวซ้อมมือ	232	74.84	ดี
11. ถ้าเกิดแพลทีนัมปากควรรับประทานข้าวซ้อมมือ	226	72.90	ดี
12. โรคคอมพอกเกิดจากการขาดสารอาหารไอลอคีนเนื่องจากไม่ได้รับประทานอาหารทะเล	221	71.29	ดี
13. อาหารกระป่องประเภทเนื้อสัตว์ เช่น ปลากระป่อง ต้องนำไปอุ่นให้ร้อนนานประมาณ 15 นาทีก่อนกิน	185	59.68	ดี
14. อาหารประเภทไขมน และน้ำมันจากพืชและสัตว์ ไม่มีความจำเป็นต่อเด็กวัยก่อนเรียน	178	57.42	ดี
15. เด็กควรรับประทานข้าวมากกว่ากับข้าว	155	50.00	ปานกลาง
16. เด็กต้องรับประทานอาหารประเภทแป้งมาก ๆ เช่น ข้าว ขนมปัง ร่างกายจะได้เจริญเติบโต	122	39.35	ปานกลาง
17. หากเด็กวัยก่อนเรียนไม่ชอบคุ้มน้ำสามารถคุ้มน้ำผลไม้ แทนได้เพราะให้ประโยชน์และคุณค่าอาหารเหมือนกัน	120	38.71	ปานกลาง
18. การกินเมล็ดมะเขือเทศหรือเมล็ดฟรั่งทำให้เป็นโรคไส้ติ่งได้	113	36.45	ปานกลาง
19. อาหารประเภทข้าว เป็น น้ำตาลช่วยชื่อมแซมส่วนที่สีกหรอ	108	34.84	ปานกลาง
20. อาหารประเภทผักสดต่าง ๆ ช่วยในการให้พลังงานแก่ร่างกาย	74	23.87	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสรีราษฎร์ จังหวัดนครสรีราษฎร์ พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน ที่ถูกต้องมากที่สุด ได้แก่ อาหารประเภทเนื้อสัตว์ ไข่ นมเป็นอาหารที่จำเป็นต่อเด็กวัยก่อนเรียน และการรับประทานผลไม้ทำให้ระบบการขับถ่ายของร่างกายดี คิดเป็นร้อยละ 95.48 รองลงมา อาหารที่มีราคาถูกบางอย่าง มีประโยชน์ต่อร่างกาย เช่น เต้าหู้ คิดเป็นร้อยละ 94.84 และอาหารมื้อเช้าเป็นมื้อที่สำคัญ คิดเป็นร้อยละ 94.52 ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหาร

ของเด็กวัยก่อนเรียน ที่มีน้อยที่สุดได้แก่อาหารประเภทผักสดต่าง ๆ ซึ่งในการให้พลังงาน แก่ร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 23.87 รองลงมา อาหารประเภทข้าว เป็น น้ำตาลซึ่งซ่อนแซนส่วนที่ สีกหรอ คิดเป็นร้อยละ 34.84 และการกินเมล็ดมะม่วงหรือเมล็ดฟรั่งทำให้เป็นโรคไส้ติ่งได้ คิดเป็น ร้อยละ 36.45

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเขตติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหาร ของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน
สังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ จำแนกตามระดับเขตติ
เกี่ยวกับการกินอาหาร ($n = 310$)

ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ	ระดับเขตติ
3.25 - 4.00	119	38.39	คีมาก
2.50 - 3.24	173	55.81	คี
1.75 - 2.49	17	5.48	ปานกลาง
1.00 - 1.74	1	0.32	ต้องปรับปรุง

จากตารางที่ 4.6 เขตติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัย ก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ พบร่วมกันใน ที่ส่วนใหญ่มีเขตติ ในระดับคี คิดเป็นร้อยละ 55.81 รองลงมา มีเขตติในระดับคีมาก คิดเป็นร้อยละ 38.39 และมีเขตติ ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 5.48

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนเขตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ จำแนกตามข้อ ($n = 310$)

เขตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน	\bar{X}	SD.	ระดับเขตคติ
เขตคติด้านบวก			
1. กินของหวานมาก ๆ จะทำให้เป็นโรคเบาหวาน	2.57	0.78	ดี
2. เวลาเด็กหักล้มมีบาดแผล McGrath ไม่ควรให้รับประทานไว้ เพราะจะทำให้แพลงอักเสบและหายช้า	2.46	0.77	ปานกลาง
เขตคติด้านลบ			
1. การให้เด็กคิ่มน้ำอัดลมแสดงถึงความทันสมัย	1.59	0.65	ดีมาก
2. น้ำอัดลมเป็นเครื่องดื่มที่สะอาดและมีคุณค่าต่อร่างกาย	1.60	0.65	ดีมาก
3. อาหารที่อร่อยต้องมีรสชาติจัดจ้าน เช่น เค็มจัด เปรี้ยวจัด	1.68	0.60	ดีมาก
4. อาหารที่มีราคาแพง เช่น หุบ蟾蜍 มีคุณค่าทางโภชนาการสูง กว่าอาหารที่มีราคาถูก	1.73	0.74	ดีมาก
5. การกินอาหารกับคนที่สนิทไม่ควรใช้ช้อนกลาง เพราะจะทำให้สัมพันธภาพเสียไป	1.75	0.67	ดีมาก
6. อาหารที่น่ากินต้องมีสีสวยงามเด่นสดใส	1.75	0.73	ดีมาก
7. การบริโภคอาหาร เช่น พิซซ่า ตามแบบชาวตะวันตกแสดงถึงความทันสมัย	1.78	0.71	ดี
8. การเตรียมอาหารเด็กด้วยตนเองเป็นเรื่องเสียเวลา	1.78	0.65	ดี
9. ข้าวแดง ข้าวซ้อมมือเป็นข้าวสำหรับคนจน	1.79	0.74	ดี
10. การกินปลามาก ๆ จะทำให้เป็นตาข่าย	1.84	0.70	ดี
11. อาหารหมักดอง เช่น ผั่งคง มะม่วงดอง เด็กวัยก่อนเรียน เด็กวัยก่อนเรียนสามารถกินได้	1.86	0.67	ดี
12. การบีบมะนาวใส่เนื้อ ปลา ถุง ช่วยให้สุกได้	1.89	0.75	ดีมาก
13. การเลือกรับประทานอาหารให้ถูกหลักโภชนาการเป็นเรื่องยุ่งยาก	1.94	0.72	ดี
14. ขนมกรุบกรอบเป็นขนมที่适合ใน การจัดซื้อให้เด็ก	2.00	0.80	ดี

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน	\bar{X}	SD.	ระดับเจตคติ
15. เด็กที่อ้วนหัวมเป็นเด็กสุขภาพแข็งแรง	2.00	0.67	ดี
16. อาหารที่ไม่ใส่ผงชูรสจะไม่อร่อย	2.02	0.75	ดี
17. ผลไม้ที่มีวิตามินซีต้องเป็นผลไม้ที่มีรสเปรี้ยวเท่านั้น	2.05	0.66	ดี
18. กินหัวป่าจะทำให้ลดลงและเรียนเก่ง	2.15	0.73	ดี

จากตารางที่ 4.7 เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ พบว่า เจตคติด้านบวกที่มีมากที่สุดได้แก่ กินของหวานมากๆ จะทำให้เป็นโรคเบาหวาน มีค่าเฉลี่ย 2.57 และเวลาเด็กหลับมีน้ำดื่มแอลกอฮอล์หรือเครื่องดื่มที่มีน้ำตาลและน้ำอัดลมและน้ำผลไม้ มีค่าเฉลี่ย 2.46 เจตคติด้านลบที่มีมากที่สุดได้แก่ การให้เด็กดื่มน้ำอัดลมแสดงถึงความทันสมัย มีค่าเฉลี่ย 1.59 รองลงมาดื่มน้ำอัดลมเป็นเครื่องดื่มที่สะอาดและมีคุณค่าต่อร่างกายมีค่าเฉลี่ย 1.60 และอาหารที่อร่อยต้องมีรสชาติจัดจ้าน เช่น เค้กช็อก เบร์รี่ช็อก มีค่าเฉลี่ย 1.68

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ จำแนกระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหาร ($n = 310$)

คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)	จำนวน	ร้อยละ	ระดับการปฏิบัติ
3.25 - 4.00	135	43.55	ดีมาก
2.50 - 3.24	164	52.90	ดี
1.75 - 2.49	11	3.55	ปานกลาง
1.00 - 1.74	0	0.00	ต้องปรับปรุง

จากตารางที่ 4.8 การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสรรศ์ จังหวัดนครสรรศ์ พบร่วมกัน ให้ผู้มีการปฏิบัติในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 52.90 รองลงมา มีการปฏิบัติในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 43.55 และ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.55

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสรรศ์ จังหวัดนครสรรศ์ จำแนกตามข้อ ($n = 310$)

การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน	\bar{X}	SD.	ระดับการปฏิบัติ
พฤติกรรมด้านบวก			
1. เด็กได้รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ	3.65	0.61	ดีมาก
2. เด็กได้รับประทานอาหารเข้า	3.63	0.68	ดีมาก
3. ท่านใช้เนื้อสัตว์ปูรุ่งอาหารให้เด็กรับประทาน	3.56	0.62	ดีมาก
4. ท่านให้เด็กดื่มน้ำ	3.56	0.66	ดีมาก
5. ท่านประกอบอาหารที่มีผักเป็นส่วนผสม	3.39	0.70	ดีมาก
6. เด็กถ่ายมือก่อนรับประทานอาหาร	3.38	0.81	ดีมาก
7. ท่านให้เด็กกินผลไม้	3.33	0.60	ดีมาก
8. ท่านปูรุ่งอาหารให้เด็กรับประทานด้วยตนเอง	3.30	0.82	ดีมาก
9. ท่านเลือกซื้ออาหารให้เด็กโดยพิจารณาถึงความสะอาด ของร้านและคนขายมากกว่าความอร่อย	3.26	0.84	ดีมาก
10. ท่านให้เด็กดื่มน้ำวันละ 6-8 แก้ว	3.24	0.84	ดี
11. ท่านให้เด็กกินไข่	3.20	0.67	ดี
12. ท่านให้เด็กใช้ช้อนกิน	2.99	0.91	ดี
พฤติกรรมด้านลบ			
1. ท่านเลือกอาหารหมักดอง เช่น มะม่วงดอง ฟรั่งดอง มาให้เด็ก รับประทาน	1.82	0.85	ดี
2. ท่านให้เด็กกินอาหารฟาสฟูด เช่น พิซซ่า แฮมเบอร์เกอร์	1.97	0.87	ดี
3. ท่านปูรุ่งอาหารโดยใส่ผงชูรสหรือผงปูรุงรส	1.99	0.82	ดี

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน	\bar{X}	SD.	ระดับการปฏิบัติ
4. ท่านให้เด็กกินน้ำอัดลมหรือน้ำหวานผสมสี	2.33	0.79	ดี
5. เด็กกินอาหารสำเร็จรูป เช่น บะหมี่สำเร็จรูปแทนอาหารบางมื้อ	2.49	0.65	ดี
6. ท่านเลือกอาหารปิ้ง ย่าง ให้เด็กรับประทาน	2.57	0.62	ปานกลาง
7. ท่านให้เด็กกินเนื้อสัตว์คิดมัน เช่น หมูสามชั้น	2.59	0.72	ปานกลาง
8. ท่านให้เด็กกินอาหารกรุบกรอบ	2.63	0.64	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ พบร่วมกับ การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน พฤติกรรมด้านบวก ที่มีมากที่สุด ได้แก่ เด็กได้รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ มีค่าเฉลี่ย 3.65 รองลงมา เด็กได้รับประทานอาหารเช้า มีค่าเฉลี่ย 3.63 ท่านใช้นึ่งสัตว์ปูรุงอาหารให้เด็กรับประทานและท่านให้เด็กดื่มน้ำ มีค่าเฉลี่ย 3.56 และการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน พฤติกรรมด้านลบ ที่มีมากที่สุด ได้แก่ ท่านเลือกอาหารหมักดอง เช่น มะม่วงคง ผั่งคง นาให้เด็กรับประทาน มีค่าเฉลี่ย 1.82 รองลงมา ท่านให้เด็กกินอาหารฟางฟูด เช่น พิซซ่า แฮมเบอร์เกอร์ มีค่าเฉลี่ย 1.97 ท่านปูรุงอาหารโดยใส่พงชูรสหรือผงปูรุงรส มีค่าเฉลี่ย 1.99

**ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ
ของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนครสวรรค์
จังหวัดนครสวรรค์**

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์อายุของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว กับภาวะโภชนาการ
ของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์
(n = 310)

ภาวะโภชนาการ	อายุของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว				รวม
	ต่ำกว่า 29 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50 ปีขึ้นไป	
ภาวะโภชนาการ	3	9	5	5	22
ต่ำกว่าเกณฑ์	(2.61)	(7.26)	(11.90)	(17.24)	(7.10)
ภาวะโภชนาการ	96	92	29	19	236
ตามเกณฑ์	(83.48)	(74.19)	(69.05)	(65.52)	(76.13)
ภาวะโภชนาการ	16	23	8	5	52
เกินเกณฑ์	(13.91)	(18.55)	(19.05)	(17.24)	(16.77)
รวม	115	124	42	29	310
	(37.10)	(40.00)	(13.55)	(9.35)	(100.00)

$$X^2 = 410.769 \quad df = 4 \quad \text{Sig.} = 0.041$$

จากตารางที่ 4.10 อายุของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ส่วนใหญ่มีอายุ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา มีอายุต่ำกว่า 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.10 และมีอายุ 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.55 มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และมีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10 จากผลการทดสอบพบว่า อายุของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

ตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์อาชีพของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัด นครสวนครรช์ ($n = 310$)

ภาวะโภชนาการ	อาชีพของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว		รวม
	ไม่รับเข้า	รับเข้า	
ภาวะโภชนาการ	14	8	22
ต่ำกว่าเกณฑ์	(10.53)	(4.52)	(7.10)
ภาวะโภชนาการ	80	156	236
ตามเกณฑ์	(60.15)	(88.14)	(76.13)
ภาวะโภชนาการ	39	13	52
เกินเกณฑ์	(29.32)	(7.34)	(16.77)
รวม	133	177	310
	(42.90)	(57.10)	(100.00)

$$X^2 = 381.258 \text{ df} = 6 \text{ Sig.} = 0.027$$

จากตารางที่ 4.11 อาชีพของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว แยกเป็น 2 กลุ่ม คือ รับเข้า และ ไม่รับเข้า (รับราชการ, ค้าขาย, ประกอบธุรกิจส่วนตัว, เกษตรกร, ไม่ประกอบอาชีพ, อื่น ๆ) ส่วนใหญ่มีอาชีพรับเข้า คิดเป็นร้อยละ 57.10 และมีอาชีพไม่รับเข้า คิดเป็นร้อยละ 42.90 มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และมีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10 จากผลการทดสอบพบว่า อาชีพของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์

ตารางที่ 4.12 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระดับการศึกษาของผู้คุ้มครองเด็กกับการศึกษาของครอบครัว กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ ($n = 310$)

ภาวะโภชนาการ	ระดับการศึกษาของผู้คุ้มครองเด็กกับการศึกษาของครอบครัว				รวม
	ต่ำกว่าประถมศึกษา, ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา,ปริญญาตรี,	สูงกว่าปริญญาตรี	
ภาวะโภชนาการ	13	6	3	22	
ต่ำกว่าเกณฑ์	(7.88)	(5.82)	(7.14)	(7.10)	
ภาวะโภชนาการ	127	75	34	236	
ตามเกณฑ์	(76.97)	(72.82)	(80.95)	(76.13)	
ภาวะโภชนาการ	25	22	5	52	
เกินเกณฑ์	(15.15)	(21.36)	(11.91)	(16.77)	
รวม	165	103	42	310	
	(53.23)	(33.23)	(13.54)	(100.00)	

$$X^2 = 670.480 \text{ df} = 5 \text{ Sig.} = 0.044$$

จากตารางที่ 4.12 ระดับการศึกษาของผู้คุ้มครองเด็กกับการศึกษาของครอบครัว ส่วนใหญ่มีการศึกษา ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา, ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 53.23 รองลงมา มีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 33.23 และมีการศึกษาระดับอนุปริญญา, ปริญญาตรี, สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 13.54 มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และมีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10 จากผลการทดสอบ พ布ว่า ระดับการศึกษาของผู้คุ้มครองเด็กกับการศึกษาของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์รายได้ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ ($n = 310$)

ภาวะโภชนาการ	รายได้ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว				รวม
	ต่ำกว่า 5,001	5,001-10,000	10,001-15,000	สูงกว่า 15,001	
	บาท/เดือน	บาท/เดือน	บาท/เดือน	บาท/เดือน	
ภาวะโภชนาการ	10	9	2	1	22
ต่ำกว่าเกณฑ์	(15.15)	(5.59)	(3.28)	(4.55)	(7.10)
ภาวะโภชนาการ	44	122	50	20	236
ตามเกณฑ์	(66.67)	(75.78)	(81.97)	(90.90)	(76.13)
ภาวะโภชนาการ	12	30	9	1	52
เกินเกณฑ์	(18.18)	(18.63)	(14.75)	(4.55)	(16.77)
รวม	66	161	61	22	310
	(21.29)	(51.94)	(19.68)	(7.09)	(100.00)

$$X^2 = 527.969 \text{ df} = 4 \text{ Sig.} = 0.035$$

จากตารางที่ 4.13 รายได้ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ส่วนใหญ่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 51.94 รองลงมา มีรายได้ต่ำกว่า 5,001 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 21.29 และมีรายได้ 10,001-15,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 19.68 มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และมีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10 จากผลการทดสอบ พบว่า รายได้ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์

ตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ลักษณะครอบครัวผู้ดูแลอาหารของครอบครัว กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาศ (n = 310)

ภาวะโภชนาการ	ลักษณะครอบครัวผู้ดูแลอาหารของครอบครัว			รวม
	ครอบครัวเดียว	ครอบครัวขยาย	ครอบครัวอื่น	
ภาวะโภชนาการ	11	5	6	22
ต่ำกว่าเกณฑ์	(7.38)	(3.70)	(23.08)	(7.10)
ภาวะโภชนาการ	112	110	14	236
ตามเกณฑ์	(75.17)	(81.48)	(53.84)	(76.13)
ภาวะโภชนาการ	26	20	6	52
เกินเกณฑ์	(17.45)	(14.82)	(23.08)	(16.77)
รวม	149	135	26	310
	(48.06)	(43.55)	(8.39)	(100.00)

$$X^2 = 198.511 \text{ df} = 2 \text{ Sig.} = 0.029$$

จากตารางที่ 4.14 ลักษณะครอบครัวผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดียว คิดเป็นร้อยละ 48.06 รองลงมาเป็นครอบครัวขยาย คิดเป็นร้อยละ 43.55 และเป็นครอบครัวอื่น คิดเป็นร้อยละ 8.39 มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และมีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10 จากผลการทดสอบ พนบว่า ลักษณะครอบครัวผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์ กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาศ (จังหวัดนครสวรรค์)

ตารางที่ 4.15 การจิตรະห์ความสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหาร
ของครอบครัว กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน
สังกัดเทศบาลนครนนทบุรี จังหวัด นนทบุรี ($n = 310$)

ภาวะโภชนาการ	ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหาร			รวม
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	
ภาวะโภชนาการ	5	15	2	22
ต่ำกว่าเกณฑ์	(5.49)	(8.82)	(4.08)	(7.10)
ภาวะโภชนาการ	72	130	34	236
ตามเกณฑ์	(79.12)	(76.47)	(69.39)	(76.13)
ภาวะโภชนาการ	14	25	13	52
เกินเกณฑ์	(15.39)	(14.71)	(26.53)	(16.77)
รวม	91	170	49	310
	(29.35)	(54.84)	(15.81)	(100.00)

$$X^2 = 266.385 \text{ df} = 14 \text{ Sig.} = 0.012$$

จากตารางที่ 4.15 ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 54.84 รองลงมา มีความรู้ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 29.35 และ มีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 15.81 มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และ มีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10 จากผลการทดสอบ พบร่วม ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี จังหวัด นนทบุรี

ตารางที่ 4.16 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครนนทบุรี จังหวัด นนทบุรี (n = 310)

ภาวะโภชนาการ	เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหาร		รวม
	ดีมาก	ดี	
ภาวะโภชนาการ	7 (3.89)	15 (11.54)	22 (7.10)
ภาวะโภชนาการ	143 (79.44)	93 (71.54)	236 (76.13)
ภาวะโภชนาการ	30 (16.67)	22 (16.92)	52 (16.77)
รวม	180 (58.06)	130 (41.94)	310 (100.00)

$$X^2 = 507.649 \text{ df} = 35 \text{ Sig.} = 0.030$$

จากตารางที่ 4.16 เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ส่วนใหญ่ มีเจตคติในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 58.06 และมีเจตคติในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 41.94 มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และมีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10 จากผลการทดสอบ พ布ว่า เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี (n = 310)

ภาวะโภชนาการ	การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหาร		รวม
	ดีมาก	ดี	
ภาวะโภชนาการ	15	7	22
ต่ำกว่าเกณฑ์	(7.28)	(6.73)	(7.10)
ภาวะโภชนาการ	164	72	236
ตามเกณฑ์	(79.61)	(69.23)	(76.13)
ภาวะโภชนาการ	27	25	52
เกินเกณฑ์	(13.11)	(24.04)	(16.77)
รวม	206	104	310
	(66.45)	(33.55)	(100.00)

$$X^2 = 332.843 \text{ df} = 27 \text{ Sig.} = 0.019$$

จากตารางที่ 4.17 การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 66.45 และมีการปฏิบัติในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 33.55 มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และมีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10 จากผลการทดสอบ พนบว่า การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์

1.1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ จำนวน 1,380 คน โดยจะให้ผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ จำนวน 1,380 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามแทน

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ จำนวน 310 คน โดยจะให้ผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ จำนวน 310 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามแทน

1.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัว ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ตอนที่ 4 ข้อมูลเจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว และตอนที่ 5 ข้อมูลการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว

1.2.4 การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้ ขอหนังสือจากสาขาวิชา มนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลพร้อมกับแบบสอบถาม ไปขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาจำนวน 8 โรงเรียน ดำเนินการใส่รหัสหมายเลขกำกับพร้อมกับแบบสอบถาม เพื่อความสะดวกในการติดตาม ดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาทั้ง 8 โรงเรียนด้วยตนเอง โดยจำแนกแบบสอบถามออกเป็นระดับชั้น ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างตาม ต้องการ และทำการตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา และทางสถานแบบสอบถามที่ยังไม่ได้รับคืนมาด้วยตนเอง ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลกลับคืน 1 สัปดาห์

1.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และChi-Square

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัวของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัด เทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ มีดังนี้

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัวของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พบร้า ส่วนใหญ่ผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเป็นแม่ คิดเป็นร้อยละ 68.06 มีอายุ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.00 มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 57.10 มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา, ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 53.22 มีรายได้ของครอบครัว 5,001-10,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 51.93 และมีลักษณะของครอบครัวเป็นครอบครัวเดียว คิดเป็นร้อยละ 48.06

1.3.2 ข้อมูลด้านโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ มีดังนี้

ข้อมูลด้านโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พบร้า ส่วนใหญ่เพศของเด็กเป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 55.48 มีอายุ 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.39 และมีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13

ภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พบร้า ส่วนใหญ่มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และมีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10

1.3.3 ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ มีดังนี้

ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ พ布ว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 54.84 รองลงมา มีความรู้ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 29.35 และมีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 15.81

ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ พ布ว่า ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน ที่ถูกต้องมากที่สุด ได้แก่ อาหารประเภทเนื้อสัตว์ ไก่ นม เป็นอาหารที่จำเป็นต่อเด็กวัยก่อนเรียน และการรับประทานผลไม้ทำให้ระบบการขับถ่ายของร่างกายดี คิดเป็นร้อยละ 95.48 รองลงมา อาหารที่มีราคาถูกบางอย่าง มีประโยชน์ต่อร่างกาย เช่น เต้าหู้ คิดเป็นร้อยละ 94.84 และอาหารมื้อเช้า เป็นมื้อที่สำคัญ คิดเป็นร้อยละ 94.52 ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน ที่มีน้อยที่สุด ได้แก่ อาหารประเภทพักสัดคัตติ่ง ๆ ช่วยในการให้พลังงานแก่ร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 23.87 รองลงมา อาหารประเภทข้าว แป้ง น้ำตาล ช่วยซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอ คิดเป็นร้อยละ 34.84 และการกินแม็ดค้มะเขือหรือเม็ดฟรั่ง ทำให้เป็นโรคได้ตั้ง ได้ คิดเป็นร้อยละ 36.45

1.3.4 เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ มีดังนี้

เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ พ布ว่า ส่วนใหญ่มีเจตคติในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 55.81 รองลงมา มีเจตคติในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 38.39 และมีเจตคติในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 5.48

เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ พ布ว่า เจตคติด้านบวกที่มีมากที่สุด ได้แก่ กินของหวานมาก ๆ จะทำให้เป็นโรคเบาหวาน มีค่าเฉลี่ย 2.57 และเวลาเด็กหลับมีนาคแพลงกรรจ์ไม่ควรให้รับประทาน ไก่ เพราะจะทำให้แพลงอักเสบและหายช้า มีค่าเฉลี่ย 2.46 เจตคติด้านลบ ที่มีมากที่สุด ได้แก่ การให้เด็กดื่มน้ำอัดลมแสดงถึงความทันสมัย มีค่าเฉลี่ย 1.59 รองลงมา น้ำอัดลม เป็นเครื่องดื่มที่สะอาดและมีคุณค่าต่อร่างกาย มีค่าเฉลี่ย 1.60 และอาหารที่อร่อยต้องมีรสชาติจัดจ้าน เช่น เกี๊ยวจั๊บ เปรี้ยวจัง มีค่าเฉลี่ย 1.68

1.3.5 การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสรวรรค์ จังหวัดนครสรวรรค์ มีดังนี้

การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสรวรรค์ จังหวัดนครสรวรรค์ พบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 52.90 รองลงมา มีการปฏิบัติในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 43.55 และมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.55

การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสรวรรค์ จังหวัดนครสรวรรค์ พบว่า การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน พฤติกรรมด้านบวก ที่มีมากที่สุด ได้แก่ เด็กได้รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ มีค่าเฉลี่ย 3.65 รองลงมา เด็กได้รับประทานอาหารเช้า มีค่าเฉลี่ย 3.63 ท่านใช้เนื้อสัตว์ ปรุงอาหารให้เด็กรับประทานและท่านให้เด็กดื่มน้ำ มีค่าเฉลี่ย 3.56 และการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน พฤติกรรมด้านลบ ที่มีมากที่สุด ได้แก่ ท่านเลือกอาหารหมักดอง เช่น มะม่วงดอง พรั่งดอง มาให้เด็กรับประทาน มีค่าเฉลี่ย 1.82 รองลงมา ท่านให้เด็กกินอาหารฟางผัก เช่น พิชช่า แรมเบอร์เกอร์ มีค่าเฉลี่ย 1.97 ท่านปรุงอาหารโดยใส่ผงชูรสหรือผงปรุงรส มีค่าเฉลี่ย 1.99

1.3.6 ปัจจัยด้านครอบครัวที่ความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสรวรรค์ จังหวัดนครสรวรรค์ มีดังนี้

อายุของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ส่วนใหญ่มีอายุ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา มีอายุต่ำกว่า 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.10 และมีอายุ 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.55 มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และมีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10 จากผลการทดสอบ พบว่า อายุของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสรวรรค์ จังหวัดนครสรวรรค์

อาชีพของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 57.10 และมีอาชีพไม่รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 42.90 มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และมีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10 จากผลการทดสอบ พบว่า อาชีพของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสรวรรค์ จังหวัดนครสรวรรค์

ระดับการศึกษาของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา, ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 53.23 รองลงมา มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 33.23 และมีการศึกษาระดับอนุปริญญา, ปริญญาตรี, สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 13.54 มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และมีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10 จากผลการทดสอบพบว่า ระดับการศึกษาของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรค์ จังหวัดนครสวนครรค์

รายได้ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ส่วนใหญ่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 51.94 รองลงมา มีรายได้ต่ำกว่า 5,001 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 21.29 และมีรายได้ 10,001-15,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 19.68 มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และมีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10 จากผลการทดสอบพบว่า รายได้ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรค์ จังหวัดนครสวนครรค์

ลักษณะครอบครัวผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดียว คิดเป็นร้อยละ 48.06 รองลงมา เป็นครอบครัวขยาย คิดเป็นร้อยละ 43.55 และเป็นครอบครัวอื่น คิดเป็นร้อยละ 8.39 มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และมีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10 จากผลการทดสอบพบว่า ลักษณะครอบครัวผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์ กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรค์ จังหวัดนครสวนครรค์

ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 54.84 รองลงมา มีความรู้ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 29.35 และมีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 15.81 มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และมีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10 จากผลการทดสอบพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรค์ จังหวัดนครสวนครรค์

เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ส่วนใหญ่มีเจตคติในระดับเดียว คิดเป็นร้อยละ 58.06 และมีเจตคติในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 41.94 มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และ มีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10 จากผลการทดสอบ พบว่า เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรศ์ จังหวัดนครสวนครรศ์

การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับเดียว คิดเป็นร้อยละ 66.45 และมีการปฏิบัติในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 33.55 มีภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมา มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.77 และ มีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10 จากผลการทดสอบ พบว่า การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรศ์ จังหวัดนครสวนครรศ์

2. อภิปรายผล

การศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรศ์ จังหวัดนครสวนครรศ์ ผู้วิจัยขออภิปรายผล ดังนี้

2.1 การศึกษาความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรศ์ จังหวัดนครสวนครรศ์ ส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับดี ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ เพราะว่า ผู้ปกครองของเด็กวัยก่อนเรียน ส่วนใหญ่เป็นพ่อแม่ของเด็ก ทำให้มีความกระตือรือร้นที่จะหาความรู้เกี่ยวกับโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวีระ วีระไวยา (2541:80–81) ที่ได้กล่าวว่า อาหารมีความสำคัญต่อร่างกายมาก เพราะวัยก่อนเรียนเป็นวัยที่ร่างกายเติบโตอย่างรวดเร็ว วัยนี้ถ้าได้รับอาหารเพียงพอ มีภาวะโภชนาการที่ดี จะช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโตเต็มที่เป็นเด็กวัยเรียนที่แข็งแรงสมบูรณ์ ดังนั้น อาหารจึงมีความสำคัญต่อวัยนี้มาก เพราะนอกจากจะช่วยให้ร่างกายเติบโตแข็งแรงแล้ว ยังเป็นรากฐานต่อสุขภาพที่แข็งแรงของการเป็นเด็กวัยเรียนที่มีสุขภาพดีในอนาคตอีกด้วย

ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ที่มีมากที่สุด ได้แก่ อาหารประเภทเนื้อสัตว์ ไข่ นม เป็นอาหารที่จำเป็นต่อเด็กวัยก่อนเรียน และ การรับประทานผลไม้ทำให้ระบบการขับถ่ายของร่างกายดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ก้วน ขาวหนู (2534:33) ที่ได้กล่าวว่า อาหารของเด็กวัยก่อนเรียนมีลักษณะ เช่นเดียวกับอาหารเด็กวัย

ทารกแต่เพิ่มปริมาณให้มากขึ้น ได้แก่ ข้าวสุก เนื้อสัตว์ต่างๆ และถั่วเมล็ดแห้ง ไข่ (วันละฟอง) เครื่องในสัตว์ น้ำนมควรได้รับวันละ 2 ถ้วย พักใบเขียวและผักอื่นๆ ผลไม้สด โดยเฉพาะส้ม ไขมัน เช่น กะทิ น้ำมันหมู ฯลฯ การจัดอาหารให้เด็กวัยก่อนเรียน ควรจัดให้มีคุณค่าอาหารครบถ้วน และปริมาณเหมาะสมกับวัยของเด็ก ในวันหนึ่ง ๆ เด็กควรจะได้รับอาหารหลัก 3 มื้อ และอาหารว่าง 2-3 มื้อ ไม่ควรขาดอาหารมื้อหลักมื้อใดมื้อหนึ่ง ซึ่งรับประทานชุดเชยในมื้อต่อไปไม่ได้ โดยจัดให้อาหารหลักมื้อเช้าและมื้อกลางวันมีคุณค่าและปริมาณสูงกว่ามื้อเย็น เพราะเด็กมีกิจกรรมต่าง ๆ ในตอนกลางวัน การให้เด็กบริโภคอาหารเย็นมาก ๆ ทำให้เด็กรู้สึกอึดอัดเวลานอน และกล้ายืนเด็กอ้วนได้ง่าย นอกจากนี้ยังทำให้เด็กอิ่มนานจนไม่รู้สึกหิวอาหารมื้อเช้า อาหารที่จัดให้เด็กควรเป็นอาหารที่บริโภคง่าย เช่น อาหารงานเดียว เดี๋ยวง่าย ตักง่าย และอาจเป็นอาหารที่ใช้มือจับได้ เพราะในระยะต้นของวัยนี้เด็กยังใช้ช้อนไม่คล่อง สำหรับราชบัตรอาหารควรให้เป็นรสมอ่อน ใส่เครื่องปรุงรสค่อนข้างน้อย รวมทั้งต้องปลดคอภัยจากสารเคมีและภาชนะที่บรรจุต้องปลดภัย เช่นกัน สิ่งที่สำคัญอีกอย่าง คือการจัดอาหารให้มีลักษณะสีสันน่ารับประทาน ควรเป็นสีอ่อน ๆ ใกล้เคียงธรรมชาติตามากที่สุดเพื่อเป็นแรงจูงใจ

2.2 การศึกษาเจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนรุรักษ์ จังหวัดนครสวนรุรักษ์ ส่วนใหญ่มีเจตคติในระดับดีมาก ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ เพราะว่า เด็กวัยก่อนเรียนเป็นวัยที่มีพัฒนาในการเจริญเติบโตค่อนข้างสูง การกินอาหารของเด็กวัยก่อนเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้ปกครองของเด็กวัยก่อนเรียนจึงต้องมีเจตคติที่ดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของลัคดา 亥มะสุวรรณ (2548:6) ที่ได้กล่าวว่า เจตคติอยู่ระหว่างความรู้ และการนำไปใช้ในการปฏิบัติซึ่งแสดงออกในรูปของความรู้สึกไปในทางบวก ทางลบ และความรู้สึกที่อยู่ระหว่างทางบวก และทางลบ คือความไม่แน่ใจ รู้สึกเฉย ๆ ซึ่งอยู่ในระดับที่แตกต่างกัน ไปของบุคคลที่มีต่อ สิ่งแวดล้อม การกระทำ ความคิด เจตคติ เกี่ยวกับความรู้สึกชอบและไม่ชอบเกี่ยวกับอาหารนี้ มีประโยชน์เพื่อที่จะนำไปพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารปรับปรุงอาหารเพื่อสามารถนำไปใช้ในการปรุงอาหาร และการศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมการกินอาหารที่มีผลต่อภาวะโภชนาการ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเห็นว่าความรู้โภชนาการบัญญัติน่าจะมีความสัมพันธ์กับเจตคติและส่งผลต่อพฤติกรรมการกินอาหารเด็กวัยก่อนเรียน

เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ที่มีมากที่สุด ได้แก่ การให้เด็กดื่มน้ำอัดลมแสดงถึงความทันสมัย เป็นเจตคติในเชิงลบ จึงถือว่าเป็นสิ่งที่ควรแก้ไข สอดคล้องกับแนวคิดของกัลยา ศรีรัตน์ (2541:42) ที่ได้กล่าวว่า ควรหลีกเลี่ยงการกินอาหารสหวานจัด และเค็มจัด การกินอาหารสจัดจนเป็นนิสัยจะเกิดโทษแก่ร่างกาย โดยเฉพาะรสหวานจัดและเค็มจัด น้ำตาล เป็นส่วนประกอบในอาหารและขนมที่เรากินเป็นประจำอยู่แล้ว

ยังไก่เพื่อนานี้อัดลม สูกภาวะ เพื่นในน้ำชา กาแฟอีก ควรจำกัดพลังงาน ที่ได้จากน้ำตาลในแต่ละวันอย่างมากสูงสุดไม่เกิน ร้อยละ 10 ของพลังงาน ที่ได้รับจากอาหารทั้งหมด และไม่ควรกินน้ำตาลเกิน วันละ 40 - 55 กรัม หรือมากกว่า 4 ช้อนโต๊ะต่อวัน เพราะ พลังงานที่ได้รับจากน้ำตาล ส่วนเกินจะสะสมทำให้อ้วน ได้ เกลือโซเดียมหรือเกลือแแกง เป็นสารที่ให้ความเค็มในเครื่องปูรรถ เช่น น้ำปลา ซีอิ๊วขาว และเกลือที่ใช้ในการถนอมอาหาร เช่น ปลา真空 ปลาเดี๋ม ผักดอง และยังแห้งมาก กับขนมอบกรอบ ขนมอบฟู ถ้าได้เกลือแแกงเกินวันละ 6 กรัม หรือมากกว่า 1 ช้อนชา จะเสี่ยงต่อ ภาวะความดันโลหิตสูง ซึ่งควรลดการเติมเครื่องปูรรถโดยไม่จำเป็น

2.3 การศึกษาการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัย ก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรศ์ จังหวัดนครสวนครรศ์ ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติ ในระดับค่อนข้าง ผลการวิจัยปรากฏชี้ว่า ครอบครัวของเด็กก่อนเรียนเป็นผู้ที่ใกล้ชิด และดูแลเด็กวัยก่อนเรียนอยู่ตลอดเวลา ทำให้มีการปฏิบัติเกี่ยวกับโภชนาการของเด็กก่อนเรียน ในระดับค่อนข้าง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของประณีต ผ่องแฝง (2539:33-37) ที่ได้กล่าวว่า ครอบครัว มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคมาก โดยเฉพาะเด็ก เพราะครอบครัวมีความสำคัญในการถ่ายทอด สิ่งต่าง ๆ ให้แก่เด็ก รวมทั้งการปฏิบัติในการรับประทานอาหาร โดยแต่ละครอบครัวจะถ่ายทอด หรือ ได้ความรู้ในลักษณะที่ต่างกัน แม้ว่าจะอยู่ในสังคมชนบทธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม เดียวกันก็ตาม ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รวมทั้งทัศนคติในการยอมรับหรือปฏิเสธและ ความชอบหรือไม่ชอบอาหารนั้น

การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ที่มีมากที่สุด ได้แก่ เด็กได้รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชญาณิษฐ์ ธรรมธิษฐาน (2543:13) ที่ได้กล่าวว่า ภาวะโภชนาการที่ดี หมายถึง การบริโภคอาหารอย่างเพียงพอ ได้สัดส่วน และมีสารอาหารครบถ้วนตามความต้องการของร่างกาย ซึ่งช่วยให้ร่างกายสามารถ นำสารอาหารไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ร่างกายในการสร้างสุขภาพอย่างเต็มที่การเจริญเติบโตอยู่ใน แบบที่ปกติ (ตามมาตรฐานการประเมินของกระทรวงสาธารณสุข)

2.4 การศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัย ก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรศ์ จังหวัดนครสวนครรศ์ ผลการวิจัย พบว่า

2.4.1 อายุของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของ เด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรศ์ จังหวัด นครสวนครรศ์ ซึ่งสอดคล้องกับ สุกฤติ วิยะทัศน์ (2540) ที่ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และความเชื่อของมารดา ที่มีผลต่อภาวะทุพโภชนาการในเด็กก่อนวัยเรียน ศึกษารณิษฐ์บ้านหนองหลุบ ตำบลแดงใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า อายุของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะ

โภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ผู้ดูแลอาหารของครอบครัวที่มีอายุมากทำให้มีโอกาสในการรับรู้ข่าวสารน้อยมีผลทำให้เด็กมีภาวะทุพโภชนาการมากกว่าผู้ดูแลอาหารของครอบครัวที่มีอายุน้อยทำให้มีโอกาสในการรับรู้ข่าวสารมาก

2.4.2 อาชีพของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัด นครสวรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับนักอนอมรัตน์ ประสิทธิเมตต์ (2541) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะโภชนาการของเด็กก่อนวัยเรียน จังหวัดสุโขทัย พนบว่า อาชีพของบิดามารดาเด็กวัยก่อนเรียน มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน เด็กก่อนวัยเรียน ที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรือรับจ้าง มีภาวะโภชนาการปกติสูงกว่าเด็กก่อนวัยเรียนที่มีบิดาไม่ได้ประกอบอาชีพ เด็กก่อนวัยเรียนที่มีมารดาไม่ได้ประกอบอาชีพ ค้าขาย หรือรับจ้าง มีภาวะโภชนาการปกติสูงกว่าเด็กก่อนวัยเรียนที่มีมารดาไม่ได้ประกอบอาชีพ (หรือแม่บ้าน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เด็กก่อนวัยเรียนที่มีมารดาได้รับการศึกษาสูงมีภาวะโภชนาการปกติสูงกว่าเด็กก่อนวัยเรียนที่มีมารดาไม่ได้รับการศึกษา หรือมีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.3 ระดับการศึกษาของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัด นครสวรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับบริวรรณ แก้วใจ (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการจัดอาหารเพื่อโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนเอกชน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร กล่าวว่าการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการจัดอาหารเพื่อโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนเอกชน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร พนบว่า ระดับการศึกษาของบิดามีความสัมพันธ์กับการจัดอาหารเพื่อโภชนาการสำหรับเด็กวัยก่อนเรียน และระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์กับการจัดอาหารเพื่อโภชนาการสำหรับเด็กวัยก่อนเรียน

2.4.4 รายได้ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัด นครสวรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับเอื้อมพร จันทร์ทอง (2544) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในเขตชุมชนแออัด อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี พนบว่า รายได้ของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการศึกษาพบว่ามารดาที่มีรายได้สูง ส่วนใหญ่จะมีบุตรที่มีภาวะโภชนาการปกติและโภชนาการเกิน แสดงว่าถ้ามารดาที่มีรายได้สูง จะมีอำนาจในการซื้อ หรือจัดหาอาหารที่มีประโยชน์ให้เด็กมากกว่ามาตราที่มีรายได้ต่ำ

2.4.5 ลักษณะครอบครัวผู้ดูแลอาหารของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ

ของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัด นครสวรรค์ ซึ่งสอดคล้อง กับทัศนีย์ จิราภรณ์นันต์ (2541) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยทางประการที่มีผลต่อภาวะ โภชนาการของเด็กก่อนวัยเรียนในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า เด็กวัยก่อนเรียนที่มีขนาดครอบครัวต่างกัน มีภาวะ โภชนาการแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าขนาดของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับภาวะ โภชนาการของ เด็กวัยก่อนเรียน และพบว่าเด็กก่อนวัยเรียนอยู่ในครอบครัวเป็นครอบครัวขยายร้อยละ 72.38 และ เด็กก่อนวัยเรียนอยู่ในครอบครัวขยายมีภาวะ โภชนาการปกติร้อยละ 72.04

2.4.6 ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน มีความสัมพันธ์กับภาวะ โภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับวิไลวรรณ กลิ่นถาวร (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็น ด้าน โภชนาการสำหรับเด็กของผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานและเกิน มาตรฐานในกรุงเทพมหานคร พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นด้าน โภชนาการสำหรับเด็กของ ผู้ปกครองเด็กวัยอนุบาลที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานและเกินเกณฑ์มาตรฐานในด้านความ คิดเห็นของผู้ปกครองการปฏิบัติตัวของผู้ปกครอง และองค์ประกอบอื่นๆ ที่มีผลต่อการปฏิบัติตัว ของผู้ปกครองเด็กวัยอนุบาลจากแบบสอบถามที่ไม่แตกต่างกัน การเปรียบเทียบ ความรู้เกี่ยวกับ การกินอาหารของเด็กวัยก่อนเรียนมีผลกับภาวะ โภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน การเลือกอาหาร ความและอาหารหวานของเด็กวัยอนุบาลที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานและเกินเกณฑ์มาตรฐาน แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

2.4.7 เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน มีความสัมพันธ์กับภาวะ โภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับเอ็มพร จันทร์ทอง (2544) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับ ภาวะ โภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในเขตชุมชนแออัด อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี พบว่า เด็กวัย ก่อนเรียนอายุ 1-5 ปี จำนวน 265 คน ในเขตชุมชนแออัด 5 ชุมชน กล่าวว่า เจตคติเกี่ยวกับการกิน อาหารของเด็กวัยก่อนเรียน มีความสัมพันธ์กับภาวะ โภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับการศึกษามีผลต่อภาวะ โภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน เนื่องจากมาตราที่ศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและมีบุตรที่มีภาวะ โภชนาการปกติ รายได้ของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะ โภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 จากผลการศึกษาพบว่ามาตราที่มีรายได้สูง ส่วนใหญ่จะมีบุตรที่มีภาวะ โภชนาการ ปกติและ โภชนาการเกิน แสดงว่าล้านารามีรายได้สูง จะมีอำนาจในการซื้อ หรือจัดหาอาหารที่มี ประโยชน์ให้เด็กมากกว่ามาตราที่มีรายได้ต่ำ

2.4.8 การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน

มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครี จังหวัดนครสวนครี ซึ่งสอดคล้องกับบริวรรณ แก้วใจ (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับ การจัดอาหารเพื่อโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนเอกชน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร กล่าวว่า การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการจัดอาหารเพื่อโภชนาการของเด็กวัยก่อน เรียนที่ศึกษาในโรงเรียนเอกชน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร พนว่า การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัด อาหารของเด็กวัยก่อนเรียน และการรับรู้ถึงสารคดีอาหารมีความสัมพันธ์กับการจัดอาหารของ เด็กวัยก่อนเรียนที่ระดับนัยสำคัญ .05

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 จากผลการวิจัย พนว่า ความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของ ครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน มีผลกับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล นครสวนครี จังหวัดนครสวนครี ดังนี้ ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองของเด็กวัยก่อนเรียน ให้มี ความรู้เกี่ยวกับโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียนให้มากขึ้น จากผลการวิจัย ตารางที่ 4.5 พนว่า ความรู้ เกี่ยวกับการกินอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน ที่ต้องปรับปรุง ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทผัก สดต่างๆ ความรู้เกี่ยวกับอาหารประเภทข้าว เป็น น้ำตาล และความรู้เกี่ยวกับการกินเมล็ดมะลิมหีบหรือ เมล็ดฟรัง

3.1.2 จากผลการวิจัย พนว่า เจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของ ครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน มีผลกับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล นครสวนครี จังหวัดนครสวนครี ดังนี้ ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองของเด็กวัยก่อนเรียน ให้มีเจต คติที่ดีเกี่ยวกับโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียนให้มากขึ้น จากผลการวิจัย ตารางที่ 4.7 พนว่า เจตคติ เกี่ยวกับการกินอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน ที่ต้องปรับปรุง ได้แก่ เจตคติที่ว่าเวลาเด็กหลับ มีนาคแพลงกรจะไม่ควรให้รับประทานไป เพราะจะทำให้แพลงกรเส้นและหายช้า เจตคติที่ว่ากินของ หวานมาก ๆ จะทำให้เป็นโรคเบาหวาน และเจตคติที่ว่ากินหัวปลาจะทำให้ปลิดและเรียนเก่ง

3.1.3 จากผลการวิจัย พนว่า การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของ ครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน มีผลกับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล นครสวนครี จังหวัดนครสวนครี ดังนี้ ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองของเด็กวัยก่อนเรียน ให้มี การปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียนให้มากขึ้น จากผลการวิจัย ตารางที่ 4.10

พบว่า การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน ที่ต้องปรับปรุง ได้แก่ การให้เด็กกินอาหารกรุนกรอบ การให้เด็กกินเนื้อสัตว์ติดมัน เช่น หมูสามชั้น และการเลือกอาหารปีง ย่าง ให้เด็กรับประทาน

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควร่มีการศึกษาภาวะโภชนาการของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ในปัจจุบันอื่น ๆ

3.2.2 ควรเปรียบเทียบภาวะโภชนาการของผู้ดูแลอาหารของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ กับการจัดรายการอาหารของครอบครัว

3.2.3 ควรเปรียบเทียบภาวะโภชนาการกับพฤติกรรมการกินอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์

3.2.4 ควรศึกษาพฤติกรรมการกินอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ โดยการสำรวจหรือสังเกต

3.2.5 ควรศึกษาภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ โดยตรง ไม่ต้องผ่านผู้ดูแลอาหารของครอบครัว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรรมอนามัย กองโภชนาการ (2541) คู่มือโภชนบัญญัติสำหรับคนไทย กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์
องค์การอาหารผ่านศึกษา

กระทรวงสาธารณสุข (2551) โภชนบัญญัติ ๙ ประการ คืนเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จาก
<http://nutrition.anamai.moph.go.th>

กัลยา ศรีเมหันต์ (2541) “ศึกษาภาวะโภชนาการและพฤติกรรมการบริโภคอาหารของเด็กวัยเรียน
ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาบานศึกษาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบานแม่และเด็ก มหาวิทยาลัยมหิดล

ก้วน ขาวหนู (2534) โภชนาศาสตร์ กรุงเทพมหานคร อักษรพิพัฒน์

คำปุ่น จันโน่นม่วง (2545) “แบบแผนการบริโภคและคุณค่าทางโภชนาการของอาหารว่างระหว่าง
เด็กขาดสารอาหารและเด็กปกติอายุ ๒-๖ ปีในจังหวัดร้อยเอ็ด” วิทยานิพนธ์ปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศ มหาวิทยาลัยมหิดล

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2545) “แนวคิดทฤษฎีทางจิตวิทยาครอบครัวและครอบครัวศึกษา” ใน เอกสาร
การสอนชุดวิชาจิตวิทยาครอบครัวหน่วยที่ ๑ นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

ชญาณิชร์ ธรรมธิชฐาน (2543) “พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษา^{ป.๔}
ตอนปลายโรงเรียนนวมินทรราชินูทิศศรีวิทยา ๒ สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร”
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
ประสานมิตร

ตนอมรัตน์ ประสิทธิเมตต์ (2541) “ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะโภชนาการของเด็กก่อนวัยเรียนเด็กก่อนวัย
เรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุโขทัย” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร

ทักษิณ จิรถาวรอนันต์ (2541) “ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อภาวะโภชนาการของเด็กก่อนวัยเรียน
ในจังหวัดสมุทรสงคราม” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาสุขศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร

ธงชัย สันติวงศ์ (2539) พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด พิมพ์ครั้งที่ ๖ กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนา
พาณิช

ประณีต ผ่องเผ้า (2539) โภชนาศาสตร์ชุมชนในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว
กรุงเทพมหานคร ลิฟจิ้งทรานส์มีเดีย

พรพิมล บุญโคตร (2544) ความรู้เขตคติ เชียงใหม่ สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 พูนศิริ วัฒนาภูมิ (2545) “เศรษฐศาสตร์ครอบครัวกับพฤติกรรมผู้บริโภค” ใน เอกสารการสอน
 ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ครอบครัว หน่วยที่ 5 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะคหกรรมศาสตร์ (2551) หน้าที่ครอบครัว คันเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2551
 จาก <http://secondary.ku.ac.th>.

รวิวรรณ แก้วใจ (2550) “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการจัดอาหารเพื่อโภชนาการของเด็กก่อนวัยเรียน
 ที่ศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตสายไหม” วิทยานิพนธ์ปริญญาคหกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต
 คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ลัดดา หมายสุวรรณ (2548) โรงเรียนกับเด็กอ้วน กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์เดือนตุลา
 วรรณวิมล ลีมวงษ์ทอง (2540) “ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับภาวะโภชนาการ : ศึกษาเฉพาะ
 ครอบครัวเด็กก่อนวัยเรียนในถูกกรรมกรก่อสร้างเขตกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์
 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วิไลวรรณ กลั่นถาวร (2548) “การศึกษาความคิดเห็นด้านโภชนาการสำหรับเด็กของผู้ปกครองเด็ก
 วัยอนุบาลที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานและเกินเกณฑ์มาตรฐานในกรุงเทพมหานคร”
 วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย

วีระะ วีระไวยะ (2541) พฤติกรรมการบริโภค กรุงเทพมหานคร โรงพยาบาลสงเคราะห์
 ทหารผ่านศึก

ศตรัตน์ เกิดประเสริฐ (2540) “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการกินอาหารพลังงานและสารอาหาร
 ที่ได้รับกับภาวะโภชนาการของเด็กก่อนวัยเรียน อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา”
 วิทยานิพนธ์ปริญญาคหกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 เกษตรศาสตร์

สถาบันเด็ก มูลนิธิเด็ก (2551) ความสำคัญของครอบครัว คันเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2551 จาก
<http://www.childthai.org>

สภាភัฒนธรรม จังหวัดนครสวรรค์ (2551) วิถีการดำเนินชีวิต คันเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2551 จาก
http://www.m_culture.go.th/province/nakhonsawan/default.htm

ศิริพันธ์ จุลกรังคะ (2541) โภชนาการเบื้องต้น กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สุกรี วิยะทัศน์ (2540) “การศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจสังคมและความเชื่อของมารดาที่มีผลต่อภาวะทุพโภชนาการในเด็กก่อนวัยเรียน ศึกษารณ์บ้านหนองหลุบ ตำบลแดงใหญ่ อำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น” วิทยานิพนธ์ปริญญาคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สุนิสา ทรงอุ่น (2549) “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของมารดาในการป้องกันการเกิดโรคอ้วนในเด็ก ก่อนวัยเรียนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครปฐม” วิทยานิพนธ์ปริญญาคหกรรมศาสตร มหาบัณฑิต คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สุมณฑา วัฒนสินธุ์ (2532) การสุขาภิบาลอาหารภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะวิทยาศาสตร์ กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อุบเชย วงศ์ทอง (2546) โภชนาการครอบครัว กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เอื้อมพร จันทร์ทอง (2546) “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียนในเขตชุมชนแออัด อำเภอเมืองจังหวัดนนทบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0522.21/ว129

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพุด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

12 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาลวัดไทรได้

เนื่องด้วย นางสาวนลินี มีผิว นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิชาเอกการพัฒนา
ครอบครัวและสังคม สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชกำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน
ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จ.นราธิวาส ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นจะต้องเก็บข้อมูล
เพื่อการวิจัยจากเด็กวัยก่อนเรียนที่อายุ 4-6 ปี จำนวน 30 คน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ดำเนินการ
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับ
ความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วศินา จักรศิริ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

โทร 0-2503-3573

โทรสาร 0-2503-3639

ที่ ศธ 0522.21/ว129

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพุด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

12 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาลวัดปากน้ำโพ ไทร

เนื่องด้วย นางสาวนลินี มีผิว นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิชาเอกการพัฒนา
ครอบครัวและสังคม สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชกำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน
ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนราธิวาส จ.นราธิวาส ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นจะต้องเก็บข้อมูล
เพื่อการวิจัยจากเด็กวัยก่อนเรียนที่อายุ 4-6 ปี จำนวน 23 คน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ดำเนินการ
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับ
ความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วศินา จักรศิริ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

โทร 0-2503-3573

โทรสาร 0-2503-3639

ที่ ศธ 0522.21/ว129

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมารักษ์
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

12 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาลวัดพรหมจริยาวาส

เนื่องด้วย นางสาวนลินี มีพิว นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิชาเอกการพัฒนา
ครอบครัวและสังคม สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมารักษ์กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน
ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรค์ จ.นครสวนครรค์ ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นจะต้องเก็บข้อมูล
เพื่อการวิจัยจากเด็กวัยก่อนเรียนที่อายุ 4-6 ปี จำนวน 57 คน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ดำเนินการ
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับ
ความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วศินา จัทรศิริ)

ประชานกรรมการประจำสาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

โทร 0-2503-3573

โทรสาร 0-2503-3639

ที่ ศธ 0522.21/ว129

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

12 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาลวัดควรณาธรรมพร

เนื่องด้วย นางสาวลินี มีพิว นักศึกษาหลักสูตรปั้บัณฑิตศึกษา วิชาเอกการพัฒนา
ครอบครัวและสังคม สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชกำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน
ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวารรค์ จ.นครสวรรค์ ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นจะต้องเก็บข้อมูล
เพื่อการวิจัยจากเด็กวัยก่อนเรียนที่อายุ 4-6 ปี จำนวน 46 คน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ดำเนินการ
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับ
ความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วศินา จักรศิริ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

โทร 0-2503-3573

โทรสาร 0-2503-3639

ที่ ศธ 0522.21/ว129

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมารักษ์
ตำบลบางพูด อําเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

12 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลวัดช่องคีรีสิทธิวราราม

เนื่องด้วย นางสาวนันดา นิพิวัติ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิชาเอกการพัฒนา
ครอบครัวและสังคม สาขาวิชานุមยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมารักษ์กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน
ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรภ์ จ.นครสวรรค์ ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นจะต้องเก็บข้อมูล
เพื่อการวิจัยจากเด็กวัยก่อนเรียนที่อายุ 4-6 ปี จำนวน 33 คน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ดำเนินการ
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับ
ความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วศินา จัทรศิริ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชานุមยนิเวศศาสตร์

สาขาวิชานุมนิเวศศาสตร์

โทร 0-2503-3573

โทรสาร 0-2503-3639

ที่ ศธ 0522.21/ว129

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพูด อําเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

12 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาลวัดจากมคธรนคพรต

เนื่องด้วย นางสาวนลินี มีพิว นักศึกษาหลักสูตรปั้นพิศศึกษา วิชาเอกการพัฒนา
ครอบครัวและสังคม สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชกำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน
ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรศ์ จ.นครสวนครรศ์ ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นจะต้องเก็บข้อมูล
เพื่อการวิจัยจากเด็กวัยก่อนเรียนที่อายุ 4-6 ปี จำนวน 67 คน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ดำเนินการ
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับ
ความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วศินา จักรศิริ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

โทร 0-2503-3573

โทรสาร 0-2503-3639

ที่ ศธ 0522.21/ว129

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพุด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

12 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาลวัดสุคตวาราราม

เนื่องด้วย นางสาวนลินี มีผิว นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิชาเอกการพัฒนา
ครอบครัวและสังคม สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชกำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน
ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวารรค์ จ.นครสวรรค์ ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นจะต้องเก็บข้อมูล
เพื่อการวิจัยจากเด็กวัยก่อนเรียนที่อายุ 4-6 ปี จำนวน 32 คน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ดำเนินการ
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับ
ความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วศินา จักรศิริ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

โทร 0-2503-3573

โทรสาร 0-2503-3639

ที่ ศธ 0522.21/ว129

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมารักษ์
ตำบลบางพุด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

12 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาลวัดไทรเหนือ

เนื่องด้วย นางสาวนลินี มีผิว นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิชาเอกการพัฒนา
ครอบครัวและสังคม สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมารักษ์กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน
ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรค์ จ.นครสวนครรค์ ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นจะต้องเก็บข้อมูล
เพื่อการวิจัยจากเด็กวัยก่อนเรียนที่อายุ 4-6 ปี จำนวน 22 คน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ดำเนินการ
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับ
ความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วศินา จักรศิริ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

โทร 0-2503-3573

โทรสาร 0-2503-3639

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0522.21/ว1571

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

16 ธันวาคม 2551

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน อาจารย์สุวรรณ ชัยชนะ
ส่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางสาววนิดา มีติ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิชาเอกการพัฒนา
ครอบครัวและสังคม สาขาวิชานุยงนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้รับการอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเทศบาลนครนนทบุรี จ.นนทบุรี ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมา
พร้อมนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล
และ ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อได้เครื่องมือ^{*}
ที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย
ทางสาขาวิชา จึงได้ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านอาหารและโภชนาการ ได้โปรด
พิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับ
รายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองคณบดี ดร.วศินา จัทรศรี)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชานุยงนิเวศศาสตร์

สาขาวิชานุยงนิเวศศาสตร์

โทร 0-2503-3573

โทรสาร 0-2503-3639

ที่ ศธ 0522.21/ว1571

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

16 ธันวาคม 2551

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน อาจารย์มาดี ภัทรสุพรรณนาการ
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวนลินี มีผิว นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิชาเอกการพัฒนา
ครอบครัวและสังคม สาขามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับการอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเทศบาลนครสรวรรค์ จ.นครสวรรค์ ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมา
พร้อมนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล
และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อได้เครื่องมือ^{ที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย}
ทางสาขาวิชา จึงได้ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านอาหารและโภชนาการ ได้โปรด
พิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับ
รายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. วศินา จักรศิริ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

โทร 0-2503-3573

โทรสาร 0-2503-3639

ที่ ศธ 0522.21/ว1571

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพูด อําเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

16 ธันวาคม 2551

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิรัต จันทรทรัพย์
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวลินี มีติว นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิชาเอกการพัฒนา
ครอบครัวและสังคม สาขาวัฒนธรรมไทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้รับการอนุมัติให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเทศบาลนครสวารค์ จ.นครสวารค์ ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมา
พร้อมนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล
และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อได้เครื่องมือ^{ที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย}
ทางสาขาวิชา จึงได้ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านอาหารและโภชนาการ ได้โปรด
พิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับ
รายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วศินา จักรศิริ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชานุមัณฑลศาสตร์

สาขาวิชานุமัณฑลศาสตร์

โทร 0-2503-3573

โทรสาร 0-2503-3639

ภาคผนวก ๑

ประวัติผู้ทรงคุณวุฒิ

ประวัติผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อ/นามสกุล	อาจารย์สุวรรณ ชาญชนะ
ตำแหน่งทางบริหาร/วิชาการ	ครุศาส.2 (ครุชำนาญการ)
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์
วุฒิทางการศึกษา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน
ประสบการณ์และผลงานทางวิชาการ	
<ul style="list-style-type: none"> - สอนวิชาอาหารและโภชนาการ มาเป็นเวลา 15 ปี - งานวิจัย เรื่อง ศักยภาพภูมิปัญญาไทยอาหารพื้นบ้านภาคเหนือตอนล่าง (2547) - งานวิจัย เรื่อง เต้าเจี๊ยวผงกึ่งสำเร็จรูป (2549) 	

ชื่อ/นามสกุล	อาจารย์มาลี กัทรสุพรรณนาการ
ตำแหน่งทางบริหาร/วิชาการ	วิทยากรย์ 8
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชาธิรักษ์ นครสวรรค์
วุฒิทางการศึกษา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน
ประสบการณ์และผลงานทางวิชาการ	

- เป็นที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิวิทยานิพนธ์นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ และ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
- เป็นที่ปรึกษางานวิจัยนักศึกษาพยาบาล
- เป็นวิทยากรพี่เลี้ยงในการอบรมผู้บริหารระดับต้นและระดับกลาง สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

ประวัติผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อ/นามสกุล	พศ.วิรัต จันทรทรัพย์
ตำแหน่งทางบริหาร/วิชาการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม อ.เมือง จ.นครปฐม
วุฒิทางการศึกษา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

ประสบการณ์และผลงานทางวิชาการ

- งานวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการให้อาหารของมารดาแก่ทารก และเด็กวัยก่อนเรียน อายุ 1-3 ปี ในแหล่งก่อสร้าง กทม. (2532)
- ศึกษาเปรียบเทียบภาวะโภชนาการของเด็กชั้นปฐม 4-5-6 ในประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น (2534-35)
 - งานวิจัย เรื่อง ข้าวเกรียบมะละกอเสริมปลาป่นด้วยวิธีน้ำเปล่า
 - การศึกษาระบบที่้าวหมูแดงในเขตอ.เมือง จ.นครปฐม (2548)
 - เอกสารประกอบการสอนรายวิชา ขนมไทย/การแกะสลักผัก-ผลไม้/การถอนอาหาร
 - ตำราเรื่อง หลักการจัดดอกไม้ (2548)
 - วิทยากรสอนอาหารไทย/ขนมไทย/อาหารประรูป/จัดดอกไม้

ภาคผนวก ๔

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรศ์ จ.นครสวรรค์

1. แบบสอบถามแบ่งเป็น 5 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัว จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว 20 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเจตคติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว 20 ข้อ

ตอนที่ 5 ข้อมูลการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว 20 ข้อ

2. ผู้ตอบแบบสอบถาม หมายถึง ผู้ดูแลอาหารของเด็กวัยก่อนเรียน (มีอายุ 4-6 ปี) และให้ความร่วมมือในการศึกษาวิจัย

3. วิธีตอบแบบสอบถาม โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง หรือเติมคำลงในช่องว่าง หรือเติมคำลงในช่องว่างตามความเป็นจริง และขอความกรุณาท่านโปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนทุกข้อ ถ้าตอบไม่ครบจะทำให้แบบสอบถามชุดนี้ไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถนำไปวิเคราะห์ผลได้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมคำลงในช่องว่างตามความเป็นจริง
และขอความกรุณาท่านโปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถูกชื่อ

1. ผู้ดูแลอาหารของครอบครัว

☐ 1) พ่อ	☐ 2) แม่
☐ 3) อื่นๆ โปรดระบุ.....	

ต่อไปนี้เป็นข้อมูลของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว
2. อายุ

☐ 1) ต่ำกว่า 20 ปี	☐ 2) 20-29 ปี
☐ 3) 30-39 ปี	☐ 4) 40-49 ปี
☐ 5) 50 ปีขึ้นไป	
3. อาชีพ

☐ 1) รับราชการ	☐ 2) ค้าขาย
☐ 3) รับจ้าง	☐ 4) ประกอบธุรกิจส่วนตัว
☐ 5) เกษตรกร	☐ 6) ไม่ประกอบอาชีพ
☐ 7) อื่น ๆ ระบุ.....	
4. ระดับการศึกษา

☐ 1) ต่ำกว่าประถมศึกษา	☐ 2) ประถมศึกษา
☐ 3) มัธยมศึกษา	☐ 4) อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
☐ 5) ปริญญาตรี	☐ 6) สูงกว่าปริญญาตรี
5. รายได้ของครอบครัว (รายได้รวมของพ่อ แม่ และบุตรคนที่มีงานทำแล้ว)

☐ 1) ต่ำกว่า 5,001 บาท/เดือน	☐ 2) 5,001-10,000 บาท/เดือน
☐ 3) 10,001-15,000 บาท/เดือน	☐ 4) 15,001-20,000 บาท/เดือน
☐ 5) สูงกว่า 20,000 บาท/เดือน	
6. ลักษณะของครอบครัวเด็กวัยก่อนเรียน

☐ 1) ครอบครัวเดี่ยว หมายถึง ครอบครัวที่ประกอบด้วยพ่อ แม่ ลูก เท่านั้น	
☐ 2) ครอบครัวขยาย หมายถึง ครอบครัวที่ประกอบด้วยพ่อ แม่ ลูก น้ำ ย่า ตา ยาย อา น้า ลุง ป้า	
☐ 3) ครอบครัวอื่น หมายถึง ครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่เพียงคนเดียวหรือครอบครัวที่เด็กอาศัยอยู่กับผู้อุปการะอื่น	

ตอนที่ 2 ข้อมูลภาวะโภชนาการของเด็กวัยก่อนเรียน เป็นข้อมูลภาวะโภชนาการของบุตรที่มีอายุ 4-6 ปี จำนวน 4 ข้อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ และเติมคำลงในช่องว่างตามความเป็นจริงให้ครบถ้วนทุกข้อ

1. เด็กเพศ.....□ ชาย □ หญิง
2. เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ. อายุ.....ปี

(สำหรับผู้ทำการวิจัยตอบผู้ต้องแบบสอบถาม ไม่ต้องตอบ)

3. น้ำหนักปัจจุบันที่ซึ่งได้..... กิโลกรัม
4. ส่วนสูงปัจจุบันวัดได้.....เซนติเมตร

ผลของการวิจัย

- ภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ ภาวะโภชนาการตามเกณฑ์ ภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านความรู้เกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว 20 ข้อ

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ท่านต้องการตอบ โดยแต่ละข้อให้ตอบเพียง คำตอบเดียวให้ครบถ้วนทุกข้อ

คำตอบ ใช่	หมายความว่า	ท่านเห็นว่าข้อความนั้นถูกต้อง
คำตอบ ไม่ใช่	หมายความว่า	ท่านเห็นว่าข้อความนั้นผิด

ข้อที่	ข้อคำถาม	คำตอบ	
		ใช่	ไม่ใช่
1.	อาหารประเภทข้าว เป็น น้ำตาลช่วยซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอ		
2.	อาหารประเภทเนื้อสัตว์ ไข่ นม เป็นอาหารที่จำเป็นต่อเด็กวัยก่อนเรียน		
3.	อาหารประเภทผักสดต่าง ๆ ช่วยในการให้พลังงานแก่ร่างกาย		
4.	การรับประทานผลไม้ทำให้ระบบการขับถ่ายของร่างกายดี		
5.	อาหารประเภทไขมัน และน้ำมันจากพืชและสัตว์ไม่มีความจำเป็น ต่อเด็กวัยก่อนเรียน		

ข้อที่	ข้อคําถาม	คำตอบ	
		ใช่	ไม่ใช่
6.	การรับประทานไข่ นมทุกวัน เพราะเป็นอาหารที่เหมาะสมสำหรับการเจริญเติบโตของเด็กวัยก่อนเรียน		
7.	ควรให้เด็กวัยก่อนเรียนรับประทานผลไม้ตามฤดูกาลแทนการรับประทานขนมกรุบกรอบหรือขนมหวาน		
8.	เด็กควรรับประทานข้าวมากกว่ากับข้าว		
9.	โรคคอมพอกเกิดจากการขาดสารอาหาร ไอโอดีนเนื่องจากไม่ได้รับประทานอาหารทะเล		
10.	ถ้าเกิดแพลทินัมปากควรรับประทานข้าวซ้อมมือ		
11.	อาหารมือเข้าเป็นมือที่สำคัญ		
12.	ข้าวที่ขัดสีจนขาว เป็นข้าวที่สะอาดน่ารับประทานและมีคุณค่าทางโภชนาการสูงกว่าข้าวที่ไม่ผ่านการขัดสีหรือข้าวซ้อมมือ		
13.	การกินแมลงศีรษะหรือแมลงศีรษะฝรั่งทำให้เป็นโรคได้		
14.	การเลือกซื้ออาหารที่ปอกหรือหั่นไว้แล้วและแช่น้ำไว้ เป็นการประหยัดเวลาและถนอมคุณค่าทางโภชนาการของอาหาร		
15.	อาหารกระป่องประเภทเนื้อสัตว์ เช่น ปลากระป่อง ต้องนำไปอุ่นให้ร้อนนานประมาณ 15 นาทีก่อนกิน		
16.	การย่างจะทำให้อาหารมีคุณค่าทางโภชนาการมากกว่านี้		
17.	อาหารที่มีราคาถูกบางอย่างมีประโยชน์ต่อร่างกาย เช่น เต้าหู้		
18.	หากเด็กวัยก่อนเรียนไม่ชอบดื่มน้ำสามารถดื่มน้ำผลไม้แทนได้ เพราะให้ประโยชน์และคุณค่าอาหารเหมือนกัน		
19.	เด็กต้องรับประทานอาหารประเภทแป้งมาก ๆ เช่น ข้าว ขนมปัง ร่างกายจะได้เจริญเติบโต		
20.	อาหารว่างระหว่างมือของเด็ก ควรเป็นอาหารที่หาจ่าย เช่น ขนมกรุบกรอบ		

ตอนที่ 4 ข้อมูลเขตติเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว 20 ข้อ

คำชี้แจง ในแต่ละข้อคำถาม จะมีคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของท่านให้เลือก 4 ระดับ ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ท่านต้องการตอบ โดยแต่ละข้อ ให้ตอบเพียงคำตอบเดียวให้ครบถ้วนข้อ

ข้อที่	ข้อคำถาม	คำตอบ			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	ขนมกรุบกรอบเป็นขนมที่สะดวกในการจัดซื้อ ให้เด็ก				
2.	การบริโภคอาหาร เช่น พิซซ่า ตามแบบ ชาวดะวันตกแสดงถึงความทันสมัย				
3.	เด็กที่ขวัญหัวມเป็นเด็กสุขภาพแข็งแรง				
4.	อาหารหมักดอง เช่น ฟรั่งดอง มะม่วงดอง เด็กวัยก่อนเรียนเด็กวัยก่อนเรียนสามารถกินได้				
5.	อาหารที่ไม่ใส่พงชูรสจะไม่อร่อย				
6.	น้ำอัดลมเป็นเครื่องดื่มที่สะอาดและมีคุณค่า ต่อร่างกาย				
7.	การให้เด็กดื่มน้ำอัดลมแสดงถึงความทันสมัย				
8.	อาหารที่มีราคาแพง เช่น หุลาม มีคุณค่า ทางโภชนาการสูงกว่าอาหารที่มีราคาถูก				
9.	ข้าวแดง ข้าวซ้อมมือเป็นข้าวสำหรับคนจน				
10.	การเลือกรับประทานอาหารให้ถูกหลัก โภชนาการเป็นเรื่องยุ่งยาก				
11.	การเตรียมอาหารเด็กด้วยตนเองเป็นเรื่อง เสียเวลา				
12.	การกินอาหารกับคนที่สนิทไม่ควรใช้ช้อน กลางเพราจะทำให้สัมพันธภาพเสียไป				

ข้อที่	ข้อคำถาน	คำตอบ			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
13.	การกินปลามากๆ จะทำให้เป็นตานขโนมย				
14.	กินหัวปลาจะทำให้คลาดและเรียนเก่ง				
15.	การบีบมันนาวใส่เนื้อปลา กุ้ง ช่วยให้สุกได้				
16.	อาหารที่อร่อยต้องมีรสด้วยจัดจ้าน เช่น เค็มจัด เบร์บี้วัชด				
17.	ผลไม้ที่มีวิตามินซีต้องเป็นผลไม้ที่รสเด็ดเด่นนั้น				
18.	กินของหวานมากๆ จะทำให้เป็นโรคเบาหวาน				
19.	เวลาเด็กหกกลิ่มน้ำดับแพลงกรจะไม่ควรให้รับประทานไป เพราะจะทำให้แพลงอักเสบและหายช้า				
20.	อาหารที่น่ากินต้องมีสีสวยงาม				

ตอนที่ 5 ข้อมูลการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว 20 ข้อ

คำชี้แจง ในแต่ละข้อคำถาม จะมีคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของท่านให้เลือก 4 ระดับ ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ท่านต้องการตอบ โดยแต่ละข้อ ให้ตอบเพียงคำตอบเดียวให้ครบถูกข้อ

ข้อที่	ข้อคำถาม	คำตอบ			
		ปฏิบัติ เป็นประจำ (ทุกวัน)	ปฏิบัติ เป็นบางครั้ง (2-3 ครั้ง /สป.)	ปฏิบัติ นานๆครั้ง (น้อยกว่า 1 ครั้ง/ สป.)	ไม่เคย ปฏิบัติ
1.	ท่านประกอบอาหารที่มีผักเป็นส่วนผสม				
2.	ท่านให้เด็กกินผลไม้				
3.	ท่านให้เด็กินน้ำอัดลมหรือน้ำหวานผสมสี				
4.	ท่านใช้น้ำอัลตราซาวด์ในการตั้งครรภ์				
5.	เด็กได้รับประทานอาหารเช้า				
6.	เด็กได้รับประทานอาหารครบ 3 มื้อ				
7.	เด็กส้างมือก่อนรับประทานอาหาร				
8.	เด็กกินอาหารสำเร็จรูป เช่น บะหมี่สำเร็จรูป แทนอาหารบางมื้อ				
9.	ท่านให้เด็กกินอาหารกรุบกรอบ				
10.	ท่านให้เด็กใช้ช้อนกกลาง				
11.	ท่านเลือกอาหารหมักดอง เช่น มะม่วงดอง ฝรั่งดอง มาให้เด็กรับประทาน				
12.	ท่านปรุงอาหารให้เด็กรับประทานด้วยตนเอง				
13.	ท่านเลือกอาหารปิ้ง ย่าง ให้เด็กรับประทาน				
14.	ท่านให้เด็กดื่มน้ำ				
15.	ท่านให้เด็กดื่มน้ำวันละ 6-8 แก้ว				
16.	ท่านให้เด็กกินไข่				

ข้อที่	ข้อคำถาม	คำตอบ			
		ปฏิบัติ เป็นประจำ (ทุกวัน)	ปฏิบัติ เป็นบางครั้ง (2-3 ครั้ง /สป.)	ปฏิบัติ นานๆครั้ง (น้อยกว่า 1 ครั้ง/ สป.)	ไม่เคย ปฏิบัติ
17.	ท่านให้เด็กกินเนื้อสัตว์ติดมัน เช่น หมูสามชั้น				
18.	ท่านปรุงอาหารโดยใส่ผงชูรสหรือผงปรุงรส				
19.	ท่านเลือกซื้ออาหารให้เด็กโดยพิจารณาถึง ความสะอาดของร้านและคนขายมากกว่า ความความอร่อย				
20.	ท่านให้เด็กกินอาหารฟางฟูด เช่น พิซซ่า แซมเบอร์เกอร์				

ภาคผนวก จ

ตารางแสดงผลคะแนน

**ตารางแสดงผลคะแนนทดสอบเกี่ยวกับการกินอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว
เด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสวนครรช์ จังหวัดนครสวนครรช์ จำแนกตามข้อ**

เขตติ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ข้อ 1	80	169	42	19
ข้อ 2	108	171	21	10
ข้อ 3	61	198	42	9
ข้อ 4	91	174	42	3
ข้อ 5	81	144	82	3
ข้อ 6	147	143	16	4
ข้อ 7	154	131	24	1
ข้อ 8	129	144	29	8
ข้อ 9	114	156	31	9
ข้อ 10	86	160	60	4
ข้อ 11	102	179	24	5
ข้อ 12	114	165	26	5
ข้อ 13	99	168	37	6
ข้อ 14	49	180	68	13
ข้อ 15	102	144	60	4
ข้อ 16	120	168	22	0
ข้อ 17	57	182	68	3
ข้อ 18	18	133	122	37
ข้อ 19	24	147	110	29
ข้อ 20	125	141	39	5

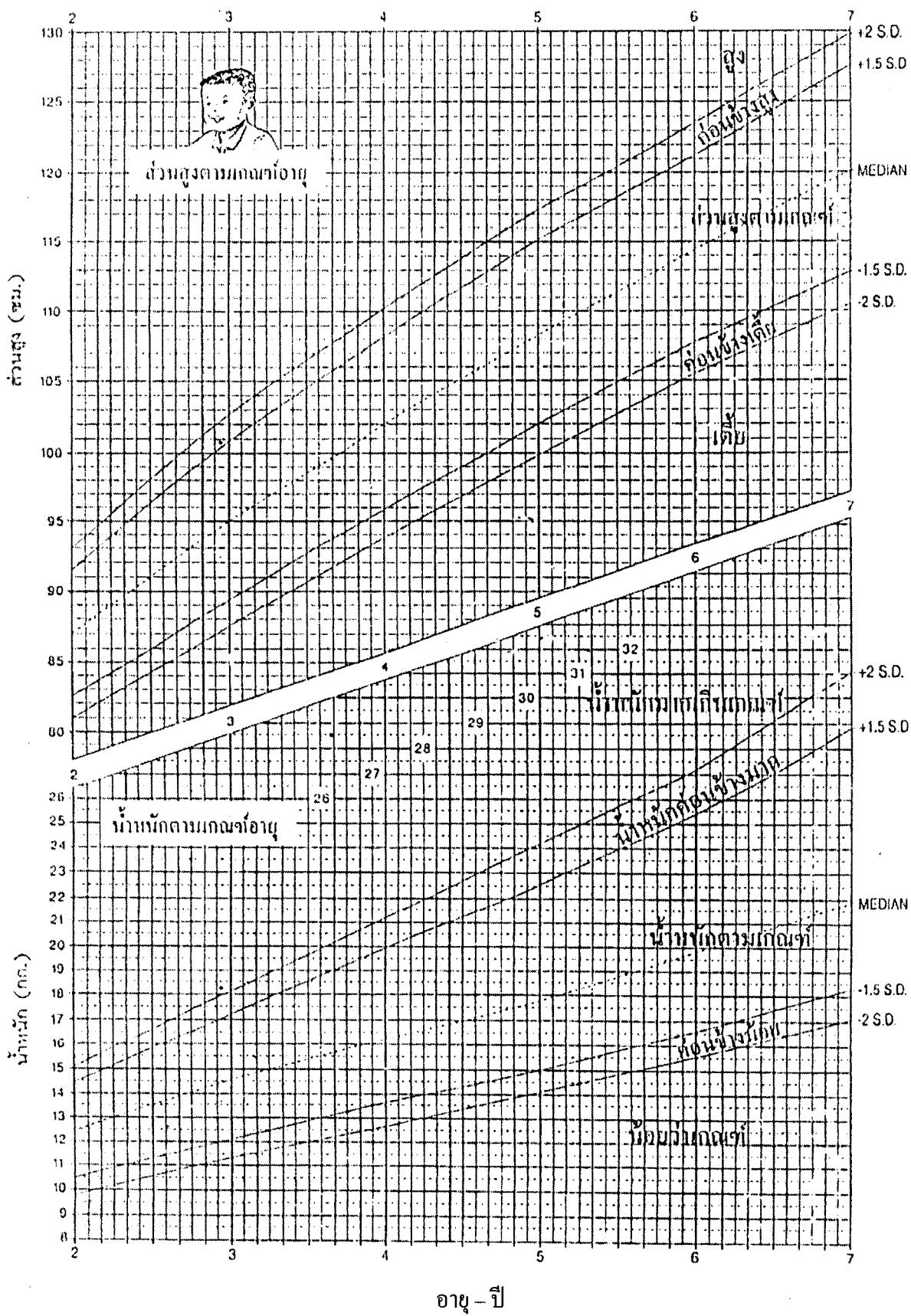
**ตารางแสดงผลคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดอาหารของผู้ดูแลอาหารของครอบครัว
เด็กวัยก่อนเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสรีราษฎร์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามข้อ**

การปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ	ปฏิบัตินานๆ ครั้ง	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ปฏิบัติเป็นประจำ
ข้อ 1	2	33	117	158
ข้อ 2	0	22	164	124
ข้อ 3	37	159	89	25
ข้อ 4	0	22	92	196
ข้อ 5	5	21	57	227
ข้อ 6	2	16	69	223
ข้อ 7	13	25	102	170
ข้อ 8	14	143	141	12
ข้อ 9	6	124	159	21
ข้อ 10	26	52	132	100
ข้อ 11	133	112	54	11
ข้อ 12	12	36	109	153
ข้อ 13	6	135	154	15
ข้อ 14	0	30	77	203
ข้อ 15	10	50	105	145
ข้อ 16	1	42	160	107
ข้อ 17	19	111	157	23
ข้อ 18	93	140	64	13
ข้อ 19	11	46	103	150
ข้อ 20	102	133	56	19

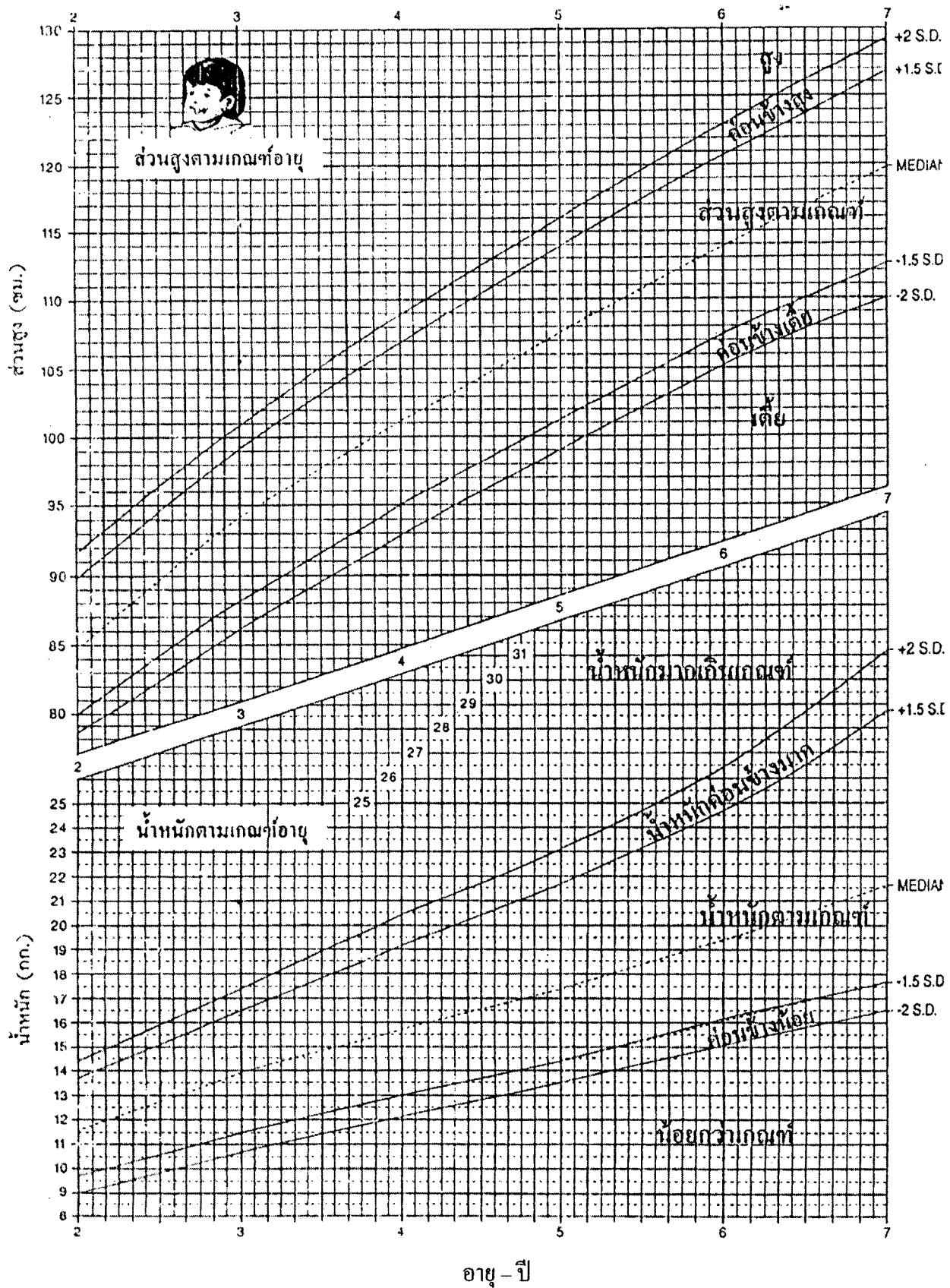
ภาคผนวก ณ

กราฟแสดงเกณฑ์แสดงถึงอัตราเจริญเติบโต

กราฟแสดงเกณฑ์ลักษณะการเจริญเติบโต ของเพศชาย อายุ 2-7 ปี

กราฟแสดงเกณฑ์อ้างอิงการเจริญเติบโต ของเพศหญิง อายุ 2-7 ปี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวนลินี มีผิว
วัน เดือน ปีเกิด	18 กุมภาพันธ์ 2521
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี
ประวัติการศึกษา	- ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) คณะคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขน พ.ศ. 2542
ประวัติการทำงาน	- อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนวัดมงคลธรรมาราม กรุงเทพมหานคร 2547 - ปัจจุบัน ครู ศศ.1 โรงเรียนเทศบาลวัดสุคตธรรมาราม จังหวัดนครสวรรค์